

นิตยสารภาคอภิไทรรายเดือน

จุดเริ่มต้น

พฤษภาคม 2018

พินพิพยพรร์รังอิเรท ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

**“พ่อขอเรียกร้องอย่างหนักแน่นให้ร่วมกันต่อต้านการใช้แรงงานทาส
และการค้ามนุษย์ ซึ่งหลายคนกำลังเผชิญชะตากรรมนี้ที่ได้บันทึก
ทำลายศักดิ์ศรี และความศักดิ์สิทธิ์ในตัวมนุษย์เป็นอย่างมาก”**

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2018 พฤษภาคม

เพื่อให้ชาวสาธกรทำพันธกิจของตนได้อย่างเต็มที่
ด้วยการตอบสนองอย่างสร้างสรรค์ต่อข้อท้าทายที่โลกปัจจุบันเผชิญอยู่

ขุมทรัพย์

พระคัมภีร์ 2018

มารดาและบุตรเจ็ดคนยอมสละชีวิต

(2มกษ 7:1-41)

ในยุคสมัยหนึ่งราว 333 ปี ก่อนคริสตกักราช อาณาจักรกรีกได้แผ่อำนาจไปทั่ว และเข้าครอบครองแผ่นดินอิสราเอล ชาวกรีกได้เบียดเบียนชาวยิว และทำร้ายจิตใจประชากรของพระเจ้า โดยให้พวกเขาทำผิดและฝ่าฝืนพระบัญญัติ แต่ผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้านั้นเขายอมตาย ดีกว่าจะละเมิดพระบัญญัติ

พอถึงช่วง 167-164 ปี ก.ค.ศ. เริ่มมีผู้ต่อต้านการเบียดเบียนข่มเหงนี้ ซึ่งเขาผู้นั้นคือ **ยูดาสมัคคาบี** ซึ่งจากพระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิม ในหนังสือมัคคาบีฉบับที่สอง บทที่ 7 นี้ เล่าเรื่องของผู้ซื่อสัตย์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเขายอมตาย และเรื่องที่น่าประทับใจนี้ก็คือ มารดาพร้อมบุตรเจ็ดคนที่ไม่ยอมกินเนื้อหมู ซึ่งกษัตริย์ชาวกรีกบังคับให้พวกเขาละเมิดพระบัญญัติ การกินเนื้อหมูแม้ดูว่าจะเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่เป็นเครื่องหมายแสดงว่าเราทรยศต่อความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า

แต่จุดสำคัญของหนังสือมัคคาบีคือ คำพูดของพี่น้องทั้งเจ็ดและมารดาของพวกเขา ก่อนที่จะถูกประหารชีวิตนั้น ถือได้ว่าเป็นคำพูด ที่พูดถึงการกลับคืนชีพและชีวิตหน้า ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนในความคิดและวัฒนธรรมชาวยิวก่อนหน้าพวกเขา และอาจเป็นเพราะเรื่องนี้นั่นเอง พระศาสนจักรคาทอลิกจึงจัดให้หนังสือมัคคาบีเป็นพระคัมภีร์ ในขณะที่ชาวยิวไม่ยอมรับ เพราะรอยต่างพร้อมในการช่วงชิงราชบัลลังก์ราชวงศ์ฮัสโมเนียของพวกตระกูลมัคคาบีตอนปลาย

ข้าแต่พระเจ้า... ชาวยิวไม่เชื่อถึงการกลับคืนชีพ แต่พระองค์ก็ทรงดลใจผู้เขียนพระคัมภีร์ ให้พูดถึงชีวิตหน้า และการคืนความยุติธรรมแก่พวกเขาในหนังสือ **โทบิต มัคคาบี โยบ และ ปรีชาญาณ** หนังสือเหล่านี้ล้วนพูดถึงชีวิตหน้า และการตอบแทนอย่างยุติธรรมจากองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาคิดได้อย่างไรในสิ่งที่ไม่เคยมีในวัฒนธรรมชาวยิวของพวกเขา ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอขอบพระคุณสำหรับการไขแสดงในพระคัมภีร์ของพระองค์ ขอให้ข้าพเจ้าได้รับแสงสว่างและการดลใจจากการอ่านพระวาจาในพระคัมภีร์ของพระองค์เสมอไปด้วยเทอญ **✠**

ปกหน้า

“พ่อครับ ลูกผิดต่อสวรรค์และต่อพ่อ” แผ่นทองเหลืองขนาด 5x6 นิ้ว เป็นรูปหนึ่งในจำนวน 16 รูปที่อยู่บนบานประตูปีศาจที่คฤหาสน์หน้าพระมณฑปวิหารนักบุญเปโตร กรุงโรม รูปเรื่องราวบิดาผู้ใจดีต่อลูกล้างผลาญ (ลก 15:11-32) นี้ จำลองขึ้นเพื่อมอบเป็นที่ระลึกจากพระสันตะปาปาฟรังซิสแก่พระสงฆ์มิชชันนารีเมตตาธรรมที่ไปร่วมฟื้นฟูจิตใจและแบ่งปันประสบการณ์ตามคำเชิญของพระองค์ ผ่านทางพระอัครสังฆราชรีโน ฟิลิเคลลา ประธานสมณสภาเพื่อการประกาศข่าวดีใหม่ (8-11 เมษายน 2018)

ตั้งแต่ปีคฤหาสน์เมตตาธรรม (ค.ศ. 2015-2016) “โครงการพระสงฆ์มิชชันนารีเมตตาธรรม” ได้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง โดยแต่ละสังฆมณฑลทั่วโลกได้ส่งพระสงฆ์เข้าร่วมรับการแต่งตั้งจากพระสันตะปาปาเพื่อจะปฏิบัติหน้าที่คล้ายเป็นเชื้อเพลิงประกาศและแสดงพระเมตตาของพระเจ้าในสังคมของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศิลปะบาปซึ่งเป็นสิ่งที่พระเมตตาของพระเจ้าปรากฏชัดแจ้งที่สุด เพื่อเป็นเครื่องหมายนี้พระสันตะปาปาจึงได้มอบอำนาจบาปที่สงวนไว้ต่อพระสันตะปาปาเพียงพระองค์เดียว แก่บรรดาพระสงฆ์มิชชันนารีเมตตาธรรมเหล่านี้ แต่เหนืออื่นใดพระสงฆ์มิชชันนารีเมตตาธรรมเหล่านี้จะต้องแสดงความเมตตาของพระเจ้าให้ประจักษ์แก่บรรดาคริสตชนและมวลมนุษยย์เพื่อพวกเขาจะได้สัมผัสและแลเห็นพระพักตร์แห่งความเมตตาของพระเจ้าในศาสนบริกรต่างๆ ของศาสนบริกรของพระเจ้า

พระสันตะปาปาฟรังซิสตรัสกับบรรดาพระสงฆ์มิชชันนารีเมตตาธรรมว่า “พระสงฆ์มิชชันนารีเมตตาธรรมไม่ใช่เรื่องแนวคิดทฤษฎี แต่เป็นประสบการณ์ในงานอภิบาลสัตบุรุษ” (หอประชุมรีเจีย 10 เมษายน 2018) พระองค์ทรงเน้นโดยให้ภาพลักษณ์ว่า พระศาสนจักรเปรียบเหมือนสนามงานโรงพยาบาล พื้นที่นี้มีคนเจ็บไข้ได้ป่วยที่เข้ามารับการรักษารักษาเพื่อพบการเยียวยาและความบรรเทาใจ ดังนั้นพระสงฆ์จะต้องเดินไปหาผู้ป่วยเพื่อรักษาและใส่ใจต่อพวกเขา โดยเฉพาะทางด้านวิญญาณ

ในปีนี้ พระสงฆ์มิชชันนารีเมตตาธรรมได้ไปยังกรุงโรมตามคำเชิญของพระสันตะปาปามีจำนวนเกือบ 600 องค์ พระสงฆ์ชาวไทยจากอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ 3 สังฆมณฑลเชียงใหม่ 4 สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี 1 รวม 8 องค์ได้เข้าร่วมฟื้นฟูจิตใจในครั้งนี้ด้วย

ปกหน้าใน

วัดประจำบ้านคณะคามิลเลียน กรุงโรม เก็บรักษากระดูกทุกส่วน ทั้งร่างกายของท่านนักบุญคามิลโล เดอ เลริส (25 May 1550 - 14 July 1614) ชั้นบนจะเป็นตู้ที่ฝังและชั้นล่างเก็บโครงกระดูกของท่าน ปกติจะปิดมิได้แสดงแก่ผู้คน โอกาสพิเศษจึงจะเปิดให้เห็นโครงกระดูกนี้ พระธาตุหัวใจของท่านที่เคยนำมาเมืองไทยก็เก็บรักษาไว้ที่บ้านแห่งนี้

ฉบับแสวงหา

บรรดาซิสเตอร์สวมชุดของคณะหนึ่งอยู่เต็มห้อง บรรยากาศดูเงียบสงบ มีพลัง ชลิ่ง คุณแม่มหาธิการิณีก้าวเข้ามา พร้อมกับเอกสารในมือ สีหน้าและแววตาดูสับสนอึดอัด เอกสารนั้นถูกเปิดซิสเตอร์ในคณะเหล่านั้นยังเงียบสงบ คุณแม่อธิการประกาศผลจากการประชุมสังคายนาวัติกันครั้งที่ 2 อาทิ พระสงฆ์ไม่จำเป็นต้องทำมิสซาภาษาละติน สามารถทำในภาษาท้องถิ่นของตนได้ และเมื่อมาถึงเรื่องของตัวเอง ซิสเตอร์ หรือนักบวช สามารถสวมชุดต่างๆ ไปได้ หรือผู้ที่เจริญชีวิตอยู่นอกอาราม ก็สามารถมีชีวิตหมู่คณะได้เทียบเท่ากับซิสเตอร์ที่อยู่ในอาราม ฯลฯ เมื่อคำประกาศสิ้นสุด ความสับสนอึดอัด คับข้องที่เกิดจากคุณแม่มหาธิการิณี แผ่ซ่านไปยังทุกคนในห้องนั้น บางคนน้ำตาไหล บางคนถึงกับเหม่อลอย แนนอนว่า บรรยากาศแบบนี้คือผิดหวัง ผมนึกภาพแบบนี้ไม่ออก ถ้ามันไม่ได้อยู่ในภาพยนตร์ที่เพิ่งดูจบไป บรรยากาศการเปลี่ยนแปลงหลังสังคายนา มันขนาดนั้นเชียวหรือ

Novitiate หรือแปลเป็นไทยง่าย ๆ ก็ “โนวิส” นี้แหละ เป็นขั้นตอนหนึ่งในการฝึกฝนตัวอยู่ในอารามเพื่อเตรียมตัวเป็นนักบวชหญิง หรือซิสเตอร์ที่เราเรียกกัน ในที่นี้เป็นชื่อภาพยนตร์ของผู้อำกับหญิงสัญชาติอเมริกัน Maggie Betis ภาพยนตร์ว่าด้วยเรื่องหญิงสาวคนหนึ่งชื่อ Cathleen เติบโตมากับแม่ที่ไม่นับถือศาสนาใด เธอเพียงอยากพาลูกมาวัดในวันหนึ่ง แต่ลูกกลับติดใจในสันติสุขที่ได้รับของกิจกรรมวันนั้น ผู้เป็นพ่อกลับมาพร้อมกับการทะเลาะเบาะแว้งกับแม่ เด็กหญิง Cathleen อยู่ในบรรยากาศแบบนี้ด้วยท่าทีสงบ จนซิสเตอร์มาเดินตามหาเด็กทนนไปเข้าเรียน Cathleen ไปและที่นั่น เธอได้รู้จักกับซิสเตอร์ ผู้พาเธอไปรู้จักกับพระ จนเธอตั้งใจอุทิศตนเป็นซิสเตอร์ แต่แน่นอนหนทางนั้นไม่ง่าย ขั้นตอนต่างๆ ไปสตุลันต์ 6 เดือน และโนวิสอีก 1 ปีครึ่ง เงื่อนไขของภาพยนตร์หนักแน่นและทำร้ายจิตใจมากขึ้น เมื่อเราพบการอบรมในแบบสมัยก่อน การเป็นใหญ่คนเดียวของคุณแม่อธิการ การถือเยียบแบบถ้าหลุดขึ้นมาฉันเอาตาย หรือบทเรียนแห่งความผิดพลาด ที่ให้แต่ละคนมาบอกความผิด ความโน้มเอียงของตน คนให้กิจใช้โทษบาปคือคุณแม่อธิการ ซ้ำร้ายไปกว่าการฝึกตัวในอาราม แต่ละคนต้องเรียนรู้ที่จะเอาชนะธรรมชาติและความโน้มเอียงต่างๆ ของตนเอง คำประกาศจากการสังคายนาวัติกันครั้งที่ 2 เหมือนมาต่อเติมลมหายใจของความเป็นจริง แต่ก็ล้มล้างความเชื่อเก่า ในภาพยนตร์เล่าไว้ในตอนจบว่า มีซิสเตอร์ที่ลาออกไปในช่วงเวลาแบบนี้ถึง 90,000 คน

เราอยู่ในโลกของการเปลี่ยนแปลงใครก็ทราบดี ผู้นำในหลาย ๆ ประเทศสร้างความมั่นคงให้กับการใช้ชีวิตหรือการตัดสินใจ สื่อพัฒนาไปจนไม่ย้อนกลับมามองคำว่ามาตรฐาน หรือจริยะคนอพยพลี้ภัยยังมีในข่าวให้เห็นไม่เว้นวัน โลกกำลังก้าวเดินไปสู่ทิศทางไหน เจริญก้าวหน้า หรือหายนะ ถ้าเราเชื่อว่าเยาวชนคือความหวัง ความฝันและอนาคตของโลกใบนี้ การให้ความสำคัญกับพวกเขาก็เป็นสิ่งที่ต้องทำ พบกับเรื่องราวเยาวชนในสื่อบันเทิงหลักของอุตสาหกรรมบันเทิงฉบับนี้กัน เรื่องราวอื่นเข้มข้นอย่างเห็นได้ชัด โปรดติดตามอ่านเพื่อพิสูจน์กันว่าจริงไหม

ตอนจบของภาพยนตร์เรื่อง Novitiate พระสงฆ์ผู้ประกอบพิธีถามผู้เข้าปฏิญาณ “เธอมาแสวงหาอะไร” คนแรกตอบไปแล้ว เธอตื่นตื่นแต่จำบทได้ แต่มาถึงนางเอกของเรา “เธอมาแสวงหาอะไร...” พระสงฆ์ถามรอบที่สอง ไม่มีคำตอบ เหมือนเธอจำไม่ได้ เธอพูดค้างไว้คำว่า “I seek...” (ฉันยังแสวงหา) จบพลัน ม่านจบก็คลี่ปิด พร้อมกับบทเพลงอ้อยสร้อย ทำนองเพลงวัด....

บรรณาธิการบริหาร

ปฏิทิน

เดือนพฤษภาคม

1 วันที่ 1 พฤษภาคม วันแรงงานแห่งชาติ	3 วันที่ 3 พฤษภาคม ฉลองนักบุญฟิลิปและยากอบ ศาสนนามพระสังฆราช บรรจว ไชยรา / คณะพระสังฆราชไทย ประมุขเขตปกครองทั่ว 10 สิบมณฑล เข้าเฝ้าถวายรายงานต่อสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส “visita ad limina apostolorum” ที่กรุงโรม
5 วันที่ 5 พฤษภาคม คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร จัดงานพิธีสมโภช สุวรรณสมโภช หิรัญสมโภช ปฏิญาณตนตลอดชีพ เวลา 10.00 น. ที่หอประชุมภคินีที่ โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ สีสมพระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู เป็นประธาน	12 วันที่ 12 พฤษภาคม ตามรอยประวัติศาสตร์ คริสตศาสนาในประเทศไทย กับสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย พบวิทยากร นักประวัติศาสตร์คาทอลิก คุณพ่อสุรชัย ชุ่มศรีพันธุ์ คุณพ่อธีรพล กอบวิทยากุล อาจารย์พูนพิภพ พุฒตาลศรี และคุณพ่อเชษฐา ไชยเดช ให้ความรู้เรื่องพิธีกรรม วันเสาร์ที่ 12 พฤษภาคม 2018 ที่วัดพระคริสตประจักษ์ หมู่บ้านโปรตุเกส วัดนักบุญยอแซฟอยุธยา
13 วันที่ 13 พฤษภาคม สมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์	20 วันที่ 20 พฤษภาคม สมโภชพระจิตเจ้า
27 วันที่ 27 พฤษภาคม สมโภชพระตรีเอกภาพ / วันเกิดพระคาร์ดินัลฟรังซิส เซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช	26 วันที่ 26 พฤษภาคม คณะพระมหาไถ่แขวงประเทศไทย จัดพิธีบวชพระสงฆ์ของสังฆานุกรยอห์น ก่อเกียรติ ดีศรี, C.Ss.R. ฉลองครบรอบการปฏิญาณตนเป็นนักบวชของ คุณพ่อแอนโทนี ศรีชัย เล้ากอบกุล, C.Ss.R. (50 ปี) คุณพ่อเจมส์ ธนู กระทบ, C.Ss.R. (50 ปี) คุณพ่อออกัสติน เดวิดเจียง เกษสุรินทร์, C.Ss.R. (25 ปี) และฉลอง 25 ปี แห่งการบวชเป็นพระสงฆ์ของคุณพ่อไมเกิ้ล วัฒนา ศรีวรกุล, C.Ss.R. โดยพระสังฆราชฟิลิป บรรจว ไชยรา, C.Ss.R. เป็นประธาน วันเสาร์ที่ 26 พฤษภาคม 2018 เวลา 10.00 น. ที่วัดนักบุญโทมัส ฮอโนรัส มินบุรี

วันเพื่อนอุดมสาร ครั้งที่ 14

“ฉลอง 100 ปี อุดมสถานต์ นิตยสารคาทอลิกไทย ก้าวต่อไปด้วยใจรำลึกคุณ”

วันเสาร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2018

พิธีบูชาขอบพระคุณ เวลา 17.00 น.

ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีदारุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระสังฆราชลือชัย ชาทวีสิทธิ์
ภราดาหลุยส์ ชานเนล
อ.ชัยณรงค์ มนเฑียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วีชัย กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

ฉบับละ 400 บาท

โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ

สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์

ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040

เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถ.นนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401

E-mail : udomsarn@gmail.com

Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เว็บ

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2295-1789

สารบัญ

Contents

สติปัญญา/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
8 เมื่อพระศาสนจักร
คุยแบบเปิดใจกับเยาวชน

ชีวิตคริสตชน

- 30 ช่างธรรมาสน์
31 กว่าจะเป็นนักบุญ
32 ระหว่างเดือน
34 วันละก้าวกับพระเยซู
36 บั้นที่กกรรมทูต
39 บทความเตือนใจตนเอง
ก้าวข้ามข้อจำกัด
42 บัญญัติศัพท์
43 ท่วงทำนองแห่งรัก
44 พระพรที่ล้ำค่า 'วันเวลา'
46 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
48 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
53 ไล่ตามโค้งตะวัน
60 เยาวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 63 ชวนน้องคุย
66 ผ่อนคลายสไตรล์ฟ้ออัย
68 มุมเด็กศิลป์
73 เกมสโมสร

กวี-ศิลปิน

- 69 พงศ์ ประมวล
76 บทความ ลูกแกะตัวที่ต่าง
78 บทสวดของฉันทน์
80 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสตเจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สัมพันธ์กับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสนออันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

สฤ์ป

คุณพ่ออุนซา ไชยเดช

เมื่อพระศาสนจักร คุยแบบเปิดใจกับเยาวชน

สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส ทรงเชื้อเชิญบรรดาเยาวชนจากทั่วทุกมุมโลกมาพูดคุยถึงบ้านของพระองค์ที่วาติกัน ในช่วงเดือนมีนาคม 2018 ก่อนซีโนดของบรรดาพระสังฆราชจากทั่วโลกจะเริ่มขึ้นในเดือนตุลาคม แนนอนหนึ่งในนั้นเป็นเยาวชนจากประเทศไทย ฟังเรื่องราวที่เธอพูดคุยประสบการณ์ที่เธอได้ค้นพบ คำถาม และคำแนะนำจากสันตะบิดร ผู้รักบรรดาเด็กๆ และเยาวชน ไม่มากหรือน้อยไปกว่าบรรดาคนในระดับชั้นต่างๆ

และปิดท้ายกันด้วยสื่อกิจกรรมพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการของ**พระคุณเจ้าสิริพงษ์ จรัสศรี** กับเอกอัครราชทูตปานามาประจำประเทศไทย ด้วยเหตุผลของการเป็นประเทศเจ้าภาพงานเยาวชนโลกต้นปี 2019 ประเทศเล็กๆ ในลาตินอเมริกาแห่งนี้ กำลังจะเปิดประเทศต้อนรับสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส และเยาวชนจากทั่วโลกที่จะก้าวเข้ามาร่วมงาน นี่ยังว่าจำนวนเท่าๆ กับประชากรของประเทศนี้เลย พร้อมแล้วไปฟังเขาเหล่านั้น คุยกันเลยครับ

พระสันตะปาปาพบเยาวชนก่อนจะมีประชุม สมัชชาห้วข้อเยาวชนในเดือนตุลาคม

วันที่ 19 มีนาคม ค.ศ. 2018 สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงพบกับบรรดาเยาวชนจากทั่วโลกประมาณ 300 คน เพื่อร่วมตอบคำถามและรับฟังความคิดเห็น ประชุมพูดคุยกับบรรดาเยาวชนเหล่านี้ ในจำนวนนี้มีเยาวชนคาทอลิกไทยเข้าร่วมด้วย 1 คน คือ **นางสาวอภิญญา หิริญญะเวช (น้องธัญ)**

การประชุมสมัชชา คือการประชุมของพระสันตะปาปา และพระสังฆราชทั่วโลก เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่พระศาสนจักรให้ความสำคัญ เพื่อที่จะสามารถใกล้ชิดกับคริสตศาสนิกชนได้มากยิ่งขึ้น และในปีที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้ประกาศหัวข้อการประชุมสมัชชา 2018 ว่าเป็นเรื่องของ “คนหนุ่มสาว: ความเชื่อ และการไตร่ตรองทางเลือกกระแสรเบียง” (Young People, the Faith and Vocational

Discernment) ซึ่งการประชุมสมัชชา 2018 จะเป็นไปได้ด้วยดีนั้น จะต้องมึข้อมูลความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อพระศาสนจักรอย่างแท้จริง ซึ่งก็มีการดำเนินงานมาหลายขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการรวบรวมข้อมูล การทำสำรวจที่ส่งไปทั่วโลก และการสรุปผลต่างๆ ดังนั้น การประชุม Pre-Synod คือขั้นตอนต่อไปของการรวบรวมข้อมูล โดยการนำตัวแทนเยาวชนของแต่ละประเทศ ไปประชุมที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี วันที่ 19-24 มีนาคม 2018 เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับความคิดเห็น ปัญหาต่าง ๆ ที่เยาวชนต้องเผชิญ และศาสนาจะเข้ามามีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งกับเยาวชนได้อย่างไร ในโลกที่เปลี่ยนไป

นางสาวอภิญญา หิริญญะเวช (น้องธัญ) เป็นผู้แทนเยาวชนไทยที่ได้มีโอกาสไปร่วมประชุม Pre-Synod ที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี ในครั้งนี้ ขอนำสิ่งที่น้องธัญได้มีประสบการณ์จากการไปร่วมประชุมมาแบ่งปัน

การประชุมครั้งนี้ทำให้มองเห็นภาพงาน
เยาวชนเปลี่ยนไป เพราะเยาวชนเป็นวัยที่แรง
มีพลัง มีความคิดสร้างสรรค์ มีความฝัน และ
พร้อมที่จะให้พลังกำลังของตนเองที่มีในการ
ทำงานเพื่อสิ่งที่เขาให้ค่า ให้ความสำคัญ แต่
นั้นต้องเริ่มจากการทำให้เขามีตัวตน มีที่ที่จะ
สังกัด เพื่อให้เขาสามารถสร้างกลุ่ม สร้างความ
สัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้ เป็นพื้นที่ที่ปลอดภัย
ที่เขาสบายใจที่จะมาเข้าร่วม และเขาจะสามารถ
ใช้ศักยภาพของเขาร่วมกันได้อย่างเต็มที่ใน
ปัจจุบัน

เยาวชนต้องการพื้นที่ในการแสดงศักยภาพของตน จะเป็นการดีหากพระศาสนจักรมีพื้นที่ที่เปิดรับเยาวชน ให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และเป็นผู้นำในบางเรื่อง โดยไว้วางใจให้เยาวชนได้ลงมือทำ และเป็นเพียงเพื่อนร่วมทาง คอยแนะนำ ไม่ใช่เป็นผู้นำ ปัญหาส่วนใหญ่ของงานเยาวชนที่เกิดขึ้นทั่วโลก คือ เยาวชนได้ถูกมองว่าไม่มีประสบการณ์และไม่สามารถทำงานได้ และยิ่งเด็กเกินไป ทำให้ได้ใช้ประสิทธิภาพของตนเองอย่างไม่เต็มที่ และเมื่อพวกเขาถูกตัดสินว่าทำงานไม่ได้ เขาก็ไม่มาเข้าร่วม หรือเป็นสมาชิกของกลุ่มนั้นๆ อีก

เยาวชนต้องการเพื่อนร่วมทางที่ดีที่ไม่ได้เป็นแบบอย่าง หรือสั่งสอนเท่านั้น แต่เป็นเพื่อนที่คอยร่วมทางเดินกับเขา เป็นผู้ฟังอย่างใจเย็น

ไม่ตัดสิน เปิดใจ และเชื่อมั่นในตัวพวกเขา มีความเป็นมนุษย์ที่ทำผิดพลาดเหมือนกัน แต่มีการปรับปรุงตัวและได้รับการให้อภัยจากคนอื่น เป็นคนที่คอยแนะนำแนวทางให้พวกเขาเห็นความรักของพระผ่านทางสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นนักบวชหรือผู้ใหญ่ อาจจะเป็นเพื่อน หรือคนวัยเดียวกันกับเขาก็ได้

เยาวชนกับกระแสเรียก เยาวชนผูกค้ำว่ากระแสเรียกไปกับชีวิตนักบวช และไม่มี ความเข้าใจที่เพียงพอต่อการไตร่ตรองกระแสเรียก เพราะในโลกที่วุ่นวาย การไตร่ตรอง แยกแยะ กระแสเรียกอาจต้องใช้ความเงียบ เพื่อให้ได้พูดคุยกับพระเป็นเจ้าด้วยตนเอง เยาวชนต้องการพี่เลี้ยงที่คอยชี้แนะแนวทางในการไตร่ตรองกระแสเรียกของพวกเขา

เยาวชนกับศาสนา ภาพของคำว่าศาสนา ดูไม่น่าสนใจในยุคปัจจุบัน แต่เยาวชนก็ยังมี ความเชื่อความศรัทธาอยู่ ที่ไม่น่าสนใจเป็นเพราะ เยาวชนไม่เข้าใจถึงความหมายของพิธีกรรม ต่างๆ ที่จะต้องเข้าร่วม เราสามารถดึงความน่า สนใจผ่านทางความสนุกสนาน หรือสิ่งที่เยาวชน ให้ความสนใจเข้ามาอยู่เ็นร่วมกับศาสนาเพื่อให้ เยาวชนเปิดใจรับ และพร้อมที่จะเรียนรู้ศาสนา ให้ลึกซึ้งมากขึ้นไปอีก เช่น เพลงที่ดึงดูดเยาวชน ในพิธีมิสซา หรือจัดมิสซาเฉพาะสำหรับเยาวชน เยาวชนรู้สึกว่าการศาสนาเป็นสิ่งที่อยู่สูงและมี มาตรฐานที่เอื้อไม่ถึง เช่น ชีวิตของพระสงฆ์ และนักบุญต่างๆ การมีระเบียบแบบแผนที่ เคร่งครัดทำให้เยาวชนรู้สึกห่างไกลกับพระ ศาสนจักร เยาวชนอยากให้พระศาสนจักรเป็น พื้นที่ที่เข้าถึงได้ง่ายมากขึ้น และเข้ามาในพื้นที่

ที่ในชีวิตประจำวันพวกเขาอยู่ เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือแม้กระทั่งพื้นที่ที่ไม่เป็นทางการ อย่างร้านกาแฟ เป็นต้น เยาวชนต้องการพื้นที่ใน การแลกเปลี่ยนความเชื่อ ตอบคำถามศาสนาที่ ตนสงสัย ด้วยคำตอบที่มีหลักการ มีเหตุและผล ไม่ใช่เพียงการบังคับ ให้เชื่อหรือทำตามแต่ไม่มี คำอธิบาย

ในส่วนของโลกดิจิทัลก็ควรได้รับความ สนใจจากพระศาสนจักรเช่นเดียวกัน เยาวชน อยากเห็นพระศาสนจักรที่เข้าถึงได้ผ่านทางช่องทาง สื่อสังคมออนไลน์ และพื้นที่ดิจิทัลอื่นๆ ที่ สามารถเข้าถึงข้อมูลของพระศาสนจักร คำสอน ต่างๆ ด้วยข้อมูลที่เข้าใจง่าย เหมาะกับยุคสมัย ในปัจจุบัน ในโลกที่มีการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น พระศาสนจักรสามารถใช้สื่อนี้ในการเข้าถึงผู้คน ได้เป็นจำนวนมาก

นอกเหนือจากมุมมองของเยาวชน สิ่งที่ได้รับจากการเดินทางครั้งนี้คือประสบการณ์ชีวิตที่ล้ำค่าจนไม่สามารถบรรยายออกมาได้หมด ประสบการณ์ด้านความเชื่อ การได้พบพระสันตะปาปา และการได้อยู่ร่วมกับคนที่มีความเชื่อเหมือนๆ กัน เป็นการเติมพลังในด้านความเชื่อได้อย่างมากทีเดียว การได้แลกเปลี่ยนในเรื่องความเชื่อ ความศรัทธา แม้อยู่ในบริบทของวัฒนธรรม และสังคมที่ต่างกัน แต่การพูดคุยเรื่องเดียวกันก็ทำให้เราเชื่อมต่อกันได้อย่างรวดเร็ว และการพูดคุยเรื่องความเชื่ออาจจะไม่ต้องพูดถึงเรื่องที่ยากหรือไกลตัว แต่เป็นเรื่องราวธรรมดาๆ ในชีวิต ที่เราพบว่าเป็นความรักของพระที่ทำให้เราได้พบกับสิ่งเหล่านั้น การที่เราได้มาร่วมประชุม การที่เราได้รับมิตรภาพที่ดี การได้ทานอาหารที่อร่อย หรือเป็นการที่เราได้ไปเที่ยวหลังทำงานหนักมาทั้งวัน เป็นต้น เวลาได้อยู่ร่วมกับคนที่มีความเชื่อเหมือนกัน ทำให้การพูดถึงเรื่องศาสนาไม่ใช่เรื่องที่น่าอาย หรือน่าเบื่อ แต่เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เชิงลึก ซึ่งก็ช่วยเติมเต็มซึ่งกันและกัน

ประสบการณ์ด้านการทำงาน การทำงานในระดับนานาชาตินั้นก็ทำให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการทำงานกับคนหมู่มาก ที่สื่อสารกันด้วยคนละภาษาซึ่งทำให้การทำงานยากขึ้นไปอีก จึงต้องจัดรูปแบบการทำงานให้เป็นไปอย่างเรียบง่าย และคนทำงานต้องมีความรับผิดชอบในการทำหน้าที่ของตนเอง ถ้าทุกคนทำหน้าที่ของตนเองอย่างดีที่สุด จะทำให้ลดปัญหาระหว่างการงานไปได้มาก ที่สำคัญการสื่อสารระหว่างกันต้องเป็นการสื่อสารในทางบวก เป็นการชี้แนะแนวทาง เพื่อหาทางออกร่วมกัน อย่างมีความหวังว่าจะทำได้ แต่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ไม่ใช้การว่ากล่าวบุคคล หรือพยายามเอาชนะซึ่งกันและกัน สิ่งที่สำคัญในการทำงานอีกอย่างหนึ่งคือการรับฟัง เนื่องจากการประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมที่เป็นการแสดงความคิดเห็นของแต่ละคน ทุกคนมีหน้าที่ในการแสดงความคิดเห็น แต่ต้องรับฟังคนอื่นๆ เพื่อนำกลับไปปรับใช้ในส่วนของตนเช่นเดียวกัน

อีกด้านที่สำคัญของการทำงานคือการทำงานร่วมกันระหว่างเยาวชนกับผู้ใหญ่ ซึ่งใน

งานนี้เห็นได้ชัดว่าไม่มีปัญหาของช่องว่างระหว่างวัยของเยาวชนกับผู้ใหญ่เลย เพราะทุกคนเคารพในการทำงานซึ่งกันและกัน ทุกคนเปิดใจซึ่งกันและกัน ผู้ใหญ่ไม่ถืออำนาจในการควบคุม ส่วนเยาวชนก็มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ทำให้ได้รับแรงสนับสนุนและแรงผลักดันจากผู้ใหญ่ และพลังความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จากเยาวชน

มิตรภาพที่ดีตลอดการเดินทาง ครั้งนี้เป็น การเดินทางไปต่างประเทศคนเดียว และก็ต้องพบเจอกับคนแปลกหน้าหลายคน หลายชาติ หลายภาษา แต่ก็ได้รับมิตรภาพที่ดีตลอดการเดินทาง โดยเฉพาะในที่ประชุมที่ทุกคนเป็นมิตรมาก อาจเพราะพวกเราจากประเทศละคนสองคน จึงไม่มีเพื่อนกันมาตั้งแต่ต้น จึงต้องเปิดตัวเอง

ในการรับคนอื่น ๆ อยู่ตลอดเวลา และก็อาจจะ เป็นเสน่ห์ของงานเยาวชนอย่างหนึ่งก็เป็นได้ ที่สามารถทำให้ทุกคนที่มีชีวิตชีวา สนุกสนานและ ครื้นเครง จึงทำให้การสร้างมิตรภาพเป็นไปได้ง่ายขึ้น

และการเดินทางก็สิ้นสุดลงเพียงเท่านี้ค่ะ แต่สิ่งที่ไม่สิ้นสุดคือการเดินทางของงานเยาวชน ที่หากเรารู้แนวทางอย่างนี้แล้ว และได้รับการร่วมมือกันระหว่างหลายๆ ภาคส่วน ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ โดยเห็นความสำคัญของเยาวชนเป็นที่ตั้ง ัฒญ์เชื่อว่างานเยาวชนในประเทศไทย จะมีประสิทธิภาพ และทำให้เยาวชนมีความรัก ความเชื่อที่มั่นคงต่อพระ มีความเข้มแข็งในการ ดำเนินชีวิต และใช้ความสามารถของตนเองให้มี ประโยชน์กับผู้อื่นมากยิ่งขึ้นอย่างแน่นอน

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเตือนบรรดาเยาชนว่า “พระศาสนจักรยังมีหัวใจที่เป็นหนุ่ม”

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงขอรับรองเยาชนให้มีความกล้าหาญในขณะที่พระองค์เปิดการประชุมก่อนการประชุมสมัชชา 2018 วันจันทร์ที่ 19 มีนาคม ค.ศ. 2018

พระศาสนจักรหัวใจยังหนุ่ม...

ในการเปิดการประชุมที่กรุงโรม เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2018 ซึ่งตรงกับวันฉลองนักบุญโยเซฟ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสตรัสเช่นนี้เมื่อปราศรัยกับบรรดาเยาชนกว่า 100 คนที่พากันมายังมหานครอมตะ กรุงโรม เพื่อแบ่งปันกันล่วงหน้าเกี่ยวกับสมัชชา ซึ่งผลที่ออกมาจะมีการนำเอามาพิจารณากันในการประชุมสมัชชาในเดือนตุลาคม 2018

นี่เป็นเรื่องน่าสนใจที่ต้องให้ข้อสังเกตว่า มหาวิทยาลัยมารีอา มารดาแห่งพระศาสนจักร (*Maria Mater Ecclesiae*) เป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งสันตะสำนัก ซึ่งเป็นสถานที่ซึ่งจะมีการประชุมก่อนการประชุมสมัชชาและเป็นสถานที่ที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสให้การต้อนรับบรรดาเยาชนเหล่านี้ เมื่อ 20 ปีที่แล้ว วันที่ 19 มีนาคม นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา “ผู้สนับสนุนที่ยิ่งใหญ่ของบรรดาเยาชน” ก็ได้มาเยี่ยมมหาวิทยาลัยนี้เช่นเดียวกัน

สมัชชาที่จะมาถึงนี้เป็นอีกท่าทีหนึ่งแห่งความใกล้ชิดที่แสดงให้เห็นถึงความสนใจของพระศาสนจักรที่จะรับฟังและเปิดโอกาสให้บรรดาเยาชนแสดงความหวังเฝ้ารอของตนเพื่อที่จะได้หาหนทางสนับสนุนพวกเขา

ในคำปราศรัยวันนี้สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงขีดเส้นใต้การเสวนาอย่างใกล้ชิดกับบรรดาเยาชนว่าเป็นสิ่งที่ช่วยกันและกันได้มาก

“สัปดาห์นี้พ่อจึงขอเชิญชวนพวกเขาทุกคนให้แสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมาและอย่างเป็นอิสระ” พระองค์ตรัส พร้อมกับกล่าวเพิ่มว่า “พวกเขาเป็นนักต่อสู้ที่เป็นตัวของตัวเอง ดังนั้นจึงสำคัญที่เธอต้องพูดออกมาอย่างเปิดเผย”

“แต่พ่อรู้สึกอายนะ...” ขอให้พระคาร์ดินัลฟังด้วย... ฟังอะไร? เขาก็เคยฟังมาแล้ว

สมเด็จพระสันตะปาปาทรงทำให้พวกเขามั่นใจว่า สิ่งที่ยาชนพูดมานั้นจะได้รับการพิจารณากันอย่างจริงจัง

“เราต้องการเยาชนซึ่งเป็นเสาหลักทรงชีวิตของพระศาสนจักรซึ่งต้องมีใบหน้าของคนหนุ่ม แต่อย่างที่เราเคยพูดไว้ ไม่ได้เสริมสวยให้หนุ่มแบบผิวเผิน แต่ต้องได้รับการฟื้นฟูจากภายใน”

“แล้วพวกเขาก็ทำให้เราตื่นออกจากตรรกะที่ว่า ‘ในอดีตเคยเป็นอย่างนี้มาก่อน’ พระองค์ตรัสย้ำ “ขอให้ทราบด้วยว่าตรรกะดังกล่าวเป็นพิษ เพราะว่ามีผลต่อหัวใจของพวกเขา ทำให้พวกเขาสลบ ทำให้พวกเขาเดินไม่ได้เพื่อที่จะหลุดพ้นจากตรรกะ “เคยทำกันอย่างนี้มาก่อน” เพื่อที่จะคงสภาพเดิมแห่งความคิดสร้างสรรค์แห่งธรรมเนียมประเพณีที่ถ่องแท้แท้จริงของพระศาสนจักร

สมเด็จพระสันตะปาปาทรงย้ำคำแนะนำของพระองค์ว่า คริสตชนควรอ่านหนังสือกิจการของอัครสาวกโดยอ้างอิงถึงความคิดสร้างสรรค์ของบุรุษชายเหล่านั้น

ไขหวัดใหญ่...ติดต่อง่าย แต่ป้องกันไม่ยาก

แพคเกจวัคซีนป้องกันโรคไขหวัดใหญ่

1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2561

แพคเกจ 1
วัคซีนป้องกันโรคไขหวัดใหญ่ 4 สายพันธุ์
A/H1N1 A/H3N2 B/Yamagata B/Victoria

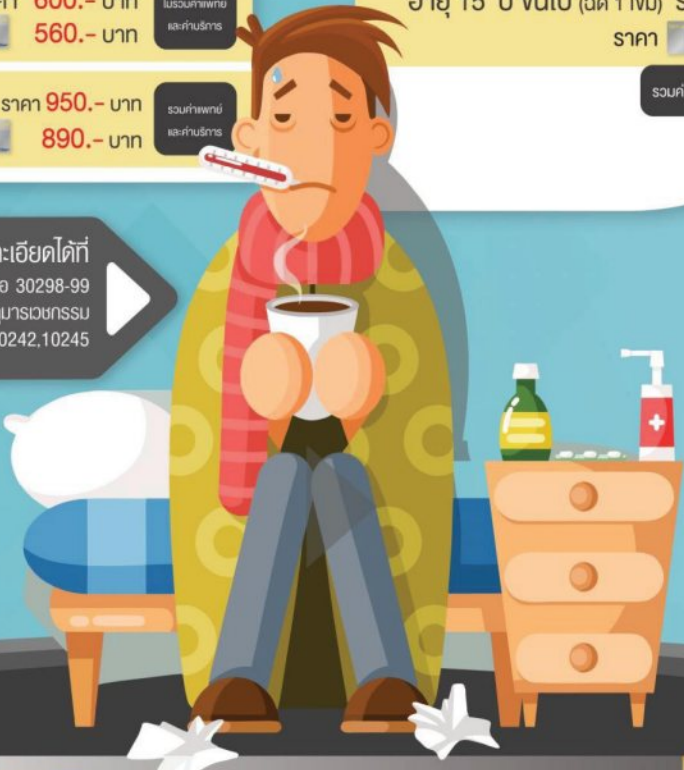
อายุน้อยกว่า 9 ปี (ฉีด 2 เข็ม)	ราคา 1,200.- บาท	ไม่รวมค่าแพทย์และค่าบริการ
	ราคา ☐ 1,120.- บาท	
อายุมากกว่า 9 ปี (ฉีด 1 เข็ม)	ราคา 600.- บาท	ไม่รวมค่าแพทย์และค่าบริการ
	ราคา ☐ 560.- บาท	
อายุ 15 ปี ขึ้นไป (ฉีด 1 เข็ม)	ราคา 950.- บาท	รวมค่าแพทย์และค่าบริการ
	ราคา ☐ 890.- บาท	

แพคเกจ 2
วัคซีนป้องกันโรคไขหวัดใหญ่ 3 สายพันธุ์
A/H1N1 A/H3N2 B/Yamagata or B/Victoria

อายุ 15 ปี ขึ้นไป (ฉีด 1 เข็ม)	ราคา 850.- บาท	รวมค่าแพทย์และค่าบริการ
	ราคา ☐ 790.- บาท	

สอบถามรายละเอียดได้ที่

- ศูนย์ตรวจสุขภาพ โทร. 0 2838 5555 ต่อ 30298-99
- คลินิกสุขภาพเด็ก แผนกกุมารเวชกรรม โทร. 0 2838 5555 ต่อ 10225-6,10242,10245

“ชายเหล่านั้นทราบดีว่าจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์อย่างไร หากเราจะเอามาแปลกันว่าทุกวันนี้หมายความว่าอย่างไร เราจะทิ้งตกใจ!”

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงจบคำปราศรัยด้วยการขอบคุณทุกคนและทรงเตือนพวกเขาให้มีคำภาวนาสำหรับพระองค์ด้วย

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสรับฟังคำถาม 5 ข้อจากบรรดาเยาวชน

การเสวนากับเยาวชนทั่วโลกในการประชุมก่อนการประชุมสมัชชา วันจันทร์ที่ 19

มีนาคม ค.ศ. 2018 สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงเปิดประชุมระหว่างวันที่ 19-24 มีนาคม ค.ศ. 2018 ซึ่งเป็นการประชุมก่อนการประชุมสมัชชา

การประชุมนี้จัดขึ้นที่กรุงโรมโดยสำนักเลขาธิการแห่งสมัชชาของบรรดาพระสังฆราช โดยร่วมมือกับสมณสภาเพื่อฆราวาส ครอบครัว และชีวิต

สมเด็จพระสันตะปาปาทรงตอบคำถาม 5 ข้อจากผู้แทนเยาวชนตามรายงานจากสำนักข่าววาติกัน:

1. เยาวชนจะสามารถช่วยผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ได้อย่างไร?

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงอธิบายเกี่ยวกับความผิดประเภทนี้ว่าเป็นการทรมาณ “เยี่ยงทาสของทุกวันนี้” พระองค์ทรงประณามความชั่วร้ายในการเอาเปรียบบรรดาสตรี พระองค์ทรงใช้คำที่รุนแรงมากสำหรับคาทอลิกที่ได้รับศีลล้างบาปแล้วและชอบไปเที่ยวโสเภณีพร้อมกับจ่ายค่าตัว นี่คือ “อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ” สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสตรัส พระองค์ทรงเรียกร้องให้เยาวชนต่อสู้เพื่อศักดิ์ศรีของสตรี และทรงจบด้วยการขออภัยสำหรับคาทอลิกทุกคนที่มีส่วนใน “อาชญากรรม” เหล่านี้

2. เยาวชนควรจะทำคำแนะนำในการตัดสินใจเลือกวิถีชีวิตได้จากที่ไหน?

“คนฉลาด” พระองค์ตรัส “เป็นคนที่ไม่กลัวอะไร แต่ใครจะไปรู้ว่าจะต้องฟังและมีพระพรที่พระเจ้าทรงประทานให้ว่าจะพูดสิ่งใดที่ถูกต้องในเวลาที่ถูกต้อง?” พระองค์ทรงเตือนใจว่าบรรดาเยาวชนที่ไม่พบ “หนทางแห่งการไตร่ตรองแบบกลุ่มเล็ก” พวกเขาเสี่ยงกับการที่จะปิดประตูให้กับตนเอง นี่จะเป็นเหมือนมี “มะเร็ง” ภายใน และภัยนี้จะทำให้พวกเขาต่ำลงและทำให้สิ้นเสรีภาพ

3. เราจะสอนเยาวชนให้เปิดใจกว้างต่อเพื่อนบ้านและต่อสิ่งเหนือธรรมชาติได้อย่างไร?

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสตรัสว่าการศึกษาคควรสอนสามภาษา “3 H” ที่เป็นพื้นฐาน: ศีรษะ หัวใจ และมือ (Head, Heart and Hand) ภาษาของศีรษะหมายถึงการ

รู้จักคิดดีและเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ป็นรูปธรรม ส่วนภาษาของหัวใจหมายถึงเข้าใจความรู้สึกและจิตสำนึก ภาษามือหมายถึงการใช้ให้เป็นประโยชน์ซึ่งพระพรของพระเจ้าที่ทรงประทานให้เราเพื่อสร้างสิ่งใหม่ๆ พระองค์ตรัสว่ากุญแจคือการรู้จักใช้ทั้งสามสิ่งควบคู่กันไป

4. เยาวชนจะเตรียมตัวเป็นพระสงฆ์อย่างไรเพื่อตอบสนองต่อความสลับซับซ้อนของวัฒนธรรม ณ ยุคปัจจุบัน เช่นการสักร่างกาย?

คำถามจากสามเณรชายยูเครนนี้ทำให้สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสต้องไตร่ตรองถึงพระสงฆ์ว่าเขาเป็น “ประจักษ์พยานของพระคริสตเจ้า” แต่พระองค์ตรัสว่าสถานภาพปัญหาของนักบวชปัจจุบันเป็น “การป่วยอย่างหนึ่ง” ที่ร้ายแรงที่สุดของพระศาสนจักร” เพราะทำให้ “บทบาทในการเป็นบิดาของพระสงฆ์” หดลงไป ซึ่งทำให้เกิดความวุ่นวายไม่น้อย “บทบาทบริหารจัดการของเจ้าชายใหญ่” สำหรับการสักนั้น ไม่ต้องไปกลัวหรือกังวลกับมันมากนัก แต่ให้ใช้มันเป็นหนทางเพื่อเข้าสู่การสนทนา

5. นักบวชหญิงที่ยังสาวจะสร้างสมดุลให้กับวัฒนธรรมที่ชายเป็นใหญ่ในสังคมและใช้ชีวิตจิตเพื่อความสำเร็จแห่งพันธกิจได้อย่างไร?

สมเด็จพระสันตะปาปาทรงเน้นถึงความสำคัญในการช่วยเหลือคนให้บรรลุ “วุฒิภาวะอย่างมีประสิทธิภาพ” โดยตั้งข้อสังเกตว่าบางครั้งเยาวชนได้รับการอบรมด้านชีวิตจิต แต่ละเลยในด้านอื่นเพื่อที่จะปกป้องพวกเขา นี่คือผลแห่งการอบรมที่ไม่ครบถ้วน จึงมีความสำคัญที่จะต้องอบรมในสี่ด้านด้วยกัน: ปัญญา ชีวิต หมู่คณะ การแพร่ธรรม และชีวิตจิต

เลขาธิการสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ชั้น 2

Mrs. Maria del Carmen Martinez เอกอัครราชทูตปานามาประจำประเทศไทย กล่าวว่า “ข้าพเจ้าอยากให้คนไทยรู้จักประเทศปานามา และรู้ว่าปานามาอยู่ที่ไหน ข้าพเจ้าเคยไปหลายจังหวัดในประเทศไทย เช่น เชียงใหม่ เชียงราย นครศรีธรรมราช ชลบุรี สุรินทร์ สำหรับข้าพเจ้าแล้วข้าพเจ้าอยากจะไปเยี่ยมชม ธรรมชาติในเมืองไทย ทุกๆ ไร่นา ส่วนของประเทศไทย ส่วนทะเลที่ปานามาเองก็มีทะเลที่สวยงามมากมายอยู่แล้ว ข้าพเจ้าจึงสนใจ ธรรมชาติมากกว่า และถ้ามีโอกาสจะไปเยี่ยมชม อาสนวิหารพระนางมารีอาปฏิสนธิณิรมล จันทบุรี ตามคำเชิญของพระคุณเจ้าสิริพงษ์ ด้วย

สัมภาษณ์เอกอัครราชทูตปานามาประจำประเทศไทย เจ้าภาพงานเยาวชนโลก 2019

วันพฤหัสบดีที่ 5 เมษายน 2018

Mrs. Maria del Carmen Martinez

เอกอัครราชทูตปานามาประจำประเทศไทย เข้าเยี่ยมคารวะ พระสังฆราชซิลวีโอ สิริพงษ์ จรัสศรี ประธานคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตชนฆราวาส แผนกเยาวชนที่จะมีงานวันเยาวชนโลก เดือนมกราคม ค.ศ. 2019 ณ ประเทศปานามา ซึ่งจะมีเยาวชนไทยเข้าร่วมด้วย โดยมีคุณพ่ออนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการ สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ให้การต้อนรับและร่วมสัมภาษณ์ พร้อมด้วยคุณพัชรา ชนวัฒน์ คุณสิริกัญญา มากุลวนิชย์นั้น เจ้าหน้าที่แผนกเยาวชน ณ สำนัก

สำหรับอากาศที่ประเทศปานามาในช่วงเดือนมกราคมที่จะจัดงานเยาวชนโลกนั้นกำลังดีเลยทีเดียวเพราะไม่มีฝน ถือเป็นฤดูร้อนของปานามา ส่วนฤดูหนาวจะเป็นช่วงที่มีเวลาฝนตกมากกว่าอากาศเย็น ประเทศปานามาจะมีสองฤดูคือ ฤดูร้อนกับฤดูหนาว”

พระคุณเจ้าสิริพงษ์: ขอให้ท่านช่วยอธิบายเกี่ยวกับประเทศปานามาว่าเป็นอย่างไรบ้างครับ?

ด้านประชากร

ประเทศปานามามีประชากรประมาณ 4 ล้านกว่าคน มีประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาอยู่อาศัยด้วยจากประเทศเวเนซุเอลา โคลอมเบีย และกลุ่มชาวจีน และมีผู้สูงอายุต่างชาติเลือกประเทศปานามาเป็นบ้านสำหรับเกษียณอายุ

ด้านศาสนา

มีประชาชนนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนประชากร พวกเขามีความเชื่อที่มั่นคงและมีศรัทธาอย่างลึกซึ้งในปฏิบัติศาสนกิจและกิจศรัทธาของพวกเขา (เป็นพิเศษสำหรับครอบครัวของท่านทูตเองก็มีศรัทธาด้วยเช่นกัน)

พระคุณเจ้าสิริพงษ์: พวกเราคนไทยรู้จักประเทศปานามาเพราะคลองปานามาที่เป็นศูนย์กลางของทวีปอเมริกา ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจ

ประเทศปานามามีความมั่นคงทางเศรษฐกิจอันดับที่สองต่อจากประเทศชิลี และคาดว่าในปี 2020 ที่กำลังจะถึงนี้ประเทศปานามาจะเป็นประเทศอันดับหนึ่งทางด้านเศรษฐกิจในแถบลาตินอเมริกา ซึ่งมีการพัฒนาเพราะมีการขุดคลองปานามาขึ้น และล่าสุดมีการขุดคลองเพิ่มที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศปานามาดีขึ้นอีกตามลำดับ

พระคุณเจ้าสิริพงษ์: การขุดคลองปานามาทำให้ประชาชนระหว่างสองฝั่งคลองนี้รู้สึกว่าจะถูกแบ่งประเทศกันหรือไม่?

ไม่เลย พวกเขาไม่รู้ลึกลงไปกว่าถูกแบ่งแยกเลย พวกเขาคิดว่าเป็นแม่น้ำและมีสะพานข้ามหาถึงกันได้ มีการแบ่งเพียงฝั่งตะวันออกกับฝั่งตะวันตกเท่านั้น เราไม่ได้รู้สึกว่าจะถูกแบ่งแยกกัน เพราะประเทศเราเป็นหนึ่งเดียวกัน รัฐบาลที่ผ่านมาสนใจการพัฒนาประเทศไม่ใช่แค่เพียงเมืองหลวงปานามา แต่รวมถึงเมืองต่างๆ ด้วย รัฐบาลต้องการให้ประชาชนทุกคนมีชีวิตที่ดีไม่ใช่แค่ประชาชนที่อยู่ในเมืองหลวงเท่านั้น ซึ่งสิบปีที่ผ่านมาความพยายามที่จะพัฒนาทั้งประเทศและมีการวางแผนที่จะสร้างคลองเพิ่มอีกหนึ่งเป็นสามคลอง เพื่อที่จะพัฒนาประเทศอีกและต้องการที่จะช่วยเหลือประชาชนที่อยู่ต่างจังหวัดด้วย

การเมืองการปกครอง

ประเทศปานามาปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดี

เป็นประมุข และหัวหน้ารัฐบาล ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และแน่นอน ท่านประธานาธิบดีเป็นคาทอลิก

พระคุณเจ้าสิริพงษ์: ในฐานะที่ประเทศปานามาจะเป็นเจ้าภาพในการจัดงานเยาวชนโลก ระหว่างวันที่ 27-29 มกราคม 2019 ท่านมีความภาคภูมิใจอย่างไรบ้าง?

ประเทศปานามายินดีอย่างยิ่งที่ได้รับเป็นเจ้าภาพในการจัดงานเยาวชนโลกนี้ และเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้ต้อนรับการเสด็จเยือนประเทศปานามาของพระสันตะปาปาอีกด้วย ด้วย เพราะพระองค์ท่านเป็นพระสันตะปาปาจากลาตินอเมริกา

พระคุณเจ้าสิริพงษ์: ขอให้ท่านช่วยเชิญให้เยาวชนที่จะมาร่วมงานเยาวชนในปีหน้านี้

นี่เป็นโอกาสพิเศษสำหรับคาทอลิกในประเทศไทยที่ร่วมงานเยาวชนโลก ข้าพเจ้าอยากจะเชิญพี่น้องทุกกลุ่ม ทุกชุมชนในประเทศไทย ไม่ใช่เพียงคนที่คาทอลิกเท่านั้น และเยาวชนทุกคน มาเยี่ยมเยือนประเทศปานามาและเป็นพยานในงานชุมนุมเยาวชนโลกที่จะจัดขึ้นนี้ ที่จะแสดงให้เห็นถึงความเชื่อและศาสนาของชาวปานามา และเป็นพิเศษในการร่วมรับเสด็จมาขององค์สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสในงานนี้

พระคุณเจ้าสิริพงษ์: ตั้งแต่ท่านได้รับตำแหน่งเป็นเอกอัครราชทูตประจำประเทศไทย ท่านมีความรู้สึกอย่างไรกับประเทศไทยและคนไทยครับ?

ข้าพเจ้ามีความสุขและมีความยินดีที่ท่านประธานาธิบดีได้แต่งตั้งให้ข้าพเจ้าได้มาประจำเป็นตัวแทนของประเทศปานามาอยู่ที่

ประเทศที่มีความมหัสจรรย์และน่าอยู่อย่างประเทศไทยแห่งนี้ ซึ่งก่อนหน้าข้าพเจ้าไม่รู้จักประเทศไทยมากนัก แต่เมื่อได้รับการแต่งตั้งให้มาประจำที่ประเทศไทยจึงศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทย ตั้งแต่ก่อนที่จะมาประจำ ข้าพเจ้าทราบอยู่บ้างว่าคนไทยเป็นคนใจดีและชอบยิ้ม และเมื่อมาประจำอยู่ที่เมืองไทยก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ แม้ว่าพวกเขาจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าพูด พวกเขาก็ยังยิ้มอยู่ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกปลอดภัยและสบายใจเมื่ออยู่กับพวกเขา ความใจดีคือสิ่งดีและประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้รับจากรัฐบาล ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และจากคนไทย ซึ่งไม่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นต่างชาติแต่เป็นเสมือนมิตรสหาย และนั่นทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้มีเพื่อนคนไทยที่ดีอีกด้วย พวกเขาเป็นมิตรที่ดีแก่ข้าพเจ้าในขณะที่ข้าพเจ้าจากบ้านเกิดเมืองนอน ทุกโอกาสที่ข้าพเจ้าได้แนะนำประเทศปานามาก็จะเชิญคนไทยให้ไปเยี่ยมประเทศปานามา และเชิญชาวปานามาให้มาประเทศไทยด้วยเช่นกัน ซึ่งตอนนี้ข้าพเจ้ากำลังเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยเพื่อให้ชาวปานามารู้จักประเทศไทยมากขึ้น

สิ่งที่น่าสนใจคือประเทศไทยกับประเทศปานามามีความคล้ายคลึงกัน แม้จะไม่ใช้ด้านภาษาหรือวัฒนธรรม แต่เป็นสภาพอากาศ ธรรมชาติ และพืชพันธุ์ต่างๆ เช่นเราปลูกข้าว

เหมือนกัน เรามีดอกไม้เหมือนกัน มีทะเลที่สวยงามเหมือนกัน แม้กระทั่งป่าเขาในภาคเหนือ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณประเทศของเราทั้งสองเหมือนกัน

เวลาของประเทศปานามากับประเทศไทยต่างกัน 12 ชั่วโมง ข้าพเจ้ามักพูดเสมอว่า ถ้าเวลาของคุณเป็นตอนกลางคืนเวลาของฉันคือตอนกลางวัน ถ้าเวลาของคุณเป็นตอนกลางวันเวลาของฉันคือตอนกลางคืน

พระคุณเจ้าสิริพงษ์: ท่านกลับบ้านบ่อยไหมครับ?

ปีละครั้ง ครั้งละหนึ่งเดือน เพราะว่าใช้เวลาเกือบหรือมากกว่า 24 ชั่วโมงในการเดินทางไปประเทศปานามา ข้าพเจ้าจะใช้เวลากับครอบครัว แม่ของข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้ามีลูกชายสองคน คนโตอยู่ที่ประเทศปานามา และลูกชายคนเล็กอยู่กับข้าพเจ้าที่ประเทศไทยนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าพวกเราจะมี การติดต่อสื่อสารที่ดีต่อกันต่อไป ซึ่งทางสถานทูตยินดี

ที่จะให้ข้อมูลและความช่วยเหลือต่างๆ ที่จะให้คนไทยที่ร่วมงานงานเยาวชนโลกมีประสบการณ์ที่ดีในการได้ไปเยือนประเทศปานามาในปีหน้า

ผมนึกถึงปี 2000 ที่เดินวนอยู่ในกรุงโรม ในงานเยาวชนโลกปีนั้น เยาวชนที่มีประสบการณ์ร่วมกันในวันนั้นเป็นผู้ใหญ่กันไปหมดแล้ว บางคนไม่ได้รับการติดต่อเลย บางคนยังมีชีวิตอยู่ แต่ไม่น่าเชื่อบางคนจากไปหลายคนยังมาเข้าวัด รับใช้พระตามกระแสเรียกหรือโอกาสที่จะอำนวย แต่ผมเชื่อว่าทุกคนที่ผ่านงานในแบบเยาวชนคาทอลิก ต้องมีสักครั้งที่เขาคิดที่จะมีส่วนร่วมกับพระศาสนจักรและทำชีวิตให้มีคุณค่า เยาวชนคาทอลิกสอนให้เราคิดไตร่ตรองชีวิต เชื่อและมีแนวทางที่จะเดินต่อไปบนเส้นทางสายชีวิต พร้อมกับผู้คนหลากหลาย ใช้พลังที่แต่ละคนมี ต่อเติมให้โลกสมบูรณ์ด้วยชีวิตของพวกเขาทุกคน **ซั**

ตามรอยพระบาท สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ที่เมืองตาโคลบัน (Tacloban) ประเทศฟิลิปปินส์

เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2018 ดิฉันได้รับเชิญไปพูดให้กำลังใจและความหวังแก่ประชาชนในอัครสังฆมณฑลพาลอ (Palo) เมืองตาโคลบัน (Tacloban) จังหวัดเลเต (Leyte) ประเทศฟิลิปปินส์

เมืองตาโคลบัน (Tacloban) เป็นเมืองท่าอยู่ทางตะวันออกเกือบสุดของหมู่เกาะวิซายัน (Visayan) ตรงกลางประเทศฟิลิปปินส์ติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก มีประชากร 200,000 คนเศษ ในเช้าตรู่ของวันที่ 8 พฤศจิกายน 2013 เวลาราว 05.20 น. ซูเปอร์พายุไต้ฝุ่นที่มีความเร็วและแรงเกิน 370 กิโลเมตรต่อชั่วโมงที่มีชื่อว่าโยลันดา (Yolanda) ได้พัดกระหน่ำเข้าเมืองตาโคลบัน (Tacloban) อย่างจัง เป็นพายุไต้ฝุ่นที่มีความร้ายแรงที่สุดในประวัติภัยพิบัติของประเทศฟิลิปปินส์ เพียงชั่วโมงเศษ บ้านเมืองพังพินาศ เรือชนสินค้าน้ำขนาดใหญ่ที่ทอดสมออยู่ที่ท่าเรือห่างไกลจากฝั่ง 7 ล้ำถูกซัดพาเข้าเกยตื้นบนบก ฝ่าบ้านพักอาศัยของประชาชนจำนวนมากและได้ทำลายบ้านเหล่านั้นจนหมดสิ้น

ตามคำบอกเล่าของพระสงฆ์ผู้พาดิฉันและบุตรสาวไปเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ที่เป็นอนุสรณ์ของภัยธรรมชาติที่ร้ายแรงที่สุดของประเทศเขา มีประชาชนสูญหายและเสียชีวิตไปกว่า 30,000 คน แม้ว่าจะในทางการ รัฐบาลจะประกาศตัวเลขไว้เพียง 6,000 คนเศษเท่านั้นก็ตาม

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสได้ทรงทราบถึงภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในครั้งนั้น ตลอดจนความทุกข์ทรมานของประชาชนที่นั่น บนพื้นฐานแห่งความยากจนเดิมอยู่แล้ว ผู้ที่รอดชีวิตต้องประสบกับชะตากรรมของการไร้ที่อยู่และการสูญเสียสมาชิกของครอบครัว พระองค์จึงเสด็จไปด้วยพระองค์เอง เพื่อไปประทานพระพร กำลังใจ และความหวังแก่พวกเขาในปีเศษถัดมา เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2015

แต่... ดูเหมือนว่าธรรมชาติยังคงค้างคาใจกับเมืองนี้อยู่ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสประทับอยู่ในเมืองตาโคลบัน (Tacloban) ได้เพียง 4 ชั่วโมง ก็ต้องรีบเสด็จออกจากเมืองอย่างรีบด่วนด้วยว่าในขณะนั้นกำลังมีพายุอีกลูกหนึ่งที่จะกระหน่ำเข้าสู่เมืองนี้ เพื่อความปลอดภัยผู้ถวายการอารักขาของพระองค์จึงต้องหูลีให้พระองค์เสด็จขึ้นเครื่องบินพระที่นั่งทันที หลังจากที่พระองค์ได้ประทานพระราชดำรัสที่อาสนวิหารหลักของเมืองได้เพียง 2 ประโยคเท่านั้น นำความผิดหวังและเสียใจมาสู่ประชาชนที่ได้เข้าเฝ้าอย่างเนืองแน่นเป็นอย่างยิ่ง

ดิฉันและบุตรสาวคนเล็กมีเวลา 1 วัน ที่เมืองตาโกลบัน (Tacloban) คือวันที่ 26 กุมภาพันธ์ เนื่องจากไม่มีเที่ยวบินกลับ พระสงฆ์ ผู้เชิญดิฉันไปพูดแบ่งปันยินดีที่จะพาเราทั้งสอง ไปเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ ของเมือง ดิฉันจึงขอให้คุณพ่อพาเราทั้งสองไปชมอนุสรณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นหลังซูเปอร์ไต้ฝุ่นนี้ และที่สำคัญที่สุดขอไปตามรอยพระบาทของสมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิสในการเสด็จมาเยือนครั้งนั้น ซึ่งคุณพ่อก็รับปากด้วยความยินดี

เริ่มต้นจากที่ลานปูนซีเมนต์ขนาดใหญ่ เดิมเป็นส่วนหนึ่งของสนามบิน ตัวอาคารได้ถูกพายุโยลันดา (Yolanda) พัดพังพินาศไปหมด ขณะนี้เหลือเป็นเพียงลานปูนซีเมนต์ขนาดใหญ่ จุดที่พวกเรายืนถ่ายรูปคือจุดที่ตั้งของพระแท่นที่สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิสทรงสวมเสื้อกันฝนสีเหลือง ถวายมิสซาท่ามกลางสายฝนและประชาชนหลายหมื่นคน

หลังพิธีมิสซา พระองค์ได้เสด็จไปเสวยพระกระยาหารเที่ยงที่บ้านพักของพระอัครสังฆราชของสังฆมณฑลพาลอ (Palo) ที่ยังมีร่องรอยของความเสียหายจากพายุไต้ฝุ่นครั้งนั้น เริ่มจากผ้าของหลังคาตรงบันไดทางขึ้น ขณะนี้ยังไม่ได้รับการบูรณะซ่อมแซม ปรากฏว่าทุกๆ จุดที่พระองค์ทรงแวะ ยืน เดิน หรือประทับ จะมีภาพถ่ายทุกอิริยาบถของพระองค์ติดประกอบอยู่

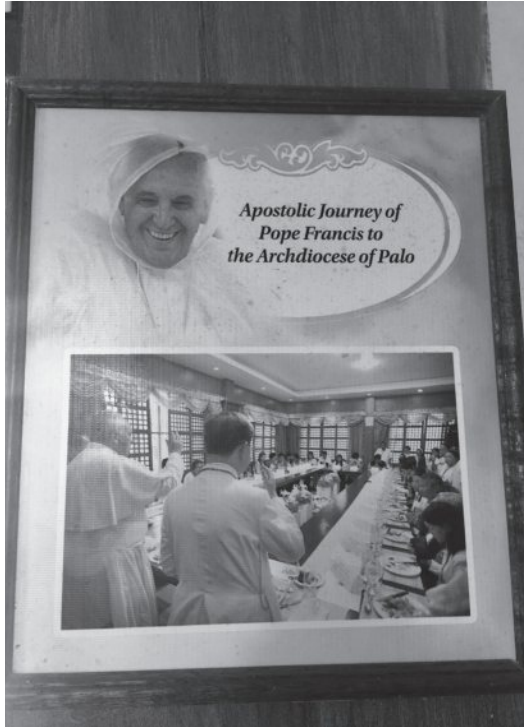
พอขึ้นบันไดราว 5-6 ชั้นมาถึงหน้าประตู จะมีรูปปั้นแม่พระองค์สีขาวตั้งตระหง่านอยู่ทางขวามือ ซึ่งดิฉันก็ได้ไปยืนถ่ายรูป ณ จุดเดียวกับที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงยืนประทับนี้ แต่ละภาพถ่ายขององค์สมเด็จพระสันตะปาปา จะมีคำอธิบายว่า "Apostolic Journey of Pope Francis to the Archdiocese of Palo" พร้อมภาพพระพักตร์ที่มีรอยยิ้มภายใต้เสื้อกันฝนสีเหลืองที่กลายเป็นสัญลักษณ์ของการ

เสด็จเยือนเมืองตาโกลบัน (Tacloban) ของ
พระองค์ในครั้งนั้นไปแล้ว

เมื่อเข้ามาถึงห้องรับแขกของบ้านพัก
พระอัครสังฆราช ซึ่งเป็นห้องกว้างขนาดใหญ่
ติดกับเสาที่ติดกับระเบียงชั้นบนคือ ไม้กางเขน
พร้อมรูปพระเยซูสีขาวองค์ใหญ่ พระองค์ได้ทรง
จูบกางเขนและมีภาพถ่ายของพระองค์ขณะทรง
จูบกางเขนศักดิ์สิทธิ์ติดตระหง่านอยู่ใต้กางเขนนี้

จากนั้นพระองค์ได้เสด็จขึ้นไปยังห้อง
อาหารชั้น 2 เพื่อเสวยพระกระยาหารเที่ยง
มีภาพของพระองค์ขณะทรงยื่นอวยพระพร

ก่อนอาหารกับพระอัครสังฆราชและบรรดาพระสงฆ์และสังฆมณฑล ได้นำภาชนะเสวยผ้าเช็ดพระโอษฐ์ ผ้ารองจาน ตลอดจน Zucchetto ของพระองค์และมีรูปปั้นของพระองค์ องค์กรเล็กๆ ตั้งไว้บนโต๊ะเสวยของพระองค์ภายใต้ครอบแก้วใสที่เหลี่ยม เก้าอี้ที่พระองค์ประทับก็ติดป้ายไว้ว่า "Pope's chair"

นับว่าเป็นพระพรอย่างยิ่งที่ดิฉันและบุตรสาวมีโอกาสได้ตามรอยพระบาทของพระองค์ได้ใกล้ชิดถึงขนาดนี้

หลังการเสวยพระกระยาหารที่ยิ่งเสร็จ พระองค์ได้เสด็จไปยัง Metropolitan Cathedral of Our Lord's Transfiguration ซึ่งเป็นอาสนวิหารหลักของเมืองตาโคลบัน (Tacloban) คุณพ่อเล่าว่าที่หน้าอาสนวิหารคือ ในวันเกิดเหตุ หลังคาของอาสนวิหารแห่งนี้ได้ถูกพายุไต้ฝุ่นพัดหายไปจนหมดสิ้น แต่พระแท่นและกำแพงที่ประดิษฐานพระรูปต่างๆ กลับไม่ได้รับความเสียหายเลย สมเด็จพระสันตะปาปาเสด็จเข้าไปในอาสนวิหาร ตรัสทักทายผู้คนที่ไปเฝ้าอย่างเนืองแน่น พร้อมกับประโยคที่ว่าพระองค์มีอะไรบางอย่างที่จะมาให้พวกเขาเท่านั้นเอง แล้วพระองค์ก็ต้องรีบเสด็จออกจากที่นั่นอย่างรีบด่วน เพราะมิฉะนั้นแล้ว เครื่องบิน

The Pope said that he was "truly saddened" to have to go

พระที่นั่งจะไม่สามารถบินออกจากเมืองได้เลย เพราะพายุลูกใหม่กำลังจะพัดกระหน่ำเข้าถึงเมืองตาโกลบัน (Tacloban) ในเวลาอันใกล้ท่ามกลางความผิดหวังของผู้เข้าเฝ้าอย่างที่สุด

ดิฉันและบุตรสาวได้ไปยืนตรงที่พระองค์ทรงประทับด้วยความปลื้มปิติในใจเป็นอย่างยิ่ง

หลังจากนั้นพระสงฆ์เจ้าภาพก็ได้พาเราไปดูสถานที่ฝังศพรวม (Mass grave) 2 แห่ง แห่งแรกเป็นสนามหญ้าหน้าวัดแห่งหนึ่ง และแห่งที่สองเป็นสนามเล็กๆ ตรงกลางทางแยกถนนสามสาย คุณพ่อเล่าให้ฟังว่า 3-4 วันหลังซูเปอร์ไต้ฝุ่นพัดกระหน่ำเมือง ศพของผู้เสียชีวิตเริ่มเน่าเฟะ ความช่วยเหลือของทางการก็ยังไม่ถึง ประชาชนต้องช่วยเหลือตัวเอง ตรงไหนพอมิที่ดินเหลือที่จะฝังศพได้ก็ต้องใช้เป็นประโยชน์ ไม่น่าเชื่อว่าสนามเล็กๆ หน้าวัดแห่งนี้กับที่เล็กๆ ระหว่างถนน 3 สาย จะกลายเป็นสุสานสำหรับคนหลายร้อยคนในแต่ละแห่ง

และสุดท้าย คุณพ่อได้พาเราไปดูสถานที่ที่เป็นที่อยู่ใหม่ของผู้ที่ไร้ที่อยู่อาศัย ที่องค์กรต่างๆ ได้ไปช่วยสร้างให้เป็นชุมชนใหม่ของผู้ที่ประสบภัยเหล่านั้น

ดิฉันได้จบการไปพุดแบ่งปันครั้งนี้ด้วยความรู้สึกที่ใกล้ชิดกับพระเยซูเจ้ามากขึ้นและได้เรียนรู้อีกมากมายเกี่ยวกับความทุกข์ของมนุษย์ ในบท SALVIFICI DOLORIS ที่เป็นสมณสาส์นของนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา พระองค์ทรงสอนว่า หากเรา่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเยซูเจ้าในพระมหาทรมานของพระองค์แล้ว เราจะสามารถแปลงความทุกข์ของเราให้เป็นพลังในการทำความดีได้

นี่คือสิ่งที่ดิฉันได้พยายามทำตลอดสองทศวรรษที่ผ่านมาและหวังว่าทุกท่านที่ประสบกับความทุกข์จะสามารถแปลงความทุกข์มาเป็นพลังในการทำความดีได้ตามคำสั่งสอนของนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปาเทอญ ๕

นิสัยเสียแก้ยาก

สุภาษิตจีน “จี จ้ง หนาน ฟั่น” “jí zhòng nán fàn” “นิสัยเสียแก้ยาก” – สุภาษิตจีนตรงกับสุภาษิตไทย – “สันตจนซุดง่าย สันดานซุดยาก” นิสัย หรือสันดาน คือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งบ่อยๆ เป็นประจำสม่ำเสมอ ซ้ำไปซ้ำมา – จะเป็นการกระทำดี หรือไม่ดีก็ได้ แต่คำ สันดาน มักจะหมายถึงการกระทำไม่ดีมากกว่า

ในหนังสือคำสอนคาทอลิกใช้คำ

ฤทธิกุศล คือ การทำดี เป็นประจำสม่ำเสมอ ที่เกี่ยวกับพระเป็นเจ้า คือความเชื่อ ความไว้วางใจ และความรัก – ที่เกี่ยวกับมนุษย์ คือการทำดีทุกอย่าง เช่น ความใจดี เมตตา กรุณา นอบน้อม สุภาพ ฯลฯ

พยศชั่ว คือ การทำสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ จนเคยชิน เป็นนิสัย สันดาน เช่น โกหก ขโมย โกรธ โมโห ฯลฯ

ต้นไม้อีียงข้างเอน ก็มักจะล้มข้างนั้น นอกจากจะมีลม มีพายุ หรือใครมาซุดมาดึงให้ล้มตรงข้ามได้ เช่นเดียวกัน ใครมีฤทธิกุศล หรือพยศชั่ว อย่างใดก็มักจะตายอย่างนั้นด้วย

ใช้แล้ว พยศชั่ว นิสัย สันดานชั่ว แก้ยาก ยากจริงๆ เช่น พนัน โกหก ขโมย ผิดในกาม ฯลฯ **แต่พระเมตตา และพระพรชทานของพระเจ้า** และพระบารมีของพระเยซูเจ้า ร่วมกับควมพยายาม และจริงจัง จริ่งใจของคนบาป คนชั่ว ก็สามารถกลับตัวเป็นคนดี เป็นนักบุญได้เสมอ อย่างน้อยก่อนจะตายครับ

มีพยศชั่ว อยู่อย่างเดียวกันนั้น **ที่ไม่มีทางแก้ไขได้เลย** คือ บาบที่ผิดต่อพระจิตเจ้า “ใครที่กล่าวร้ายต่อพระจิตของพระเจ้าจะไม่ได้รับการอภัยเลยทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า” (มธ 12:31-32) ที่เรียกว่า สันดานปีศาจ คือบาปที่ไม่ยอมเป็นทุกข์เสียใจในความผิด ไม่ยอมขอโทษพระจนตายเลย

ขออย่าให้ใครมีพยศชั่ว นิสัย สันดาน แบบนี้เลยนะครับ คือ ตี้อันในความผิด ไม่ยอมเป็นทุกข์ขอโทษพระ เขาจะไม่ได้รับการอภัยจากพระเป็นเจ้าเลย และเขาก็สมควรแล้วจะต้องไปนรกนรินทร์ครับ

“ผู้มีใจบริสุทธิ์ ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า” (มธ 5:8) ตั้งแต่ในโลกนี้แล้วด้วยครับ ☺

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันธธาน

นักบุญเบดา ผู้นำเคารพ (St. Bede Venerable) (673-735)

พระสงฆ์และนักปราชญ์

ฉลอง 25 พฤษภาคม

นักบุญเบดา เกิดใกล้ๆ กับอารามแวร์เมาท์ ค.ศ. 673 ท่านได้รับการอบรมจากนักบุญเบเนดิกต์ บิสคอป และต่อมาได้เข้าอารามฤๅษีคณะเบเนดิกติน ที่เมืองเจอร์โรว์ ในประเทศอังกฤษ และได้เจริญชีวิตอยู่ในอารามแห่งนี้จนถึงวาระสุดท้ายของท่าน ดังที่ท่านได้เขียนถึงตัวท่านเองว่า “เพื่อขับร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า เพื่อศึกษาเล่าเรียน เพื่อสอนเรียน และเพื่อเขียนหนังสือ”

ชีวิตส่วนใหญ่ของท่านหลังจากบวชเป็นพระสงฆ์แล้ว คือการเทศน์สอน และเขียนหนังสือ ซึ่งท่านยังได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับเทววิทยาและประวัติศาสตร์ตามคำสอนของบรรดาบิดาจารย์ โดย

ท่านได้เน้นถึงการเขียนเพื่อที่จะอธิบายพระคัมภีร์

นอกจากนี้ยังถือได้ว่าท่านเป็นนักประวัติศาสตร์ นักประพันธ์ แต่ท่านโดดเด่นในเรื่องของเทววิทยามากกว่าอย่างอื่น ในเวลาเดียวกันท่านสนใจเรื่องพระคัมภีร์อย่างมาก และพยายามทำให้พระคัมภีร์เป็นเรื่องที่เข้าใจได้ง่ายๆ สำหรับทุกคน โดยอาศัยการเทศน์และการสอนแบบชื่อกๆ ของท่าน

ทั้งนี้อาศัยงานเขียนจากปลายปากกาของท่านเราจึงได้มีบทร้อยกรองบางบทที่ไพเราะอย่างมาก ซึ่งแต่งขึ้นเพื่อถวายเป็นเกียรติแด่พระนางพรหมจารีมารีย์ ท่านนักบุญเบดาสิ้นใจอย่างสงบในอารามฤๅษีคณะเบเนดิกติน ที่เมืองเจอร์โรว์ ปี ค.ศ. 735 ❧

การเดินทางไกลของธรรมทูต คู่แรกสู่อีสาน

วิถีชีวิตของทุกคนเปรียบได้กับการเดินทาง “วิถีชีวิตของธรรมทูตย่อมพิสูจน์ด้วยการเดินทาง ไกลออกจากภูมิลำเนาของตน” คุณพ่อเกโกและพระสังฆราชโปรดม ธรรมทูตคู่แรก-คู่เอกและคู่ทองของเราได้พิสูจน์ความเป็นธรรมทูตของท่านด้วยการเดินทางไกลไปเผยแผ่ข่าวดีแห่งความรอดของพระคริสตเจ้าสู่อีสาน

สมัยนั้นใครจะเดินทางเข้าสู่ประตูอีสานที่โคราช จะต้องสามารถก้าวผ่าน ดงพญาเย็น-พญาไฟ ที่สระบุรีให้จงได้ด้วยใจเด็ดเดี่ยว

นี่แหละ “ขุนป่า-ขุนเขา” จะต้องท้าทาย “ขุนใจ” ไม่ให้ย่อท้อหรือยอมแพ้ จึงจะลุล่วงจุดหมายปลายทางได้ตามที่ตนตั้งใจตั้งเป้าหมายไว้ ขุนใจที่ว่านี้สะท้อนถึงคุณธรรมความกล้าหาญ ความทรหดอดทน และความเข้มแข็งหนักแน่น

ท่านธรรมทูตทั้งสองได้เริ่มบุกเบิกบุกบันเดินทางครั้งแรกจากกรุงเทพฯ สู่ บุ่งกะเทว จังหวัดอุบลราชธานี ตามเป้าหมายโดยใช้เวลาถึง 102 วัน

แม้จะต้องมีการผจญภัยที่เต็มไปด้วยปัญหาอุปสรรคนานาประการ แต่ก็ได้ผ่านพ้นจนลุล่วงเป้าหมาย อันเป็นจุดหมายปลายทางเพื่อการเริ่มต้นพันธกิจการประกาศพระวรสารข่าวดีแห่งความรอดสู่อีสาน

อย่างไรก็ดี ก้าวย่างแห่งการเดินทางของธรรมทูตทั้งสองได้จรดจาร์กรอยเท้าของท่านลงไปในพื้นที่นับตั้งแต่การเดินทางครั้งแรกนี้เลยทีเดียว

ภูมิภาคอีสานทั้งพื้นที่ (พ.ท.) และพลเมือง (พ.ม.) มีอาณาบริเวณกว้างใหญ่และผู้คนมากที่สุดถึงหนึ่งในสามของประเทศกำลังท้าทายการเดินทางของธรรมทูตคริสตชนชาวไทยอีสาน นับตั้งแต่พระสังฆราช พระสงฆ์-นักบวช และสัตบุรุษฆราวาสทั้งหลาย

มันเป็นการท้าทายที่ต้องการผนึกสรรพกำลังของทุกผู้ทุกฝ่ายทุกภาคส่วนเพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ธรรมทูต จิตตารมณ์พระวรสาร และอุดมการณ์ของ

องค์พระคริสตเจ้าในการสืบสานงานเผยแผ่ข่าวดี
แห่งความรอดสู่ไทยอีสานบ้านเฮาเอง

จากประวัติศาสตร์การเดินทางไกลของ
ธรรมทูตฝรั่งเศส คณะสงฆ์มิสซังต่างประเทศ
แห่งกรุงปารีส จะต้องกลายมาเป็นธรรมทูต

ชุดใหม่ของไทยอีสานอย่างครบเครื่องเพื่อหมุน
กงล้อประวัติศาสตร์พระศาสนจักรท้องถิ่นสี่
สังฆมณฑลอีสานให้รอดหน้าสืบต่อไปอย่างไม่มีวัน
สิ้นสุดหรือหยุดยั้ง

“เดินทางไกล”	ไปสู่ทิว	สร้างสำเร็จ
ต้องใจเด็ด-	เดี่ยวกล้า	“ทำกายถึง”
ติดตามพระ	สละน้ำใจ	ไผ่คำนี้
“กางใจ”จึ่ง	ลุถึงได้	ด้วย “ใจตน”

วันละก้าวกับพระเยซู

ราฟาเอล

.....ประชาชนจำนวนมากติดตามพระองค์ไปรวมทั้งสตรีกลุ่มหนึ่ง ซึ่งซ่อนนอกคร่ำครวญถึงพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงหันพระพักตร์มาทางสตรีเหล่านี้ ตรัสว่า “ธิดาเยรูซาเล็มเอ๋ย อย่าร้องให้สงสารเราเลย แต่จงร้องให้สงสารตนเองและลูกๆ เกิด เพราะวันนั้นจะมาถึง เมื่อประชาชนจะพูดว่า “หญิงที่เป็นหมั้น ครรภ์ที่มีได้ให้กำเนิดบุตร และนมที่มีได้เลี้ยงลูกก็เป็นสุข”..... เมื่อมาถึงสถานที่ที่เรียกว่าเนินหัวกะโหลก บรรดาทหารตรึงพระองค์ที่นั่นพร้อมกับผู้ร้ายสองคน คนหนึ่งอยู่ข้างขวา และอีกคนอยู่ข้างซ้าย

ลูกา 23:27-29, 33

ความกล้าหาญให้ผลดีเสมอ

หลายสิบปีมาแล้ว ในหมู่บ้านชาวประมงแห่งหนึ่งในประเทศฮอลแลนด์ ชายหนุ่มคนหนึ่งได้ให้บทเรียนชีวิตแก่หมู่บ้านนี้ ด้วยความเสียสละของเขา

แนวทางการดำเนินชีวิตของหมู่บ้านชาวประมงอย่างเช่นหมู่บ้านนี้ เป็นธรรมดาที่พวกเขาจะมีกลุ่มจิตอาสาที่รวมตัวกันเพื่อช่วยเหลือกัน ในยามวิกฤตและสำหรับหมู่บ้านชาวประมงแห่งนี้ ยามวิกฤตนี้เกิดขึ้นคำวันหนึ่งจากพายุที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน ทำให้เรือประมงลำหนึ่งล่มลง แต่เจ้าหน้าที่วิทยุยังมีโอกาสส่งสัญญาณ SOS (save our soul) ขอความช่วยเหลือ ชาวบ้านบนฝั่งจึงรีบรวบรวมจิตอาสาขึ้นเรืออีกลำไปรับลูกเรือที่ลอยคออยู่กลางทะเลเข้าฝั่ง เมื่อเรือลำที่ไปช่วยเหลือกลับเข้าฝั่ง ก็ได้รับแจ้งว่าไม่สามารถรับลูกเรือกลับมาได้หมด ยังเหลืออีกหนึ่งคน เพราะถ้ารับคนสุดท้ายนี้ขึ้นเรือด้วย เกรงว่าเรือจะล่มไปอีกลำ

ชาวบ้านบนฝั่งจึงปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรที่จะไปช่วยเหลือลูกเรือคนสุดท้ายนี้ ขณะที่กำลังปรึกษากันอยู่นั้น ก็มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งรับอาสาจะนำเรือออกไปเพื่อช่วยเหลือลูกเรือที่ยังลอยคออยู่คนนี้ แต่คุณแม่ของเด็กหนุ่มคนนั้นซึ่งเป็นลูกชายคนเล็ก รีบคัดค้าน โดยบอกกับลูกชายคนนั้นว่า- **“ไม่ได้ ไม่ได้ แม่จะไม่ปล่อยให้เจ้าออกทะเลอีก พ่อเจ้าเสียชีวิตท่ามกลางพายุเช่นนี้ เมื่อ 10 ปีก่อน และแม่เพิ่งเสียพี่ชายของเจ้าเมื่อสามอาทิตย์ที่แล้วนี่เอง แม่จะไม่ยอมเสียลูกชายที่เหลือเพียงคนเดียวไปอีกคน ลูกอย่าออกทะเลท่ามกลางพายุเช่นนี้เลย!!!”**

แต่ลูกชายคนเล็กของคุณแม่คนนี้ก็กลับตอบว่า **“คุณแม่ ผมต้องออกไปช่วยเขาครับ เพราะถ้าทุกคนบอกว่าให้คนอื่นไปแทนทุกคน ก็จะไม่มีความเสี่ยงชีวิตออกไปเลย ไม่ได้ ผมต้องออกทะเลไปช่วยครับ คุณแม่อย่าเป็นห่วงเลย”**

พูดแล้ว Hans (ชื่อของลูกชายคนเล็กคนนี้) ก็นำเรือเล็กออกทะเลทันที หลังจากนั้นอีกหนึ่งชั่วโมงซึ่งดูเหมือนเป็นเวลาที่ยาวนานเหลือเกินสำหรับคุณแม่ รวมทั้งชาวบ้านและลูกเรือที่รอดตายที่รอดอยอยู่บนฝั่ง ก็มีเสียงวิหุญแจจก Hans ว่า **“ผมพบเขาแล้วคุณแม่”** เสียงของ Hans ดังชัดด้วยความตื่นเต้นขณะที่เขาพูดต่อไปว่า **“และคุณแม่รู้ไหมว่า เขาคือใคร ผมพบพี่ชายของผมครับ เขารอดตายโดยเรือประมงที่เพิ่งล่มลงลำนี้ช่วยชีวิตเขาไว้ พี่ Willem จึงเสียสละให้ลูกเรือคนอื่นขึ้นเรือเที่ยวแรกไปก่อน เพราะพี่ Willem แน่ใจว่าจะต้องมีเรืออีกลำมาช่วยเขาครับ!!!”** ๕

บันทึกธรรมทูต

มิชชัน

ปีสกาและปีใหม่ไทยลาวเขมร

ผ่านไปอย่างรวดเร็วสำหรับวันหยุดยาว ประจำปีอย่างเป็นทางการ คือวันสงกรานต์ หรือวันปีใหม่ไทย ซึ่งถือว่าเป็นวันปีใหม่ของชาวลาว เขียนมา และกัมพูชาด้วย สำหรับไทยเรา นอกจากจะมีบรรยากาศของกระแสบุฟเฟต์แสนวิเศษ ช่วยหนุนให้มีการแสดงออกทางประเพณีไทยโบราณอย่างมากแล้ว อย่างเช่น การแต่งกาย การพุดจา แต่ก็ยังทำให้เกิดประเพณีทางสังคมต่างๆ ตามมาด้วย เช่น การเดินทางท่องเที่ยว การเยี่ยมเยียนพ่อแม่ญาติพี่น้อง การจับจ่ายซื้อของฝาก เป็นต้น

“การรดน้ำดำหัว” ที่ดูจะเป็นเรื่องการแสดงออกหลักของสงกรานต์บ้านเรานั้น ที่กัมพูชาก็มีเหมือนกัน แต่จะเป็นการรดน้ำดำหัวผู้เฒ่าผู้แก่ คือรดทั้งตัวเหมือนอาบน้ำให้เลย ส่วนการสาดน้ำกันจริงๆ จังๆ นั้น จะมีแต่ตามสถานที่จัด เช่น ที่นครวัด

ได้จัดงาน “อองโกมหาสงกรานต์” ซึ่งมีทั้งผู้ใหญ่ทางบ้านเมือง และดารา รวมทั้งประชาชนต่างไปร่วมงานกันอย่างคับคั่ง ส่วนการสาดกันตามท้องถนน ยังไม่มีแพร่หลายไป นั่นคงเป็นเพราะชาวกัมพูชาจะไม่สาดน้ำให้กับคนที่ไม่รู้จัก และธรรมเนียมการขอรดน้ำให้กันและกันก็ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย

ผมได้จัดงานสงกรานต์ในเซตวัด ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องประเพณีที่เราควรรักษาไว้ แม้ว่าในช่วงปิดปีใหม่เขมรจะเป็นช่วงที่เมืองหลวงค่อนข้างเงียบสงบ เพราะเป็นการหยุดยาว (ถนนโล่ง เหมือนเมืองไทยเerie) แต่คนที่เหลืออยู่ก็พยายามมาวัดและร่วมกิจกรรมสิ่งที่ผมทำก็คือ พิธีบูชาขอบพระคุณ และมีการรดน้ำดำหัวผู้หลักผู้ใหญ่ ขอสมาชิก และขอพร ซึ่งปีนี้จัดเป็นปีที่สามแล้ว มีการพื่อนำตามประเพณีจากกลุ่มระบอบอีกด้วย

อากาศช่วงนี้เป็นช่วงร้อนสุด แต่ก็มีฝนลงมา บ้างบางวัน ผมสังเกตเห็นว่า ต้นไม้ใบหญ้าที่บ้านเราก็มีการเติบโตขึ้นเป็นพิเศษ ผลไม้เมืองร้อนบางอย่างก็ออกผลให้เก็บเกี่ยว ถ้าเป็นในยุโรป หรืออเมริกา เห็นก็จะเห็นบรรยากาศแบบนี้ชัดเลยว่า คือ ฤดูใบไม้ผลิ เครื่องหมายของฤดูใบไม้ผลิ คือ “ชีวิตใหม่ และการเติบโต” ดังนั้น ปัสกาจึงถูกจัดให้อยู่ในช่วงนี้ แม้ว่าจะไม่ตรงกับทุกปี เหมือนวันสงกรานต์ เพราะปัสกาถูกโยกตามปฏิทินจันทรคติ คือ ยึดพระจันทร์เป็นการนับปฏิทิน เหมือนกับวันตรุษจีน ซึ่งต่างจากวันสงกรานต์ (วันที่ 13 ของไทย วันที่ 14 ของเขมร เมษายน) หรือวันปีใหม่สากล (วันที่ 1 มกราคม) ได้ยึดเอาวันตามสุริยคติ

ในโอกาสนี้ **พระคุณเจ้าโอสกีเวียร์** ได้นำข้อคิดจากสมณลิขิตเตือนใจของพระสันตะปาปา ฉบับใหม่ ชื่อ จงชื่นชมยินดีเถิด (Gaudete et Exsultate) เรื่อง การเรียกสู่ความศักดิ์สิทธิ์ ในโลกปัจจุบัน โดยนำเรื่อง ความสุขแท้ ซึ่งเป็นหัวข้อของพระวรสารในมิสซาปีใหม่เขมรด้วย มาอธิบายเพิ่มเติม พระคุณเจ้าให้เรา กลับไปบ้าน โดยนำความศักดิ์สิทธิ์ไปสู่สังคม ด้วยความสุขแท้จริงแบบที่พระเยซูสอน

ย้อนกลับมาที่ปัสกาในปีนี้ ซึ่งมาเร็วกว่าช่วงปีใหม่ ปัสกาจึงถูกเสริมเติมเต็มจากวันสงกรานต์อย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ การมีความชื่นชมยินดีในวิถีชีวิตแบบใหม่ของผู้มีความเชื่อ อย่างเช่น ถ้าวันปีใหม่เราขอพรจากเทพเทวดาเราก็สามารถเปลี่ยนเป็นการขอพรพระเจ้า ที่ได้ส่งพระเยซูมาเป็นผู้ประทานชีวิตใหม่ให้แก่เรา... ส่วนประเพณีของมนุษย์ คือ การรดน้ำดำหัว เราก็สามารถขอโทษท่านและขอพระพรของพระเจ้าให้กับผู้เฒ่าผู้แก่ ในทางกลับกันผู้เฒ่าผู้แก่ ก็อวยพรลูกหลานได้เช่นเดียวกัน

ปัสกาในปีนี้ ทั้งประเทศกัมพูชา มีผู้รับศีลล้างบาปผู้ใหญ่ ราวๆ 150 คน เฉพาะที่พนมเปญ มีเกือบ 80 คน และเขตวัดผมมี 7 คน พระคุณเจ้า

โอสิเวียร์ มาเป็นประธานในพิธี ซึ่งมาเป็นประจำทุกปี สัตบุรุษมาร่วมมิสซาเกือบพันคน เพราะปีที่ไม่ตรงกับวันปีใหม่เขมร

คริสตังใหม่เหล่านี้ แม้จะมีสิทธิรับศีลกำลังได้เลย แต่ทางวัดจะให้พวกเขาพร้อมกันกับผู้เตรียมรับศีลกำลังอีกชุดหนึ่ง ซึ่งเป็นลูกหลานคริสตัง ที่เป็นเช่นนี้เพราะต้องการให้พวกเขาได้รับการสอนคำสอนอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับศีลกำลังต่อไปอีก

เพราะเรื่องการสอนคำสอน เป็นเรื่องสำคัญ เป็นเหมือนงานของฝ่ายสนับสนุนการประกาศพระวรสาร เพราะเมื่อมีคนสนใจข่าวดี สิ่งที่เขาจะได้รับคือ การสอนคำสอนอย่างมีชีวิตชีวา ซึ่งเรื่องนี้ นับว่าเป็นเรื่องท้าทายในยุคปัจจุบันมาก

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา ทิมเจริญ (คุณบุ๋ม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุผา เวิร์ดคิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

-----o-----
BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกะพาก ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณบุ๋ม)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณบุ๋ม)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสทิพย์(คำทร.) สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

เพราะส่วนใหญ่คำสอนจะเกิดขึ้นได้ มาจากพื้นฐานความเชื่อในครอบครัวอย่างแท้จริง แต่ที่ว่าท้าทาย เพราะแต่ก่อนเริ่มก่อตั้งวัด เราต้องเอารถไปรับเด็กๆ มาเรียนคำสอนในวันอาทิตย์ และแต่ละปีที่ผ่านมา ก็ค่อยๆ ลดการไปรับส่งแบบนี้ลง จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ไม่มีการรับส่งอีกต่อไปแล้ว เพราะขาดทั้งรถ ขาดทั้งคนขับ ผลก็คือผู้มาเรียนที่ลดน้อยลงไปเช่นกัน

นอกจากนี้ก็มีความท้าทายเรื่องการขาดครูคำสอน ซึ่งมีกันเกือบทุกวัด แต่อย่างไรก็ตามเราพยายามจะให้คริสตังใหม่ ได้รับการอบรมซึ่งต้องช่วยสร้างบรรยากาศในวัด ในครอบครัวให้กับพวกเขา เป็นตัวช่วยส่งเสริมด้วย และนี่เป็นงานที่เราธรรมชาติต้องพยายามหาหนทางกันต่อไป

ในโอกาสนี้... ผมขออวยพรพี่น้องผู้อ่าน ให้มีความชื่นชมยินดีในความเชื่อเสมอ ให้ปีใหม่นี้ มีแต่สุขภาพสบายใจ มีปัญหาใดๆ ก็สามารถก้าวผ่านไปด้วยดี มีพระองค์อยู่เคียงข้างเสมอ... ๕

ก้าวข้ามข้อจำกัด

ในระยะห้าปีหลังนี้ กระแสการวิ่งอยู่ในช่วงขาขึ้น มีคนหนุ่มสาวมาวิ่งออกกำลังกายกันมากมาย ที่สวนลุมพินีในกรุงเทพฯ สมัยก่อนเจอแต่อามาอ่างมาเดินออกกำลังกาย เดี่ยวนี้ลองไปดูใหม่มีหนุ่มๆ สาวๆ มากกว่าผู้สูงอายุ บางคนมาแต่เช้า บางคนเลิกงานแล้วมาวิ่ง ทุกเสาร์อาทิตย์มีงานวิ่งรณรงค์เพื่อกิจกรรมต่างๆ ลูกสาวคนโตของผมและเพื่อนๆ มักจะไปร่วมวิ่งในที่ต่างๆ อยู่เสมอ ส่วนคนเล็กนั้นใช้วิธีวิ่งบนเครื่องวิ่งแทน

สัปดาห์หลังตรุษจีนปีนี้ เป็นครั้งแรกที่มีโอกาสไปร่วมวิ่งกับผู้ที่มีความพิการที่สนามศุภชลาศัย ประมาณ 500 กว่าคน เขาขอให้เป็นผู้นำทางเนื่องจากโรงเรียนคนตาบอด ภาษาอังกฤษเรียกผู้นำทางวิ่งว่า Guide Runner เสมือนหนึ่งเป็นมัดคุเทศก์บอกเส้นทางให้ก่อนเริ่มวิ่งต้องมีการทำความรู้จักกันก่อน น้องที่มาวิ่งกับผมเป็นนักเรียนชายตัวใหญ่ อายุประมาณ 17 ปีแล้ว เกิดมาที่ตาบอดมองอะไรไม่เห็น บ้านอยู่ที่จังหวัดตราด คุณพ่อคุณแม่ทำสวนปลูกสับปะรด พอทราบว่ามีโรงเรียนสำหรับสอนคนตาบอดก็เอาลูกมาฝากเป็นนักเรียนประจำหวังให้ได้เรียนรู้หนังสือตอนนี้อยู่ชั้นประถมสี่แล้ว พอจบประถมหกก็ต้องไปเรียนต่อที่โรงเรียนสามัญร่วมกับเด็กปกติทั่วไป

ระยะทางที่กำหนดให้วิ่งนั้นอยู่ที่สอง

กิโลเมตร ตอนแรกก็งงๆ ว่าเราจะนำทางน้องเขาอย่างไร ผู้จัดบอกว่าให้เราสองคนจับเชือกวงกลมกว้างประมาณสักคืบเห็นจะได้ ให้ผมวิ่งตามสบาย น้องเขาจะวิ่งตามจากสัมผัสของทิศทางเชือกว่าไปทางไหน วิ่งไปก็คุยกันไป ทำให้ผมเรียนรู้ว่าคนที่พิการทางสายตานั้นมีความสามารถด้านต่างๆ อย่างน่าทึ่ง เมื่อใช้ตามองไม่เห็นก็ต้องอาศัยหูฟังและการสัมผัสด้วยมือเป็นหลัก

น้องเขาสามารถบอกได้ว่ามีใครกำลังเดินหรือวิ่งเข้ามาหรือกำลังวิ่งสวนทาง แถมยังบอกว่าถ้าสนิทคุ้นเคยกันแล้ว ไม่ต้องอาศัยเสียงพูด แค่เสียงเดินก็บอกได้ว่าเป็นเพื่อนคนไหน ส่วนหน้าตาของเพื่อนนั้นอาจจะบอกยาก แต่พอจะบอกรูปพรรณสัณฐานได้ น้องเขาขออนุญาตจับไหล่ผมแล้วก็บอกว่าจะสูงพอๆกัน แล้วเอามือมาจับที่เอวผมพร้อมกับบอกว่าผมผอมกว่าแกมาก พอจับมือกันแกก็บอกว่าจำกระดุกข้อมือข้างขวาของผมได้แล้ว วันหลังสัมผัสมือกันพอจะบอกได้ว่าใช่หรือไม่

พอวิ่งเสร็จก็มาคุยกันต่อ ผมถ่ายรูปน้องเขาตอนที่วิ่งจบแล้ว ถ้าเป็นคนทั่วไปก็จะขอเบอร์อีเมลเพื่อส่งรูปให้ทางอินเทอร์เน็ต เลยแกล้งถามน้องเขาว่าใช้อินเทอร์เน็ตได้หรือไม่ แกตอบว่า “ได้ครับ ผมมีโทรศัพท์มือถือราคาถูกรๆ ที่รับส่งอินเทอร์เน็ตได้ นี่เป็นเบอร์อีเมลของผม....” พอผมส่งไป ลักพักน้องเขาก็บอกว่าจะมา

แล้วครับ แล้วตอบผมกลับมาว่า “Thank you” ตอนที่น้องเขาพิมพ์ข้อความนั้น ต้องใช้ความคุ้นเคยว่าอักษรตัวไหนอยู่ที่ใด พอพิมพ์แล้วจะมีเสียงว่าอักษรตัวอะไร ถ้าผิดก็แก้แล้วพิมพ์ใหม่ เวลาจับจดหมายของใครมาก็เปิดแล้วก็มีความรู้สึกว่าข้อความเป็นอย่างนี้ ธรรมดาว่าไปเรียนรู้อ่านจากไหน น้องเขาบอกว่ามีความชอบเรื่องเทคโนโลยีและไปขอเอาโปรแกรมช่วยคนพิการทางสายตามาลงในเครื่อง นับว่าเทคโนโลยีปัจจุบันมีส่วนช่วยให้คนที่พิการทางสายตาสามารถอ่านสิ่งต่างๆ ได้อย่างง่ายดาย

คุณครูที่พาน้องๆ มาวิ่งในวันนี้ได้เล่าให้ผมฟังต่อว่า แม้เทคโนโลยีจะช่วยการเรียนรู้ได้มาก แต่ยังมีอุปสรรคจำเป็นขั้นพื้นฐานที่เด็กๆ พิการทางสายตาต้องเรียนรู้การอ่านอักษรเบลล์ที่เป็นตัวนูนแล้วใช้มือลูบคลำว่าเป็นอักษรอะไร และเป็นประโยคอะไร หากไม่รู้ ก ข..หรือ A B C D.. การจะใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ จะไปได้ช้า นอกจากเรียนวิชาพื้นฐานต่างๆ แล้ว โรงเรียนยังส่งเสริมให้เด็กได้เรียนดนตรีที่ตนเองชอบ น้องที่วิ่งกับผมนั้นกำลังหัดเป่าแซกโซโฟนอยู่ ผมถามว่ายากไหม เขาตอบว่ายากมากครับแต่ฝึกไปก็พอเล่นได้ ตัวผมนั้นเกิดความละอายใจ เพราะที่บ้านมีเปียโน มีกีตาร์ มีซิม ฯลฯ แต่ใจไม่กล้าจะเริ่มขยับ รู้สึกว่ามันยาก สงสัยจะทำได้ สำหรับคนพิการนั้นความพิการทางกายเป็นข้อจำกัด สำหรับคนดี ๆ อวัยวะครบสามสิบสองอย่างเราๆ ท่านๆ นั้นความไม่กล้า ความเกียจคร้าน ความรักสบาย ฯลฯ กลายมาเป็นตัวขัดขวางการพัฒนา

การก้าวข้ามข้อจำกัดนั้นเป็นบทพิสูจน์ความแข็งแกร่งของจิตใจคน หลังวิ่งเสร็จก็มา

ร่วมมิสซารอบลิมโง่งที่วัดเซนต์หลุยส์ มีคุณพ่อหนุ่มๆ ท่านหนึ่งเสียชีวิตที่ไม่ทราบชื่อ ท่านเทศน์ดีมาก เทศน์เรื่องของบรรณธิการนิตยสารแพชั่นชื่อดังเอล (ELLE) ของฝรั่งเศส ชื่อ **ฌ็อง โดมินิก โบบี้** กำลังมีอนาคตที่รุ่งโรจน์ในตอนที่อายุเพียง 43 ปี ก็เกิดเส้นเลือดในก้านสมองแตกขณะขับรถ ก้านสมองนั้นเป็นตำแหน่งที่รวมเอาเส้นประสาทที่ใช้บังคับการเคลื่อนไหวของร่างกาย พอก้านสมองเสียผู้ป่วยก็ไม่สามารถขยับร่างกายต่างๆ ทำให้เป็นอัมพาตทั้งตัว คุณโดมินิกสลับไป 20 วัน พอตื่นขึ้นมา ก็พบว่าตัวเองขยับอะไรไม่ได้เลยนอกจากกะพริบตา แต่เนื่องจากสมองส่วนหน้าไม่เสียหายจึงยังมีความรู้สึกนึกคิดเป็นปกติ เพียงแต่ไม่สามารถสื่อสารกับโลกภายนอกได้ทางการแพทย์เรียกโรคนี้ว่าโรค Locked-in Syndrome หรือโรคที่ชีวิตถูกกักขังไว้ในร่างที่ไม่ขยับเขยื้อน

ถ้าเป็นคนที่ไม่โล่งใจก็คงได้แต่นอนร้องเพลงอยากตายเร็วๆ แต่คุณโดมินิกนั้นด้วยความที่เป็นคนรักการขีดเขียนหนังสือจนถึงเป็นระดับบรรณธิการ เกออยากเล่าประสบการณ์โดยเขียนหนังสือออกมาสักเล่มหนึ่ง ตั้งชื่อว่า “The Diving Bell and the Butterfly” บรรยายเรื่องราวของชีวิตในอดีตและชีวิตประจำวันในขณะที่อยู่ในโรงพยาบาล ถ่ายทอดออกมาเป็นหนังสือขายดีขายดีเทน้ำเทท่า สร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้ได้อ่านทั่วโลก ในประเทศไทย **คุณวัลยา วิวัฒน์ศร** ได้ทำการแปลและจัดพิมพ์จำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ผีเสื้อตั้งแต่ปี 2541 ใช้ชื่อว่า “ชุดประดาน้ำและผีเสื้อ” ซึ่งสะท้อนความอึดอัดทางกายของผู้ป่วยเหมือน

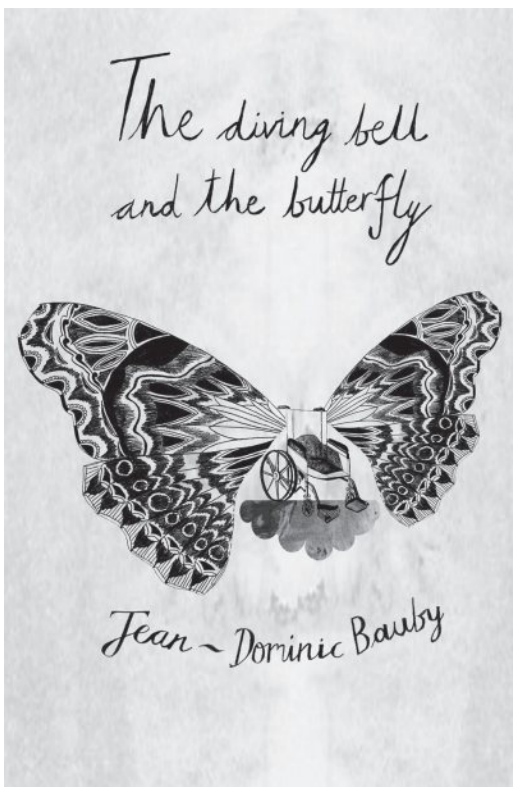
สวมชุดประดาน้ำในขณะที่ความรู้สึกนึกคิดกลับเหมือนผีเสื้อที่โบยบินอย่างเสรี

ความน่าสนใจอยู่ที่โบยเขียนหนังสือได้อย่างไรทั้งที่ขยับตัวไม่ได้ยกเว้นการกะพริบตาข้างซ้าย แก่ได้คนมาช่วยหนึ่งคนที่เป็นคนในวงการหนังสือเหมือนกัน นักเขียนจะรู้ว่าใช้อักษรอะไรที่ใช้อย่างไร ในการเขียนหนังสือ แล้วเอาอักษรเหล่านั้นมาเรียงกัน พร้อมกับชี้ไปที่ละอักษร ถ้าใช่ คุณโดมินิกก็จะกะพริบตาสองครั้ง จากทีละอักษรเรียงเป็นที่ละคำ จากทีละคำเรียงเป็นประโยค จากประโยคก็เอามาเรียงเป็นเรื่องราวแต่ละบท ทำอย่างนี้จนได้หนังสือสมบูรณ์แบบออกมา ตามสถิติแกต้องกะพริบตาถึง 200,000 ครั้ง คำหนึ่งคำใช้เวลาสองนาที่ ใช้เวลา 10 เดือนเต็มโดยทำงานวันละ 4 ชั่วโมง พอหนังสือพิมพ์ออกมาเป็นรูปเล่มเสร็จเรียบร้อย

เพียงสองวัน คุณโดมินิกก็จากไปอย่างสงบ ในวันที่ 9 มีนาคม 1997 หลังได้ทำภารกิจที่ยิ่งใหญ่ ลุล่วงไป

ได้เห็นตัวอย่างของน้องที่สายตาพิการ และได้ยินได้อ่านเรื่องราวของคุณโดมินิก ทำให้ผมสรุปได้ว่าข้อจำกัดจากความบกพร่องหรือพิการทางกายไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการทำสิ่งที่ตั้งใจ แต่ความพิการทางใจต่างหากที่เป็นอุปสรรคสำคัญ พวกเราคงจำพระวรสารโดยนักบุญมัทธิว บทที่ 25 เกี่ยวกับอุปมาเรื่องเงินตะลันต์ พระเยซูคริสต์เจ้าเปรียบเทียบกับนายจ้างเรียกลูกจ้างมาสามคนเพื่อให้เงินไปทำประโยชน์ คนแรกได้เงินไป 5 ตะลันต์และเขาเอาไปทำงานได้ผลตอบแทนกลับมาอีก 5 ตะลันต์ คนที่สองได้ไป 2 ตะลันต์และเช่นกันเขาได้เอาไปทำให้เกิดประโยชน์กลับมาอีกสองตะลันต์ แต่คนที่สามนั้นนายจ้างให้เพียง 1 ตะลันต์ คนนี้นับน้อยออกน้อยใจว่ามีต้นทุนน้อยจะเอาไปทำอะไรได้ เลยอยู่เฉยๆ พอกลับมาก็รายงานว่าเขาเอาตะลันต์ของท่านคืนไปเถิด พระเยซูคริสต์เจ้าจึงสรุปเตือนใจศิษย์ว่า พระเจ้าได้ให้พระพรสำหรับทุกคน ไม่สำคัญว่าบางคนมีมากหรือมีน้อย แต่ขึ้นอยู่กับเราได้พัฒนาพระพรนั้นให้เพิ่มพูนขึ้นมาและใช้ประโยชน์อย่างไร ๕

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

P

preaching	= การเทศน์ การแสดงธรรม
precept	= คำสั่ง ข้อห้าม ข้อบังคับ
Precious Blood, the	= พระโลหิตศักดิ์สิทธิ์ (ของพระเยซูเจ้า)
Precursor	= ผู้ประกาศพระคริสตเจ้า (หมายถึงนักบุญยอห์น บัปติสต์)
predestination	= 1) ลิขิต การกำหนดล่วงหน้า ข้อกำหนดล่วงหน้า 2) พระลิขิต, เทวลิขิต (เกี่ยวกับการกำหนดของพระเจ้า ตั้งแต่ก่อนสร้างโลก - อฟ 1:4-12) 3) พระลิขิตของพระเจ้า (เกี่ยวกับการกำหนดวิถีดำรงชีวิตไปสู่จุดหมายปลายทางถึงความรอด - รม 8:28-30)
Predestinarianism	= ลิขิตนิยม (ทฤษฎีเกี่ยวกับพระลิขิตของพระเจ้า ตามความเชื่อของ จอห์น แคล์วิน ซึ่งสอนว่าพระเจ้าทรง กำหนดให้บางคนที่จะรอดและบางคนที่จะไม่รอด พระองค์ไม่ได้มีพระประสงค์ให้ทุกคนรอด)
Predetermination	= พระลิขิตของพระเจ้า (ที่กำหนดให้ทุกคนรอดตั้งแต่ นิรันดรภาพ โดยทำให้บางคนรอดด้วยการประทาน พระพรหทานสัมฤทธิ์ผลที่ไม่ทำลายเจตจำนงเสรีของผู้รับ ส่วนอีกบางคนพระองค์ประทานพระพรหทานพอเพียง ซึ่งถ้าเขายอมรับด้วยเจตจำนง เขาก็จะรอด)
predisposition	= ความพร้อมที่จะรับ
Preface of the Mass	= บทเริ่มขอบพระคุณ (ในมิสซา)
Prefect	= สมณมนตรี (ตำแหน่งบริหารจัดการสมณกระทรวง หรือเทียบเท่า)
apostolic prefect	= สังฆราช (เป็นพระสงฆ์หรือบางครั้งเป็น titular bishop ที่ดำรงตำแหน่ง)
apostolic prefecture	= เขตปกครองของสังฆราช
prejudice	= พุดใส่ความ ใส่ร้าย

พระพรแห่งการไม่ตัดสินผู้อื่น

อาจารย์ผู้ศักดิ์สิทธิ์และเปี่ยมด้วยปรีชาญาณท่านหนึ่ง ท่านมีลูกศิษย์จำนวนมากที่ติดตามเพื่อเรียนรู้จากท่าน บ่อยครั้งท่านสอนศิษย์ของท่านด้วยนิทานเปรียบเทียบและเรื่องเล่าที่เข้าใจยาก ท่านไม่ได้สอนศิษย์ด้วยคำสอนเท่านั้น แต่ท่านสอนพวกเขาด้วยแบบอย่างชีวิตของท่าน

วันหนึ่ง ศิษย์คนหนึ่งถามท่านว่า “อาจารย์ ผมจะทำอย่างไรเพื่อจะได้รับพระพรแห่งการไม่ตัดสินผู้อื่น” “เจ้าจะได้รับพระพรนี้โดยผ่านทางการภาวนาซึ่งจะส่งผลมาสู่ชีวิตของเจ้า” อาจารย์ตอบ

“แต่ทำไมผมไม่เคยได้รับพระพรประการนี้เลย แม้ผมจะภาวนาบ่อยๆ และภาวนาเป็นเวลานาน” ศิษย์คนนั้นถามด้วยความสงสัย “เพราะการภาวนาของเจ้ายังไม่ถูกต้อง” อาจารย์ตอบ พร้อมทั้งมองศิษย์ของท่านด้วยความปรานี

“แล้วการภาวนาที่ถูกต้องเป็นอย่างไรครับ” ศิษย์ถาม “การภาวนาที่ถูกต้อง คือ การภาวนาที่มุ่งสู่หัวใจของพระเจ้า” อาจารย์ตอบ “แล้วผมจะทำได้อย่างไร” ศิษย์ถามต่อไปด้วยความมุงง

“เจ้าทำได้โดยตระหนักรู้อยู่เสมอว่า ทุกคนที่ทาบป พวกเขาไม่รู้ว่พวกเขากำลังทำอะไรลงไป ดังนั้น พวกเขาจึงสมควรที่จะได้รับการอภัย และนี่คือการภาวนาที่มุ่งสู่หัวใจของพระเจ้า ซึ่งนำพระพรการไม่ตัดสินผู้อื่นมาสู่ชีวิตของเจ้าอย่างแน่นอน” ❧

ชวนเราฟัง

เรื่องเล่าเรื่องนี้ทำให้พ่อก็คิดถึงคำสอนของพระเยซูเจ้าที่ว่า “จงเป็นผู้เมตตากรุณาต่อกับที่พระบิดาของท่านทรงพระเมตตากรุณาเกิด อย่าตัดสินเขา แล้วพระเจ้าจะไม่ทรงตัดสินท่าน อย่ากล่าวโทษเขา แล้วพระเจ้าจะไม่ทรงกล่าวโทษท่าน จงให้อภัยเขา แล้วพระเจ้าจะทรงให้อภัยท่าน” (ลก 6:36-38) และพระองค์ทรงให้แบบอย่างแก่เราด้วยคำภาวนาของพระองค์บนไม้กางเขน “พระบิดาเจ้าข้า โปรดอภัยความผิดแก่เขาเถิด เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” (ลก 23:34)

พี่น้องที่รัก หากเราทำได้ตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอนและให้แบบอย่าง เราไม่เพียงแต่จะได้รับพระพรแห่งการไม่ตัดสินผู้อื่นเท่านั้น แต่เราจะมีหัวใจเหมือนพระเจ้า เราจะดำเนินชีวิตเหมือนกับพระองค์ เราจะมีพระอวค์ประทับอยู่ในชีวิตเสมอ และนั่นคือความสุขที่แท้จริงครับ

เรื่องผีๆ

เพราะบรรยากาศบ้านคุณตาคุณยาย ไม่มีไฟฟ้า คำมาก็จุดตะเกียงน้ำมันก๊าดหรือ ไม่ก็ตะเกียงเจ้าพายุ และก็เพราะคำมาก็มีดมีดนี่แหละ ใครต่อใครก็มักเล่าเรื่องผีๆ แถมหลอกลูกหลานอย่างฉันซะจนขยาดไปตามๆ กัน พี่น้องของฉันอยู่ในเมืองเห็นไฟฟ้าตั้งแต่เกิดที่ไหนก็สว่างไสว พอมาอยู่บ้านคุณตาคุณยายนะ คำมาก็หวาดไปตามๆ กัน โดยเฉพาะฉันซึ่งกลางวันไปเล่นกับเพื่อนๆ แล้วแต่ละคนก็เล่าแต่เรื่องผี ตรงนั้นมีคนผูกคอตาย ตรงนั้นยังกันตรงนั้นมอเตอร์ไซค์ล้มคอตัก ฯลฯ

เป็นเรื่องปกติอีกอย่างหนึ่งเช่นกัน ทุกคำคืน คุณยายจะเปิดวิทยุฟังนิยาย แล้วเรื่องที่ฮิตติดนิสสัยก็จะเป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับผี จำได้ว่าพอดนตรีขึ้น ตามด้วยเสียงลมพัด เสียงหมาหอน และเสียงประกาศ “คณะนกฮูก” มันเป็นเสียงโหยหวนทำเอาขนลุกตั้งแต่ยังไม่ฟังเลย ฉันจำได้ว่าพวกเราหลานๆ พวกนั้นนั่งล้อมวงใกล้ๆ เวลาผู้เล่าบรรยายถึงตอนที่เห็นผีบรรยากาศก็เป็นใจ หลายครั้งพวกเราถอดยายแน่น ทั้งกลัวทั้งหัวเราะสนุกสนานเวลาที่เขาพักโฆษณา ไม่รู้ตัวเลยจริงๆ ว่าเข้าไปถอดยายได้ยังไง

ถึงตอนกลางวันในวันหนึ่ง ฉันไปช่วยคุณตาถอนหญ้าบริเวณต้นกล้วย

“เจ้ารู้รีเปล่าที่กำลังถอนหญ้านั้นนะ กล้วยอะไร”

“ไม่รู้ครับ”

“รู้รีเปล่าที่เจ้ากำลังถอนหญ้านั้นนะ ต้นกล้วยตานี เขาว่ามีผีนางตานี” ตาบอกพร้อมกับหัวเราะ

“เอาอีกแล้ว แถวนั้นมันมีแต่ผีทั้งนั้น อะไรก็บอกแต่เรื่องผีแล้วลูกหลานจะไม่กลัวได้ยังไงครับตา” ฉันพูดปนปนแบบไม่พอใจ

“แล้วเจ้าจะไปกลัวทำไม” ตาพูดพร้อมกับมองหน้าอย่างเอาจริง “คนเรามีพระ ไม่เห็นต้องกลัวอะไร ยิ่งเอ็งเป็นลูกผู้ชายด้วย ต้องกล้าหาญสิ”

“อ้าว แล้วตาไม่กลัวเหรอ”

“ไม่กลัว” ตาพูดเสียงดัง ดวงตากร้าวที่จ้องมองฉันเหมือนถ่ายทอดพลังมหาศาลให้ฉันรู้สึกฮึดขึ้นมาทันที จริกลีมีพระแล้วจะกลัวทำไม ลูกผู้ชายต้องไม่กลัว

หลังอาหารเย็น คำว่านั้นก็เป็นอย่างไร ที่เหมือนเดิม หลานๆ นั่งล้อมวงฟังเรื่องราวต่างๆ ที่ยายเล่าให้ฟัง บางเรื่องสนุกสนานหัวเราะงอหาย บางเรื่องก็น่าสงสาร บรรยายภาคแบบนี้ที่มันหายไปพร้อมกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โลกแห่งวัตถุนิยมทำให้ความอบอุ่นแบบครอบครัวหายไป จะมีสักกี่ครอบครัวที่มีโอกาสล้อมวงทานข้าวด้วยกัน สักกี่ครอบครัวที่ปู่ย่าตายายมีโอกาสพูดคุยกับลูกหลานเป็นเวลานานๆ แต่ในเวลานั้นฉันเห็นว่าบ้านเป็นสถานที่อบอุ่นจริงๆ ว่าไปแล้วก็คิดถึงบรรยากาศเก่าๆ จัง

แล้วเวลาสำคัญก็มาถึง นาฬิกาผาผนังที่ตั้งบอกเวลา ยายเปิดวิทยุทันทีเหมือนเป็นอะไรที่ติดงอมแงม หลานๆ รู้ทันทีว่าเป็นเวลาสนุกแล้วก็ขมลุกจากเรื่องผีๆ ของคณะ..... “นกฮูก”

“อ้าว เจ้าไปนั่นไกลจัง ไม่กลัวผี” ยายร้องเรียกฉัน

“ลูกผู้ชายไม่กลัวหรอก มีพระอยู่ในตัวกลัวอะไร” ฉันตอบดังอย่างมั่นใจ

“ปล่อยมันไปเลยยาย” เสียงพี่สาวฉัน กระแนะกระแหน ส่วนฉันมั่นใจเพราะปายวันนี้ตาให้พลังมาเต็มที่

เสียงนิยายเล่าถึงชายคนหนึ่งที่ยลทางโนที่เปลี่ยว ไม่มีบ้านสักหลังแถวนั้น มีดคำแล้วจะพักที่ไหนดีเพราะน้ำมันรถกำลังจะหมด

ในความกลัวและพะวงนั้นเองมองไปสุดสายตามีแสงไฟ เขาดีใจมากเพราะขับรถไปเห็นเป็นบ้านหลังหนึ่ง น้ำมันรถหมดพอดี เขาลงจากรถเดินไปที่บ้านหลังนั้นเพื่อขอพักในยามค่ำคืนนั้น

ยิ่งเดินเข้าไปใกล้ก็ยิ่งได้กลิ่นแปลกๆ มันเหมือนกลิ่นอะไรที่เน่าเหม็น ลมโชยพัดแรงปะทะหน้า แล้วมันก็ช่างบังเอิญมากเลยทีเดียว ตอนนั้นลมแรงพัดมาจริงๆ เสียงกิ้งกะมวงหน้าบ้าน ยายมันไหวแรงมาก ฟ้าแลบเป็นระยะตามเวลา หน้าฝนที่ตกถูกต้องตามฤดูกาล

พร้อมกันเลยทีเดียวชายคนนั้นเปิดประตูเข้าไปในบ้าน เสียงดนตรีบรรเลงดัง

“ตูม” เสียงลูกหลานแหกปากร้องลั่น เป็นเวลาเดียวกันที่ทั้งผีในนิยายออกมา แล้วมะม่วงแก้วเจ้ากรรมตกใส่หลังคาสังกะสีดังลั่น

“อ้าว ไหนเจ้าบอกว่าไม่กลัวผี” ยายร้องดังลั่นใส่ฉัน “เจ้าบอกมีพระไง แล้งไหงเจ้ามานั่งตักยายคนแรกเลย”

เจ้าทุกคนที่พากันกอดยายได้แต่รอบนอก ส่วนฉันเองก็กลัวตัวรอกว่าเหาะมานั่งตักยายตั้งแต่เมื่อไหร่ ทุกคนฮาลั่นมีแต่ฉันเท่านั้นที่อายแทบแทรกไม้กระดานบ้านหนี ว่าแต่วันนั้นที่ตาบอกว่ามีพระอยู่กับตัว เรามั่นลูกผู้ชายและพลังต่างๆ มันหายไปไหนกันหมด ทุกวันนี้เห็นมะม่วงแก้วที่ไรอดไม่ได้จะคิดถึงความขยันท้าเก่าๆ ที่เล่ามานี้จัง ๕

ควรอยู่ใกล้คนแบบไหน

ดิฉันเคยทราบมาว่า คนเราควรอยู่ใกล้กับคนแบบใดจึงจะช่วยพัฒนาตนเอง ซึ่งสำคัญกับชีวิต และได้มีการวิเคราะห์ออกมา 3 ประเภท ดังนี้

1. คนดี 2. คนที่มองบวก และ 3. คนเก่ง

ประเภทแรก “คนดี” คงต้องยอมรับว่าสมัยนี้คนดีหายาก เพราะคนส่วนใหญ่มักจะเห็นแก่ตนเองเป็นหลัก ไม่สนใจใครรอบข้าง ความเอื้ออาทรไม่อยู่ในจิตใจ เพราะต้องแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น ใครดีใครอยู่ ซึ่งเมื่อเด็กๆ เห็นตัวอย่างจากพ่อแม่ ผู้ใหญ่ หรือเพื่อนๆ เขาก็จะลอกเลียนแบบ จนติดเป็นนิสัย

ดิฉันจึงภาวนาขอพระให้ได้พบ ได้รู้จัก และใกล้ชิดกับคนดีๆ เพื่อเราจะได้เลียนแบบฉบับที่ดีๆ ได้ซึมซับเข้าไปในจิตใจ แล้วพระเจ้าก็ทรงสดับฟังทันที โดยจากแฟนคลับที่ติดตามคอลัมน์ของดิฉัน ได้โทรศัพท์เข้ามาหา และจากการที่ได้คุยกันได้รู้สึกละแสร่งและการใช้ชีวิต ทำให้เรารู้สึกประทับใจมาก ดังเช่น รุ่นพี่คนหนึ่งที่เขาพยายามใช้อาชีพพยาบาลของเขาอย่างเต็มที่ อุทิศทั้งชีวิต เพื่อคนป่วย ทำทุกอย่างด้วยการทุ่มเท เสียสละ เต็มใจ ได้สั่งสอนอบรม และหล่อหลอมให้ลูกศิษย์ลูกหาเป็นคนดี เขาพยายามดูแลคนเจ็บคนป่วยเสมือนญาติ บรรดาลูกศิษย์ลูกหาจึงรักและยกย่อง เพราะได้รับแบบอย่างที่ดี จนพี่คนนี้ปลดเกษียณ แต่ทุกวันนี้พี่คนนี้ก็ยังคงรักหน้าที่นี้ โดยอุทิศแรงกาย และแรงใจไปช่วยงานของพระศาสนจักร ออกเยี่ยมผู้สูงอายุ คนป่วยตามหมู่บ้าน บนดอย บนเขา ช่วยตรวจรักษาตามความสามารถ โดยไม่รับค่าตอบแทนใดๆ พี่เขา

ทำงานของพระที่มอบให้ด้วยความตั้งใจที่ขยันหมั่นเพียรทำจากใจ ไม่คิดถึงความเหน็ดเหนื่อย ทำแล้วมีความสุข อีกทั้งเพราะพี่เขาเป็นคนดีและครีธา

ประเภทที่ 2 “คนที่มองบวก” หรือที่เรียกกันว่าคนมองโลกในแง่ดี ซึ่งคนประเภทนี้ใครๆ ก็อยากอยู่ใกล้ เพราะเขาจะทำให้คนที่อยู่ใกล้มีความสุข ไม่คิดมาก สดใสขี้มยิ้ม ร่าเริงและมีอารมณ์ดี คนประเภทนี้มีสติ ไม่กังวล ไม่เครียด ไม่ตื่นตระหนก เพราะโดยทั่วไปคนส่วนใหญ่อาจจะกังวลว่าจะเกิดเรื่องนั้นเรื่องนี้ แล้วเขาจะอย่างไร เตรียมคิดแก้ปัญหาต่างๆ นานา กลุ้มใจ วิตกไปหมด แทนที่เขาจะใช้ชีวิตสบายๆ อย่างมีความสุข เขากลับยอมรับแบกความทุกข์ไว้ อย่างนี้ถือว่าเขาขาดทุนแล้ว เพราะมันอาจจะไม่มีอะไรเกิดขึ้นอย่างที่เขาคาดคิด หรือห่วงเกินควร และวิตกจนเกินไปก็ได้

ดิฉันเคยอ่านเรื่องหนึ่งที่ผู้หญิงคนหนึ่งเล่าว่า เขามองโลกในแง่ร้ายมาตลอดชีวิต ไม่ไว้ใจใครหรือแม้แต่ตนเองเขาก็ยังไม่มั่นใจในทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาทำลงไป เช่น เขาออกจากบ้านด้วยความรีบร้อนเพื่อไปซื้อข้าวของที่ในเมือง ใจก็พะวงว่าจะมีรถประจำทางผ่านมาอีกไหม จะรอนานไหม บนรถจะมีที่ว่างให้นั่งไหม แล้วพอได้นั่งรถก็สบายใจขึ้นมาหน่อย แต่อีกสักครู่พอใกล้จะถึงที่หมาย ทันใดเขาก็คิดว่า เขารีบร้อนเกินไป จนไม่ได้เดินกลับไปดูเตาแก๊ส เขาไม่แน่ใจว่าได้ปิดวาล์วหรือเปล่า และได้ล็อกประตูหลังบ้านดีแล้วหรือไม่ เขาคิดว่าถ้ากลับไปบ้านไม่ทันแล้วเกิดไฟไหม้บ้านจะทำอย่างไร หรือ

หากเขาลืมล็อกประตูหลังบ้าน ถ้าพวกขโมยหรือโจร ย่องเข้ามาในบ้าน แล้วขโมยของมีค่าในบ้านไปจะทำ อย่างไร เขาวิตกกังวลและคิดไปต่างๆ นานา ใบหน้า ของหญิงสาวซีดเผือก เขารีบๆ ซื้อของอย่างเร่งด่วน และรีบขึ้นรถกลับบ้านทันที แต่ปรากฏว่าเมื่อเขากลับ ถึงบ้าน ทุกสิ่งทุกอย่างในบ้านเป็นปกติเหมือนเดิม

บ้านอยู่ในสภาพเรียบร้อย เขาปิดวาล์ว ถังแก๊ส และปิดประตูแล้วเรียบร้อย นี่เป็นเพราะเขา ใจร้อน ขาดสติ และไม่ได้ดูอย่างเน่ซัด เหล่านี้จึงเป็น บทเรียนให้เขาต้องปรับตัวใหม่ ทำทุกอย่างด้วยความ รอบคอบ ซึ่งบ่อยครั้งที่เรารีบๆ เร่งๆ ทำสิ่งนั้น ทำสิ่งนี้ หรือทำอะไร ก็รีบๆ จิตใจไม่ได้อยู่กับสิ่งที่ทำ ผู้ใหญ่จึงมักสอนว่า เราต้องควบคุมสติ อย่าหุนหัน วู่วาม เจ้าอารมณ์ หรือโวยวาย แต่ต้องรู้จักยับยั้งจิตใจ ควบคุมสติให้อยู่ แล้วจึงค่อยลงมือทำกิจการต่างๆ อย่างรู้ตัวและมีสติ

ขอยกตัวอย่างอีกกรณีหนึ่ง สำหรับคนที่ชอบ ขับรถแข่งกันไปแข่งกันมา ปาดหน้ากันอย่างกระชั้นชิด ซึ่งก็ย่อมส่งผลให้เกิดความไม่พอใจ อารมณ์ขึ้น บางคนจอตลอดลงไปต่อว่าต่อขาน เอาเรื่องเอาราวกัน จนเกิดเหตุบานปลายใหญ่โตถึงขั้นสูญเสียชีวิตและ ทรัพย์สิน แต่สำหรับคนที่มองบวก หรือคิดบวก เขากลับให้ภัย ปล่อยวาง และคิดว่าอีกฝ่ายหนึ่ง กำลังรีบเร่งเพื่อจะไปส่งของให้ทันเวลา มิฉะนั้น อาจจะเสียลูกค้า หรืออาจจะตกงานได้ หรือเขาอาจ จะต้องรีบพาคนป่วยไปส่งโรงพยาบาล ซึ่งคนมอง บวกก็เข้าใจและไม่โกรธเคือง ชีวิตก็มีแต่ความสุข ไม่เอาสิ่งไม่ดีเข้ามาแบกเอาไว้ หรือทำให้รักสมอง อย่า ลืมว่าในทุกๆ วันเราก็เจอปัญหาแปลกๆ อยู่แล้ว ดีบ้าง ร้ายบ้าง แต่ถ้าเรารู้จักปล่อยวาง เราจะมีความสุข จึงควรอยู่ใกล้คนอารมณ์ดี คนที่มองในแง่บวก

ประเภทสุดท้ายคือ “คนเก่ง” คนประเภทนี้ น่าคบ น่าอยู่ใกล้ๆ มากกว่าคนที่ชอบเอาแต่เที่ยวเตร่ ใช้จ่ายเงินไปวันๆ ไม่แสวงหาความรู้ แต่คนเก่งเขาจะ ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ และมีความคิดสร้างสรรค์... ดิฉันขอยกตัวอย่างตอนที่ลูกๆ ยังเล็กๆ นั้น ก็จะสอน ให้ลูกคบคนเรียนเก่ง แต่ต้องเป็นคนดีด้วย เพื่อลูก เราจะได้เลียนแบบเขา ในเรื่องการตั้งใจเรียน เชื่อฟัง ครู ไม่เกเร และเพียงไม่นานดิฉันก็สังเกตเห็นว่า ลูก ของเราจากสติปัญญาปานกลาง เขาก็สามารถสอบได้ คะแนนสูงขึ้นๆ เหมือนเพื่อนของเขา เขากลายเป็น เด็กที่รักดี รักการศึกษาเล่าเรียน และเขาเรียนได้ดี มากๆ จนได้เกียรตินิยมในที่สุด

เมื่อมาถึงวันนี้ วันที่พวกหลานๆ ค่อยๆ โตขึ้น พวกเขาก็เช่นเดียวกัน จากเด็กที่ไม่ค่อยตั้งใจเรียน เท่าใดนัก จะด้วยเหตุผลต่างๆ นานา แต่เมื่อเขาได้ คบกับกลุ่มเพื่อนๆ ที่ตั้งใจเรียนหรือเรียนเก่ง เขาก็ ปฏิบัติตามแบบค่อยเป็นค่อยไปจนในที่สุด เขาได้รับ “ใบเกียรติบัตรนักเรียนที่มีผลการเรียนดี” เป็น ประจำทุกปี ซึ่งนำความสุขใจ ความภูมิใจมาสู่พ่อแม่ ของเขา

ขอวิงวอนให้ท่านผู้อ่าน และบรรดาแฟนคลับ ทุกท่านได้ลองวิเคราะห์ดูว่า ท่านกำลังอยู่ใกล้กับ คนประเภทใด แต่ที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด ขอให้คิด เสมอว่า เราทุกคนมีพระเยซูเจ้าที่ทรงมีพระเมตตา เหลือล้น ทรงเป็นพระอาจารย์ และทรงเป็นเพื่อน ร่วมทางในทุกย่างก้าวของชีวิต หากเรายึดพระองค์ เป็นพระฉบับแบบและเป็นเพื่อนร่วมทางแล้วละก็ เมื่อนั้นก็ขอให้เชื่อและมั่นใจได้เลยว่าเราจะเห็น หนทางสู่เมืองสวรรค์อย่างเด่นชัด และเราจะไม่หลง ทางอย่างแน่นอน ❀

(ไม่) มีปัญหา

ไม่นานมานี้ผู้เขียนได้มีโอกาสได้ถกความคิดกับกัลยาณมิตรท่านหนึ่งที่สนิทกันมาก เธอตั้งคำถามหนึ่งกับผู้เขียนว่า “ปัญหากับอุปสรรคเหมือนกันไหม?”

จำได้ว่า พอได้ฟังคำถามขึ้นมา ผู้เขียนหยุดชะงักไปสักระยะหนึ่ง พร้อมกับการคิดและพูดพิมพ์พาดคำถามนั้นอีกครั้ง ด้วยเหตุที่ว่า หากได้พูดคุยกับกัลยาณมิตรคนนี้เมื่อใด จะได้เรียนรู้บางอย่างกลับไปด้วยทุกครั้ง ซึ่งถ้าเธอได้ตั้งคำถามขึ้นมาเช่นนี้แล้ว คงอยากถกปัญญากันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

“ตกลงว่า ปัญหากับอุปสรรคเหมือนกันไหม?” เธอเอ่ยถามขึ้นมาอีกครั้งผู้เขียนจึงตอบกลับไปว่า “ถ้าฟังแบบเร็วๆ ไม่คิดอะไรมาก ก็คงตอบว่าเหมือนกัน แต่เมื่อได้ทวนดูแล้ว คิดว่าไม่เหมือนกัน”

ผู้เขียนเอง เมื่อได้กลับมาพิจารณาและคิดต่อภายหลังจากการถกปัญญากันในช่วงระยะเวลาสั้นๆ จึงอยากแลกเปลี่ยน แบ่งปันกันต่อจากสิ่งที่ได้ดูและได้คิด

เชื่อว่า เราเคยได้ยินคนสองคนมองสถานการณ์เดียวกันแต่รู้สึกแตกต่างกัน คนหลายคนตกอยู่ในสถานการณ์หน้าลิวหน้าขวานเหมือนกัน แต่กลับมีปฏิกิริยาต่อเรื่องราวที่อยู่ตรงหน้าต่างกัน

“งานเข้าแน่ๆ เสรีจแน่ๆ เจอปัญหาใหญ่เลย งานนี้ ตายแน่เลย” กับ “ที่ฟังเล่ามา ยังไม่เห็นว่ามันจะเป็นปัญหาตรงไหนเลย... คิดมากไปหรือเปล่า”

“ไม่มีปัญหาสบายมากพีแค่นี้ จัดการได้” กับ “ไอ้ย... เสียเวลาอีกแล้ว แบบนี้ทุกที มีปัญหาไม่รู้จักหยุดหย่อน ต้องสะดุดทุกครั้งไปสินี”

สถานการณ์เดียวกัน แต่การจัดการต่อเรื่องราวที่เหมือนกัน กลับกระทำได้แตกต่างกัน เพราะคิดต่าง รู้สึกต่าง จึงทำต่าง

เมื่อเริ่มคิดว่ามีเรื่องที่เกิดขึ้น ไม่มีปัญหาเราเองก็จะไม่เคยจะคิดว่า เรื่องราวนั้น เป็นอุปสรรค จึงไม่มีทั้งปัญหา หรือ ไม่มีทั้งอุปสรรค

เมื่อเริ่มคิดว่าเกิดปัญหา มีปัญหาแน่ๆ นั่นคือการมีอุปสรรค ที่อาจเป็นอุปสรรคที่มีอยู่จริง หรือ เป็นอุปสรรคที่เราสร้างขึ้นจากความคิด ความกังวล เพราะเราจุดชนวน “ปัญหา” ขึ้นมา

หากมีอุปสรรคขวางกั้นอยู่จริง ก็ขึ้นกับตัวเราแล้วว่า ระดับที่เราให้ค่ากับอุปสรรคมีมากน้อยแค่ไหน

เมื่อให้ค่ากับอุปสรรคที่ต้องเผชิญในระดับมากถึงมากที่สุด มองว่าอุปสรรคที่เผชิญอยู่หนักอึ้งและใหญ่ยิ่งนัก เราไม่สามารถควบคุมหรือจัดการได้อุปสรรคนั้น จะทำให้เราเป็นปัญหาและจะทำให้เรารู้สึกว่าเกิดปัญหา และจะคิดคำถามที่เวียนวนอยู่กับปัญหา และคิดหาปัญหาเพิ่มขึ้น

เมื่อให้ค่ากับอุปสรรคที่ต้องเผชิญในระดับปานกลางหรือในระดับเล็กน้อย เราจะรู้สึกว่าเราควบคุมอุปสรรคนั้นได้อยู่ อุปสรรคเพียงทำให้เราชะงักหรือสะดุดชั่วคราว เมื่อตั้งสติได้ เราจะคิดหาหนทางเพื่อออกจากอุปสรรคนั้น

คนที่หาปัญหาในอุปสรรคจึงใช้เวลาอยู่กับสิ่งที่แก้ไม่ได้ จึงวนเวียนและเวียนวนอยู่กับปัญหา เสียเวลาเสียอารมณ์เสียหัว กับการตกหล่มกับทั้งอุปสรรคและทั้งปัญหา ต่างจากคนที่เผชิญกับอุปสรรคแล้วพยายามคิดหาทางออก เขาจะใช้เวลา

น้อยกว่าที่จะต้องจมหรืออยู่กับอุปสรรค

ตัวอย่างเช่นฝนตกลงมา ตอนเวลาเลิกงานพอดีถือว่าเป็นปัญหา หรืออุปสรรคหรือไม่

ไม่เป็นทั้งปัญหาและไม่เป็นทั้งอุปสรรค หากเรายังไม่คิดจะกลับบ้าน อยากนั่งทำงานต่อไปอีก จนกว่างานจะเสร็จ ฝนที่ตกอยู่ที่ตกต่อไป เราก็ยังทำงานไปได้

เป็นอุปสรรคและเป็นปัญหา หากเห็นฝนตกตอนเลิกงาน แล้วเริ่มบ่น “ทำไมต้องมาตกกันตอนนี้ด้วย ไม่ตกเวลาอื่นแล้วจะกลับอย่างไรดี ร่มก็ไม่ได้เอามา เกิดน้ำท่วมขึ้นมา รถติด ปวดท้องเข้าห้องน้ำ จะหาห้องน้ำที่ไหนเข้า แยะแน่ ถ้าโดนละอองฝนพรั่งนี้ตื่นมา ไม่รู้จะเป็นหวัด เป็นไข้หรือไม่” (ติดกับดักอุปสรรคและคิดวน เห็นแต่ปัญหา จนเกิดเป็นความกังวลเสียจิต เสียจริต เสียเวลากับการสร้างปัญหา)

เป็นอุปสรรคแต่ไม่เป็นปัญหา เพราะฝนตกตอนเลิกงาน ทำให้ไม่เกิดความคล่องตัวในการเดินทางจะต้องใช้เวลาาน กว่าถึงบ้าน (อุปสรรค) แต่ไม่เป็นไร เดี่ยวเข้าห้องน้ำให้เรียบร้อย ฟังวิทยุหาอะไรทำตอนอยู่บนรถ โทรบอกทางบ้านว่าจะกลับค่าเพราะฝนตก หรือจะไปหาอะไรดื่มร้อนๆ พร้อมเพื่อนๆ นั่งคุยกันไปพลางรอฝนซาาก่อนกลับ (หาทางออก) อาจไม่คล่องตัวเท่าใดแต่จัดการได้

เมื่อใดเราเริ่มแยกปัญหา ออกจากอุปสรรคได้ จะทำให้เราไวขึ้น กับการเลือกที่จะแก้ไขปัญหาหรือแก้ไขที่อุปสรรค

หากอุปสรรคบางเรื่องสามารถย้าย เคลื่อน ขจัด กำจัดให้หมดไปได้ ก็คงไม่ยาก แต่หากอุปสรรคเคลื่อนไม่ได้ ควบคุมไม่อยู่ เข้ามาอยู่ในสถานการณ์ จนทำให้เกิดปัญหา เราอาจต้องแก้ตัวปัญหา ไม่ใช่อุปสรรค

เราไม่สามารถย้ายฝนให้ตกที่อื่นเพราะฝนตกหนักเป็นอุปสรรค ที่เราควบคุมไม่ได้

เราแก้ปัญหที่เกิดตามมาได้จากอุปสรรค (ฝนตกหนัก) ด้วยการหาทางเลือก และทางออกที่เหมาะสมให้กับตนเองหากต้องรีบกลับบ้านและฝ่าฝนเมื่อถึงบ้าน รีบเช็ดตัว อาบน้ำ รักษาสุขภาพให้ดี เราก็จะหมดปัญหาแต่อุปสรรคยังไม่หมด และยังคงจะมาอีก

หากวันหนึ่งวันใดมองอุปสรรค เป็นโอกาส... อุปสรรค จะแปลงเป็นความท้าทาย ปัญหา จะหาย เกิดเป็นความอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง อยากเสี่ยง อยากเผชิญ

ไม่มีอุปสรรคไม่คิดสร้างปัญหาสิ่งที่ได้คือ เหตุการณ์ปกติ

ไม่มีอุปสรรคแต่พยายามคิดหาอุปสรรคสร้างอุปสรรคขึ้น สิ่งที่ได้คือ สร้างปัญหา หาเรื่องใส่ตัว

มีอุปสรรคยังคงเห็นอุปสรรค ยังเวียนวนอยู่กับอุปสรรคที่มี สิ่งที่ได้คือ ปัญหาและความเครียด

มีอุปสรรคยังคงเห็นอุปสรรค ตั้งสติหาทางออกให้พ้นจากอุปสรรค สิ่งที่ได้ คือ คำตอบเพื่อแก้ไขอุปสรรค จึงทำให้ไม่เกิดปัญหา

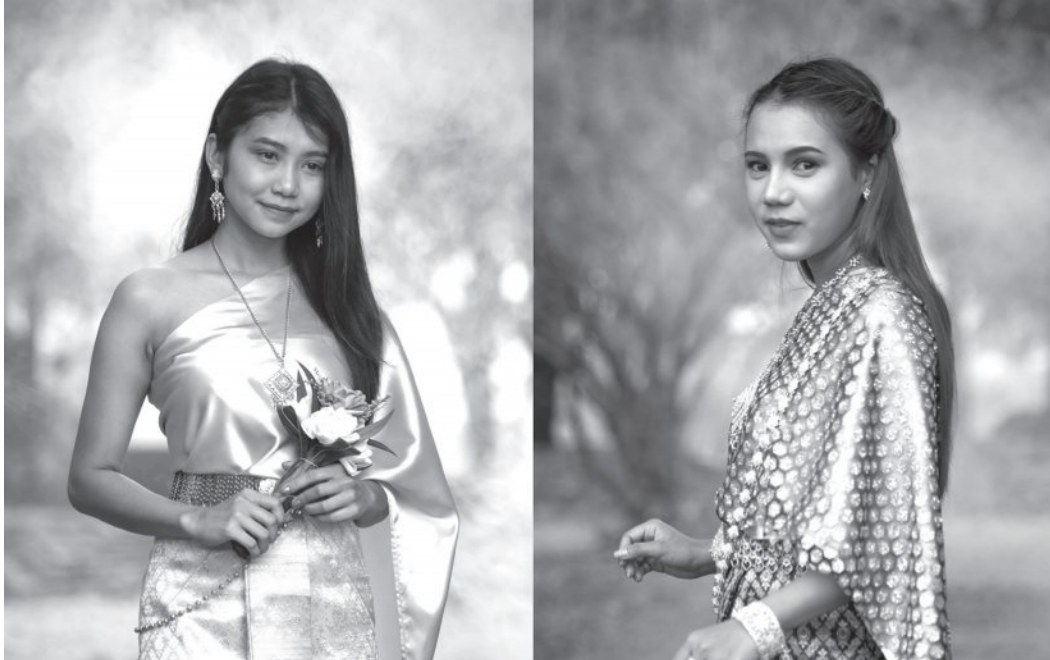
มีอุปสรรค เปลี่ยนอุปสรรคเป็นความท้าทาย แม้ข้ามผ่านไม่สำเร็จ สิ่งที่ได้คือ ความสนุกในการเรียนรู้ และความเพียรพยายามที่มากขึ้น

มีอุปสรรค เปลี่ยนอุปสรรคเป็นความท้าทาย และข้ามผ่านได้สำเร็จ สิ่งที่ได้คือ ปัญญา

ฝึกตนเองให้เป็นคนที่มองเห็นทางออก มิใช่เห็นปัญหา เพราะอุปสรรคเปลี่ยนยาก เปลี่ยนวิธีคิด และรูปแบบการคิดใหม่ จากการติดปัญหา เป็นติดปัญญาให้กับตัวเองน่าจะดีกว่า มิใช่หรือ ๕

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“ดูละครดี ชีวิตก็ดี”

....จากละครย้อน “บุพเพสันนิวาส”
ปลูกกระแสหลานลูกคนทุกวัย
....บทละครชี้ชัดประวัติศาสตร์
ตระเวนล่องท่องไปในเมือง
....หวังจะสวยพอฟพบกับอ้อเจ้า
ได้เวลาหน้าจอเฝ้ารอคอย
....ละครดีมีผ่านนานนานเรื่อง
ถ้าน้ำเน่าตบตีนี้สบาย
....เรื่องแก่งแย่งชิงดีมีตลอด
คุณธรรมควรใส่ใจไม่โอเค
....อย่าเห่อตามละครวอนให้คิด
มองสิ่งดีมีเห็นเป็นแนวทาง

คนในชาติสร้างสีสันกันยกใหญ่
แต่งชุดไทยไปสถานโบราณเรื่อง
เป็นโอกาสจัดแต่งเชยวแดงเหลือง
ดูประเทืองงดงามเพื่อตามรอย
จัดให้เข้าเครื่องใช้และไม่สอย
ไว้มาสอมยออปเดททั้งเฟซไลน์
ที่ครบเครื่องสาระหลักมักเมียบหาย
เรื่องมมายสโตร์ลัดนิ้วผู้จัดเฮ
ต้องแทรกสอดเอาไว้ให้โก้
โอละเห่พิศความตามคนดู
แยกดูกมิตทุกตอนละครสร้าง
ควรปล่อยวางเพื่อจิตชีวิตดี

WOODTECT
 colors..beauty..infinity

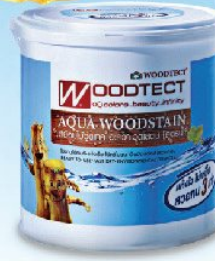
คุณสีก หึงสู!
หึง ปกป้อง!
 ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

นี่ล่ะ **'ตัวจริง'** ที่ผู้ใช้งานยืนยันจับใจ
 สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
 เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในวูดเทคจะควา
 เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง 3 เท่า
 ชีบสีกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยให้ไม้แตกออก
พิสูจน์ความเป็น 'ตัวจริง' ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate
 wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ
ไม้ไม่ปรอทแตก ไม้เป็นรอย ไม้หลุดล่อนได้ง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คุ้มค่า นานแสนนาน
- ✓ ทนต่อการขีดขีด กระทบ น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ต่าง

สวยงาม คุ้มค่า

เข้าใจคนรักไม้

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน ขายดีที่สุด ในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
 ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปริซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณนวลละออ ทรัพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊ป สรรวิฑ์ "แพทริค" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ปริซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

คุณสีท หึงสู!
หึง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีวูดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอคริลิกแท้ 100% ชนิดกึ่งเงา สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 2321-2549
นพทว:อากาศ

ฟิล์มสีหายจาก

ระบายความชื้นได้

ทำความสะอาดง่าย
เพียงใช้น้ำยาทำความสะอาด
30,000 ครั้ง

LOTUS EFFECT

สีเลียนแบบใบบัวไม่เปื้อนน้ำ
ระล้างคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลสีมีขนาดเล็กลง เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และระเหยกลับสู่บรรยากาศ เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบสกปรกได้ดี โครงสร้างหลักด้านในไม่เกิดสนิม แต่ขณะเดียวกัน ยังคงความชื้นออกมา ป้องกันสีโป่งพอง คอกค้อน

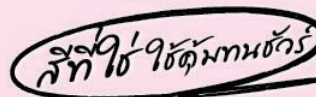

สีวูดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอคริลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดีเยี่ยม

Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดีเยี่ยม โมเลกุลของสีขนาดเล็กลงเพิ่มประสิทธิภาพแทรกซึมลึก ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้ดี

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงามนาน

Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามนาน ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกคร่อน ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ

Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ตรีซีเอส อเนกประสงค์ จำกัด

คุณเกษม - คุณนวลละออ ทรัพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิอป สหรัฐ "อเมริกา" เดอะดิส โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ตรีซีเอส อเนกประสงค์ จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน ถนน 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

ความรักแบบ บุพเพสันนิวาส ถามตอบตรงใจจาก คริสตชนคนรุ่นใหม่

ละครเรื่อง “บุพเพสันนิวาส” ที่ทำให้ผู้ใหญ่อ่านจนมากที่ไม่เคยติดละคร... ก็ติดละคร และเริ่มเข้าใจคำของ คนรุ่นใหม่ที่ว่า “รู้สึกฟิน... จนจิกหมอน” นั้นเป็นอย่างไ... และตั้งหน้าตั้งตารอละครเรื่อง “พรหมลิขิต” ซึ่งก็คือ ละคร “บุพเพสันนิวาส ภาค 2” นั่นเอง...

ในระหว่างนี้ก็มีคำถามต่างๆ จากคริสตชนคนรุ่นใหม่เข้ามามากมาย อาทิ

“บุพเพสันนิวาสมีจริงหรือ?”

“ก็รู้ว่าศาสนาคริสต์ไม่เชื่อเรื่องชาติก่อน... แต่คนที่เกิดมาเป็นคู่เรานะ มีหรือไม?”

“พระเจ้าส่งคู่แท้มาให้เราใช่หรือไม่?”

“จะรู้ได้อย่างไรว่า คนที่เราคบอยู่เป็นคู่แท้หรือไม่?”

“แล้วเราจะหาคู่แท้ได้ที่ไหน?”

“เราจะสวดภาวนาขอพระเจ้าให้ประทานคู่แท้ให้เรา ได้ไหม ... สวดบทไหนดี”

คริสตชนคนรุ่นใหม่เล่าว่า ผู้ใหญ่บางคนก็ให้คำตอบเขาว่า “ในศาสนาคริสต์ไม่มีความเชื่อเรื่องนี้ ... จบนะ ...” “เธอไม่ต้องห่วงหรอก ถึงเวลาก็เจอเอง” ... คนรุ่นใหม่บางคนบอกว่า “ตอนนี้ก็ 30 กว่าๆแล้ว ยังไม่เจอเลย สงสัยเราเกิดมาไร้คู่เสียแล้ว ... เหงะ เหงะ” แล้วก็ยิ้มๆ ... “กลับไปดูละครย้อนหลังต่อดีกว่า” ...

เมื่อผมได้ฟังแล้ว ผมสนใจอยากหาคำตอบเรื่องบุพเพสันนิวาสและพรหมลิขิตนี้จากคริสตชนคนรุ่นใหม่ด้วยกันเอง ... เพราะผมเชื่อว่าคนรุ่นใหม่ย่อมเป็นผู้แพร่ธรรมในหมู่คนรุ่นใหม่กันเองครับ ... พวกเขามีวิถีคิดและ

ภาษาที่เข้าถึงใจของคนรุ่นเดียวกันกับเขาคับ ...

ผมรวบรวม 8 คำตอบตรงใจจากคริสตชนคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจมากๆ ดังนี้ครับ

1) บุพเพสันนิวาสไม่ได้เกี่ยวกับศาสนาคริสต์

แต่เป็นวัฒนธรรมไทยที่มีผลต่อเราทุกคนที่เป็นคนไทยอยู่แล้ว เราได้อ่านหนังสือ ฟังบทเพลง ดูหนัง ละคร ทำให้เรามีความคิดเรื่องบุพเพสันนิวาส เรื่องคู่แท้ และอยากพบเจอคู่แท้เกิดขึ้นมาในใจของเราในช่วงใด ช่วงหนึ่งของชีวิต

2) ไม่ได้คิดเรื่องชาติก่อนเพราะรู้อยู่แล้วว่าศาสนาคริสต์ไม่เชื่อเรื่องนี้ ...

แต่สิ่งที่สำคัญคือ ชีวิตที่เราเกิดมาครั้งหนึ่ง... เรา ก็อยากรักษาความสัมพันธ์ของเรากับคนรักให้ดีที่สุด ...

3) ทำให้เรารู้สึกพิเศษว่า การที่เราคบหรือแต่งงานกับใครนั้นเป็นสิ่งพิเศษ ...

เราเป็นคนพิเศษต่อกันและกัน เกิดมาเพื่อกันและกัน ... ทำให้เราใส่ใจดูแลความสัมพันธ์ของเรากับคนรักเป็นพิเศษเช่นกัน

4) ไม่เชื่อว่าการพบกับคนที่เรารักนั้นเป็นเรื่องบังเอิญ

แต่เชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้นำเรามาพบกัน ... ลองจินตนาการว่า คนในโลกนี้มีตั้งหลายพันล้านคน ... แล้วทำไมเขาคอนี้กับเราจึงมาพบกัน ... มารู้จักกัน ... มารักกัน ... มันไม่ใช่เรื่องบังเอิญอย่างแน่นอน ... ส่วนที่ว่า เราจะแต่งงานกับเขาหรือไม่ ... เราเชื่อว่าพระเจ้าให้เราตัดสินใจ

ได้อย่างอิสระ เพราะการแต่งงานนั้นเป็นเรื่องของความ
สมัครใจ ... พระเจ้าไม่บังคับใจเรา ...

5) คนที่เราคบกันอยู่นั้น อาจไม่ใช่คู่แท้ของเราก็ได้ ...

แต่คนที่เราแต่งงานแล้วอยู่ด้วยกันตลอดชีวิตนั่นคือ
“บุพเพสันนิวาส” ในความหมายที่ว่า เป็นคู่ที่ใช้ เป็นคู่กัน
จริงๆ ช่วยเหลือกันทั้งสุขและทุกข์ไปจนกว่าจะตายกันไป

6) ฟังจากในเพลงแต่งงานของเราชาวคริสต์แล้ว

เพลงหวานและมีความหมายมากไม่แพ้เพลง
บุพเพสันนิวาสเลย อย่างเช่น เพลงความหมายรักแท้
“...ความรักของสองใจ จะให้ไว้เป็นสัญญาว่า ... จะรัก
ตลอดชีวา ตราบจนดินฟ้ามลาย...” และในเพลงวิวาห์
พาสุขใจ “...ตราบจนชีพวาย ใจและกายจะไม่ผันแปร ...
มันคงในรักแท้ มีเพียงแต่รักหนึ่งเดียว...”

7) คนที่แต่งงานกันนั้นมีคำสัญญาต่อกัน

ว่าจะดูแลกันทั้งในยามสุข ยามทุกข์ ยามสบายและ
ยามเจ็บไข้ได้ป่วย ... ดูแลกันตลอดชีวิต ... จนกว่าคนใด
คนหนึ่งจะตายจากกันไป ... มันสุดๆจริงๆ ... มันไม่ธรรมดา
เลย... ที่เราจะให้คำมั่นสัญญากันอย่างนี้...

8) ชีวิตจริงยิ่งกว่านิยาย เพราะ ...

นิยายหรือละครนั้นจบลงที่พระเอกและนางเอก
มีความสุขด้วยกันตลอดไป ... แต่ชีวิตจริง หลังความสุข
เมื่อได้แต่งงานกันแล้วนั้นก็มีความทุกข์ด้วย ... ชีวิต
รักไม่ได้แสวงหาความสุขอย่างเดียว แต่เป็นการร่วมสุข
ร่วมทุกข์กับคนที่เรารักจนกว่าชีวิตจะหาไม่

ผมบอกตามตรงว่า ผมรู้สึกทิ้งและประทับใจใน
ความคิด มุมมองของคริสตชนคนรุ่นใหม่มากรับ ...
ทั้งความชัดเจน ความตรงไปตรงมา การมองนอกกรอบ
ความเข้าใจชีวิต รวมถึงการมองในมุมคริสตศาสนา
อย่างลึกซึ้งอีกด้วย ... สำหรับผม การเปิดใจรับฟังคนรุ่นใหม่
ทำให้ผมประหลาดใจและได้รับแรงบันดาลใจใหม่ๆ เสมอ

ผมขอเสริมประสบการณ์และมุมมองของผม
เพิ่มเติมเป็นอาหารทางจิตใจให้ท่านผู้อ่านได้พิจารณา และ
นำไปประยุกต์ต่อยอด 3 ข้อครับ

1) พระเจ้าทรงสร้างผู้ช่วยที่เหมาะสมให้กับเรา

พระเจ้ารักมนุษย์ พระองค์เข้าใจมนุษย์ว่ามนุษย์อยู่
คนเดียวไม่ได้ ... มนุษย์ต้องการผู้ช่วยที่เหมาะสมกัน ...
พระองค์ทรงสร้างหญิงชายให้เป็นผู้ช่วยเหลือที่เหมาะสม
กัน และผูกพันกัน เป็นหนึ่งเดียวกัน เป็นเนื้อเดียวกัน
(เทียบปฐมกาล 2:18,24)

จากประสบการณ์ชีวิตของเราตั้งแต่เด็กจนเป็น
ผู้ใหญ่ เราคงได้ยินเรื่องราวความรักของ ปู่ย่า ตายาย พ่อแม่
ของเรา ญาติของเรา ... ทุกท่านมีเรื่องราวชีวิตรักกันทั้งนั้น
... ชีวิตรักของหลายๆท่านยิ่งกว่านิยายเสียอีก ... กว่าจะได้
พบกัน ฟันฝ่าอุปสรรค แต่งงานกัน มีลูก ร่วมทุกข์ร่วมสุข
กันมาตลอดชีวิต ... เป็นอัศจรรย์แห่งชีวิตและความรักที่
เราสัมผัสได้ ... เราฟังแล้วยิ้ม ฟังแล้วทึ่ง ฟังแล้วซึ่ง ...
หลากหลายเรื่องราว หลากหลายอารมณ์อย่างแท้จริง

สิ่งที่น่าสนใจคือ ในที่สุดมี “ใครคนหนึ่ง” ที่ท่าน
แต่งงานด้วยและอยู่เคียงข้างกันมาตลอดชีวิต ... เป็นไปได้
หรือไม่ว่า “ใครคนหนึ่ง” คนนี้เองที่เป็นผู้ช่วยที่เหมาะสม
ที่พระเจ้าทรงสร้างให้กับท่าน

ในชีวิตของเราที่เช่นกัน พระเจ้ารักเราและมีแผนการ
ที่วางไว้ให้กับเรา เพื่อนำความเจริญมาให้เรา เพื่อให้อนาคต
ของเรามีความหวังที่เต็มเปี่ยม (เทียบเยเรมีย์ 29:11) พระองค์
ประทานผู้ช่วยที่เหมาะสมให้กับเรา ... ในเวลาเดียวกัน
พระองค์ให้อิสระในการเลือกคนที่ใช่สำหรับเราด้วย ...

2) พระเจ้าให้อิสระในการเลือกคนที่ใช่สำหรับเรา

ใช่หรือไม่ที่ว่า พระเจ้าให้อิสระกับเราในการเลือกคน
ที่ใช่ คนที่มีความหมาย คนที่เรารักและรักเราอย่างแท้จริง
... เราสามารถเลือกได้โดยความสมัครใจ พระเจ้าไม่บังคับ
ใจเราให้เราเลือกคนที่เราไม่รัก คนที่เราไม่ชอบ ... ใน
เงื่อนไขสำคัญของการแต่งงานสำหรับคริสตชนคาทอลิกที่
สำคัญมากข้อหนึ่งก็คือ “คุณทั้ง 2 คน รักกันหรือไม่?” ...

ไม่เฉพาะเรื่องการเลือกคนที่ใช่เท่านั้น การเลือกใน
เรื่องอื่นของชีวิตเราก็เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียน
อาชีพ การทำงาน การใช้ชีวิต รวมถึงการเลือกวิถีชีวิตด้วย ...
เราสามารถเลือกได้อย่างกว้างขวาง อย่างเช่น เลือกเป็น

นักบวช หรือเป็นฆราวาส ... เลือกเป็นโสด หรือแต่งงาน ...

“พระเจ้าให้อิสระกับเราในทุกเรื่อง ... พระองค์ทรงเรียกเราให้รับอิสรภาพ และรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรัก” (เทียบกาลาเทีย 5:13)

แน่นอน เราสามารถขอความช่วยเหลือ ขอการนำทางจากพระเจ้าได้เสมอ ... พระองค์ทรงทำเพื่อสิ่งดีในชีวิตของเราเสมอ

3) วิธีการเลือกที่ดีและถูกต้อง

พระเจ้าให้เราเลือกได้หลายทาง เราสามารถเลือกสถานภาพชีวิตที่จะเป็นฆราวาสหรือนักบวช เป็นโสดหรือแต่งงาน หรือจะเลือกแต่งงานกับใครก็ได้ (และเธอหรือเขาคงนั้นก็อิสระที่จะเลือกหรือไม่เลือกแต่งงานกับเราด้วยนะครับ ฮ่า ฮ่า ฮ่า) ...

ที่สำคัญเราเลือกได้โดยไม่ต้องกังวลว่า ถ้าเราเลือกเป็นนักบวช หรือเลือกเป็นโสดตลอดชีวิตแล้ว ... คนที่เป็นเนื้อคู่ของเราจะอย่างไร เธอหรือเขาคงนั่นคงไร้คู่แน่เลย น่าสงสารจริงๆ? ... ที่เราไม่ต้องกังวลเพราะเธอหรือเขาก็มีอิสระที่จะเลือกทางชีวิตเช่นกัน ... อาจเลือกหาคนใหม่เลือกเป็นโสด หรือเลือกเป็นนักบวชก็ได้เช่นกัน ...

• นักบุญอิกญาซีโอแนะนำวิธีการเลือกที่ดีและถูกต้องไว้ดังนี้ครับ

ถ้าเรายังเป็นโสด เราสามารถพิจารณาเลือกวิถีชีวิตนักบวช หรือเป็นฆราวาสต่อไปก็ได้ ... หรือจะเลือกสถานภาพโสดต่อไปหรือแต่งงานก็ได้ ... แต่ถ้าเราแต่งงานมีครอบครัวแล้ว หรือเป็นนักบวชแล้ว ก็ให้เราเลือกการปรับปรุงชีวิตแทน เพราะถือว่าเราได้เลือกแล้ว ...

• ให้เราพิจารณาเลือกวิถีชีวิตนักบวช หรือฆราวาสชีวิตโสด หรือแต่งงานในเวลาที่เหมาะสม ปราศจากการรบกวน ความวุ่นวายใจ และจิตใจของเรานั้นสามารถใช้ศักยภาพตามธรรมชาติของตนอย่างอิสระและมีความสงบสันติในจิตใจ

• พิจารณาดูเป้าหมายของชีวิตเรามนุษย์ที่เกิดมาเพื่อรับใช้พระเจ้า และเพื่อความรอดของวิญญาณเรา เป็นเพื่อนมนุษย์ และให้เราวางใจเป็นกลาง เป็นอิสระไม่ผูกพันกับสิ่งใดเกินควร ไม่ลำเอียง แต่พร้อมที่จะรับหรือ

ปฏิเสธ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามวิถีชีวิตใดก็ได้เพื่อถวายเกียรติมงคลแด่พระเจ้าของเรามากยิ่งขึ้น และเพื่อความรอดของวิญญาณเราและเพื่อนมนุษย์

• วอนขอการตัดสินใจจากพระเจ้า ให้ประทานแสงสว่างแก่จิตวิญญาณว่า เราจะทำอะไรเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติมงคลแด่พระเจ้าอย่างดีที่สุด

• พิจารณาใคร่ครวญอย่างดีที่สุดต่อหน้าพระเจ้า ด้วยความซื่อตรงและเข้าใจถึงถ้อยคำ แล้วให้เราเลือกสิ่งที่สอดคล้องกับน้ำพระทัยตามพระประสงค์ของพระองค์

• เมื่อตัดสินใจเลือกแล้ว ให้เราสดภาวนาด้วยความเพียรอย่างยิ่งต่อหน้าพระเจ้า ทูลถวายการเลือกนั้นแด่พระองค์ ขอพระองค์โปรดรับไว้ และทรงรับรองการเลือกนั้น หากเป็นการเลือกเพื่อรับใช้พระองค์มากยิ่งขึ้น

หลังจากนั้นให้สังเกตจิตใจของเราว่าอยู่ในความสงบสันติมากน้อยอย่างไร ซึ่งเป็นสัญญาณการรับรองจากองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเรานั้นเอง

ความชัดเจนในเรื่องนี้อาจใช้เวลาสั้น หรือยาวนาน เป็นหลายวัน หลายสัปดาห์ หลายเดือนก็ได้ตามแต่กรณี ... และบางครั้งเราอาจต้องการที่ปรึกษา ซึ่งเราสามารถหาที่ปรึกษาที่ไว้วางใจและมีใจเป็นกลางช่วยรับฟังหรือแนะนำเราได้ ... ส่วนการตัดสินใจของเรานั้น ขอให้เป็นอย่างอิสระ และเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างเรากับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นสำคัญ ...

ขอพระบิดาเจ้าผู้ใจดี พระเยซูเจ้าพระบุตรของพระองค์ พระจิตเจ้าอวยพรทุกท่านและทุกคนในครอบครัว ให้มีความสุขสงบสันติในชีวิตจิตใจ ขอแม่พระช่วยวิงวอนเพื่อเรา ... ให้เราเลือกที่จะรัก รับใช้ ทำทุกสิ่งเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า ... และเพื่อความรอดของวิญญาณเรา เพื่อนมนุษย์ และร่วมมือกันดูแลธรรมชาติ สิ่งสร้างของพระเจ้าในทุกวันของชีวิต ...^๕

ท่านที่ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม หรือต้องการวิทยากรเพื่อนำกระบวนการฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาชีวิต จิตใจ จิตวิญญาณ ความรัก ความสัมพันธ์ การสร้างสันติ การทำงานร่วมกันในครอบครัว โรงเรียน โรงพยาบาล ชุมชนวัด งานพัฒนาสังคม ติดต่อผู้เขียนได้ที่ Line ID: narislove หรือ Facebook : Naris Manikhao

Three Billboards Outside Ebbing, Missouri : แม่ทวงความยุติธรรม

Three Billboards Outside Ebbing, Missouri หนังซื่อๆ ง่ายๆ แปรลกๆ เรื่องนี้นอกจากจะเป็นหนังที่ได้เสียงชื่นชมอย่างล้นหลามทั้งจากผู้ชมและนักวิจารณ์แล้ว หนังยังกวาดรางวัลไปมากมาย ทั้งรางวัลลูกโลกทองคำที่ได้สี่สาขาได้แก่ หนังดราม่ายอดเยี่ยม, บทหนังที่ผู้กำกับชาวอังกฤษ **มาร์ติน แมคโดนนาห์** เขียนบทเอง, ดารานำหญิง (**ฟรานเซส แมคดอร์แมนด์**) และดาราสมทบชาย (**แซม ร็อคเวลล์**) ส่วนรางวัลออสการ์เข้าชิงหกสาขาและได้มาสองสาขา ได้แก่ดารานำหญิง (แมคดอร์แมนด์) และดาราสมทบชาย (ร็อคเวลล์) โดยในสาขาดาราสมทบชายดาราอีกคนที่ได้เข้าชิงจากหนังเรื่องนี้คือ **วูดี ฮาร์เวลสัน** และอีกสามสาขาที่หนังได้เข้าชิงรางวัลออสการ์คือ บทหนัง, ลำดับภาพและดนตรีประกอบ ส่วนรางวัลบาฟต้าที่เปรียบเสมือนรางวัลตุ๊กตาทองของอังกฤษนอกจากหนังจะได้รางวัลดารานำหญิง (แมคดอร์แมนด์), สมทบชาย (ร็อคเวลล์) และบทหนังแล้วหนังยังเป็นเจ้าของรางวัลหนังยอดเยี่ยมและหนังอังกฤษยอดเยี่ยมด้วย

หนังเรื่องนี้เล่าเรื่องราวมาที่ค่อนข้างหนักอึ้งและหม่นหมองแต่ด้วยลีลาที่แฝงด้วยตลกร้ายมีอารมณ์ขัน มีหลายฉากที่คาดไม่ถึงและเรื่องราวจะคาดเดาและบางฉากที่ค่อนข้างรุนแรง แต่ทั้งตัวละคร, บทพูดและเรื่องราวในหนังก็ชวนให้เก็บไปครุ่นคิดต่อเมื่อดูจบไม่ว่าจะในแง่ปัจเจกบุคคล, ความสัมพันธ์ของผู้คนทั้งระหว่างสมาชิกในครอบครัวและสังคม รวมไปถึงแง่มุมด้านเชื้อชาติ, สีผิวและส่วนที่เปราะบางของแต่ละคน

แม้หนังเรื่องนี้จะเป็นฝีมือของทีมผู้อำนวยการสร้างและผู้กำกับชาวอังกฤษ มาร์ติน แมคโดนนาห์ (ได้เครดิตไปสูงจากผลงานกำกับ-เขียนบทเรื่องแรก **In Burges** ที่เข้าฉายในปี 2008 ที่แมคโดนนาห์ได้เข้าชิงรางวัลออสการ์สาขาบทดั้งเดิมด้วย) แต่เรื่องราวเกิดขึ้นในเมืองสมมุติตามชื่อเรื่องคือเมืองเล็กๆ ชื่อ "เอ็บบิง" รัฐมิสซูรี ซึ่งผู้กำกับหนังได้แรงบันดาลใจเขียนบทหนังเรื่องนี้จากเหตุการณ์จริงที่เขาผ่านไปพบในเมืองแห่งหนึ่งของสหรัฐ

หนังเล่าเรื่องราวความซับซ้อนใจของแม่ชื่อ

มิลเดรด เฮย์ส (แมคคอร์ดแมนด์) เนื่องจาก **แอนเจลา** (แคธริน นิวตัน) ลูกสาววัยรุ่นของเธอถูกข่มขืนและฆ่าในเมืองแห่งนี้มาเจ็ดเดือนแล้ว แต่คดีไม่ได้มีความคืบหน้าแต่อย่างใด เธอจึงตัดสินใจเช่า “บิลบอร์ด” หรือป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ริมถนนสามป้ายที่ไม่ได้ใช้งานมานานแล้ว เนื่องจากรถส่วนใหญ่หันไปใช้ทางหลวงใหม่ ข้อความในป้ายโฆษณาทั้งสายป้ายเป็นข้อความสั้นๆ ที่ต่อเนื่องกันด้วยถ้อยคำที่เรียบง่ายแต่สะทุดตาสื่อสารถึงคดีลูกสาวของเธอที่ยังจับผู้ต้องสงสัยไม่ได้แม้แต่คนเดียวและตั้งคำถามไปถึงหัวหน้าตำรวจของเมืองที่ชื่อ **บิล วิลโลบี** (ฮาร์เรลสัน) ปฏิกริยาของชาวเมืองต่อป้ายนี้ส่วนใหญ่ไม่พอใจที่เธอจงใจทำป้ายนี้เพื่อประจานวิลโลบี ตำรวจที่เป็นที่รักของชาวเมืองและทุกคนทราบว่าเขาเป็นมะเร็งด้วย คนที่ไม่พอใจมากกว่าเพื่อนก็คือ **ดิกสัน** (ริอิคเวลล์) ตำรวจลูกน้องของวิลโลบีที่สนิทสนมและรักหัวหน้าคนนี้มาก สิ่งที่ดิกสันตอบโต้ประการแรกคือไปต่อว่า **เรต เวลบี** (เคเลบ แลนดรีย์ โจนส์) เจ้าของเอเจนซีโฆษณาเล็กๆ ในเมืองที่ให้มิลเดรดเช่าป้ายและทำข้อความป้าย

เรื่องราวในหนังสือยาวๆ เรื่องนี้พาเราไปรู้จักกับอย่างน้อยสามครอบครัวในหนังสือคือครอบครัวของมิลเดรด เฮย์สที่เธอมีลูกสองคน นอกจากลูกสาวที่จากเธอไปแล้วก็มีลูกชายอีกคนชื่อ **ริอบบี้** (ลูคัส เฮดเจส) มิลเดรดมีสามีชื่อ **ชาร์ลี** (จอห์น ฮอว์ค) แต่แยกทางกับเธอไปมีภรรยาใหม่อายุเพียง 19 ปีและเขาเคยเป็นตำรวจ และจากคำบอกเล่าของเธอเผยว่าเคยถูกสามีมั้ซอมเป็นประจำ และมีฉากหนึ่งในหนังสือที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อทั้งคู่มีความขัดแย้งกันเขามักชอบตัดสินด้วยความรุนแรง ส่วนริอบบี้แม่จะไม่เห็นด้วยกับความคิดเกี่ยวกับบิลบอร์ดที่แม่ทำซึ่งเขาก็คงโดนกดดันไม่น้อยเมื่ออยู่ที่โรงเรียนแต่ก็ยังคงอยู่เคียงข้างแม่เสมอ

มืออยู่ฉากหนึ่งในหนังสือที่มิลเดรดเข้ามานั่งในห้องลูกสาวที่เธอไม่มีวันได้พบอีกแล้วในโลกนี้ เธอระลึกถึงตอนที่ปะทะคารมกับแอนเจลาตอนที่ลูกจะเสียชีวิตและมาขออนุญาตใช้รถซึ่งเธอสาปส่งลูกเรื่องข่มขืนไปด้วย ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่เธอเสียใจมากกับการจากไปของลูกอย่างน่าสะเทือนใจและต้องลุกขึ้นมาทำทุกอย่างเพื่อทวงความยุติธรรมให้กับลูก

นอกจากนี้เรายังได้พบกับครอบครัวของดิกสัน ที่มีเพียงเขากับแม่ (แซนดี มาร์ติน) หนังสือบอกให้เราทราบชีวิตเขาน่าจะดีกว่านี้ตอนที่พ่อยังไม่จากไป ส่วนแม่แม่ส่วนใหญ่จะนั่งดูทีวีกับดื่มเบียร์แต่ก็เป็นแม่ที่รักและห่วงใยลูกมากเช่นกัน

ส่วนครอบครัวที่สามในหนังสือคือครอบครัวของหัวหน้าตำรวจวิลโลบีที่เหมือนจะเป็นครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ เขามีภรรยาคนสวยและลูกสาวน่ารักสองคน สมาชิกในครอบครัวรักใคร่กลมเกลียวกันดีอยู่ในบ้านหลังใหญ่ที่มีคอกม้าด้วย แต่ปัญหาใหญ่ของครอบครัวนี้คือสุขภาพที่ทรุดโทรมของวิลโลบี

เรื่องราวในหนังสือ **Three Billboards** สะท้อนมิติหลายด้านในชีวิตคนเราที่มีทั้งด้านสว่างและด้านมืด ด้านที่โอบอ้อมอารีมีน้ำใจช่วยเหลือแต่ก็มีด้านที่โกรธเกรี้ยวก้าวร้าวรุนแรงต้องการตอบโต้คนที่ทำไม่ดีกับเรา ส่วนตัวละครที่เหมือนจะเป็นตัวร้ายในเรื่อง หนังสือพลิกให้เราเห็นด้านตรงข้ามของเขากลายเป็นฮีโร่ของหนังสือ ทำให้ชวนคิดว่าก่อนที่เราจะตัดสินใครด้วยอคติส่วนตัว อย่าลืมที่ต้อง “เอาใจเขา มาใส่ใจเรา” และเข้าใจถึงภูมิหลังชีวิตของคนนั้นด้วย ขณะเดียวกันการให้อภัยแม้จะเป็นเรื่องที่ทำได้ยากมากแต่ก็เป็นสิ่งสำคัญ ดังเช่นตัวละครหลายคนในหนังสือไม่ผูกใจเจ็บคิดแก้แค้นคนที่ทำเรื่องร้ายๆ กับเราหรือถึงขั้นทำให้เราได้รับบาดเจ็บ เพราะถ้างัดแค้นกันกันมากก็ไม่มีความจบสิ้นความแค้น. ❀

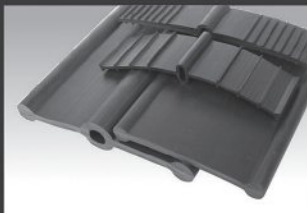
ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่
เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบล ตลาดจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม
โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 414 หรือ 415 โทรสาร 0-2630-6212

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วกันที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง บำบัดผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนที่รอยต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แยก 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เยาวชนของเรา

ผู้บุญ...เยาวชน

มารีอา ณัฐชยา พจน์พิริยะ ผู้ประสานงานเยาวชน สังฆมณฑลจันทบุรี

สวัสดิ์คือะเพื่อนเยาวชนทุกท่าน คอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ฉบับนี้ ขอแนะนำให้รู้จักกับ ผู้ประสานงานเยาวชนสาวสวย จากสังฆมณฑลจันทบุรีคือ **มารีอา ณัฐชยา พจน์พิริยะ** ชื่อเล่น **พิวล์** เป็นสัตบุรุษวัดพระธาตุขี้แห้งพระเยซูเจ้า ครีธาชา และมีภูมิลำเนาอยู่ที่ 369/120 หมู่ 2 ต.สุรศักดิ์ อ.ครีธาชา จ.ชลบุรี 20110 น้องพิวล์ เกิดวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2535

แรงบันดาลใจที่ทำให้พิวล์เข้ามาเป็นส่วน ในงานอภิบาลเยาวชนคือ อยากเห็นเด็กๆ เยาวชนช่วยงานพิธีกรรม ช่วยเหลืองานวัดด้าน ต่างๆ ที่ทำได้ การที่เราได้มาร่วมส่วนในงาน อภิบาลเยาวชนนั้น ถือว่าเป็นการช่วยพัฒนาให้

เยาวชนรุ่นหลังได้เข้ามามีส่วนร่วมทำงานเยาวชน งานของพระศาสนจักรมากขึ้น

บทบาทหน้าที่ในฐานะผู้ประสานงานเยาวชน พิวล์ได้รับมอบหมายให้ดูแลงานด้านเอกสาร และติดต่อประสานงานเยาวชนในสังฆมณฑลจันทบุรี ในฐานะผู้ประสานงานเยาวชน พิวล์มี โอกาสได้ร่วมกิจกรรมเยาวชนมากขึ้น และรู้สึก ประทับใจค่ายผู้นำเยาวชนคาทอลิกระดับชาติ เป็นค่ายที่ทำให้เยาวชนต่างสังฆมณฑลได้มารู้จัก กัน ทำกิจกรรมร่วมกัน พิวล์มีโอกาสเข้าร่วมงาน วันเยาวชนระดับเอเชีย กิจกรรมนี้มีประโยชน์ ต่อเยาวชนเป็นอย่างมาก เยาวชนจะได้เปิด ตัวเองในการไปเจอกับเพื่อนต่างชาติ ต่างภาษา

ได้ไปเห็นพลังของเยาวชนประเทศอื่นๆ ในแถบเอเชีย

จากการทำงานกับเยาวชนทำให้เห็นว่า เยาวชนในปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่จะเรียนพิเศษทั้งวันเสาร์และวันอาทิตย์ ทำให้เด็กเยาวชนไม่มีเวลาเข้าวัดร่วมมิสซา ไม่ได้มาร่วมในกิจกรรมเยาวชนของวัด เยาวชนในยุคปัจจุบันมีการติดสื่อเทคโนโลยีต่างๆ มากขึ้น และติดสังคมที่อยู่กับการเที่ยว การใช้ชีวิตติดอยู่กับเพื่อน ทำให้เยาวชนไม่สนใจที่จะเข้าวัด ไม่เข้ามาหาพระ และในบางครั้งมีการเรียนเข้ามาเป็นส่วนประกอบ ทำให้ในปัจจุบันเยาวชนที่จะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมต่างๆ ของวัด ลดน้อยลง

พิวส์คิดว่า สิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในกลุ่มเยาวชนมากขึ้น คือ การใช้ชีวิตกลุ่มร่วมกัน เช่น การพักผ่อน การเล่นเกม และรับประทานอาหารร่วมกัน

ในเดือนตุลาคม ค.ศ. 2018 นี้จะมีสมัชชาพระสังฆราชโลก ในหัวข้อ “เยาวชนความเชื่อและทางเลือกด้านกระแสเรียก” ในทัศนะของพิวส์ เยาวชนกับกระแสเรียก

เป็นเรื่องที่ท้าทายสำหรับเยาวชนในยุคปัจจุบัน เพราะเยาวชนในปัจจุบันอยู่ในยุคดิจิทัลที่ต้องการแสวงหาความจริงโดยอาศัยหลักการและเหตุผล ทำให้เรื่องของกระแสเรียกเป็นเรื่องที่เข้าใจได้ยาก และไม่ได้รับความสนใจจากเยาวชน ดังนั้น ในฐานะที่เป็นผู้ร่วมงานอภิบาลเยาวชน จึงจำเป็นต้องปลูกฝังความเชื่อ และความเข้าใจกระแสเรียกเข้าไปอยู่ในกระบวนการค่ายหรือทำให้น่าสนใจตามรูปแบบของเยาวชน โดยส่งเสริมความเชื่อความศรัทธาไปพร้อมกันด้วย *ศ*

ฉลองพระนางมารีย์เสด็จเยี่ยมเยียน (31 พฤษภาคม)

“วิญญาณข้าพเจ้าประกาศความยิ่งใหญ่ขององค์
พระผู้เป็นเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าชื่นชมยินดีใน
พระเจ้า พระผู้ทรงกอบกู้ข้าพเจ้า เพราะพระองค์
ทอดพระเนตรผู้รับใช้ต่ำต้อยของพระองค์” (ลูกา
1:46-48) ...พระนางมารีย์กล่าวบทสรรเสริญ
(Magnificat) นี้ด้วยใจสุภาพ และเพื่อแสดง
ว่าพระนางระลึกถึงพระพรพิเศษที่พระนางได้รับ

จากหนังสือ “วันทามารีย์”

คุณพ่อวีรศักดิ์ วนาโรจน์สุขวิช
เรียบเรียงและจัดพิมพ์

Dada Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are
suitable for all type of events; Grand Opening,
Product Launches, Concert, Fashion Show,
Wedding, Seminar, Conference, Party,
Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์. 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน

ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2018”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพมาร่วมสนุกแข่งปีนรอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม... 2018” กับสโมสรอุดมคานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์ไฟโต้” ขอภาพแบบเป็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมคานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

สวัสดีน้องๆ เด็กๆ และสมาชิกสโมสรอุดมคานต์ที่น่ารักทุกคน “เปิดเทอมใหม่ เปิดรับการเรียนรู้ใหม่ๆ” พี่ป๋องเชื่อว่า น้องๆ คงมีความสุข ความตื่นเต้น ที่ได้เลื่อนชั้นเรียน ได้พบคุณครูประจำชั้นคนใหม่ พบเพื่อนใหม่ๆ และหนังสือ-ตำรับตำราใหม่ๆ อยากรู้ดี พี่ขอเป็นกำลังใจให้น้องๆ ทุกคน ตั้งใจเรียนหนังสืออย่างดี เพื่ออนาคตจะได้สามารถประกอบอาชีพ และมีหน้าที่การงานที่ดีและมั่นคง

สำหรับเดือนนี้มีน้องๆ หลายคนส่งภาพวาดระบายสี “มุมเด็กศิลป์” เข้ามาร่วมสนุกชิงรางวัลกันอีกเช่นเคย ซึ่งก็มีอีกหลายคนส่งเข้ามาล่าช้า แต่ก็อย่าเพิ่งท้อใจหรือเสียใจ พี่ป๋องก็พยายามจัดหาของรางวัลเพื่อตอบแทนให้กับน้องๆ ที่มีหัวใจนักสู้ทั้งหลายอยู่แล้ว... “สู้ สู้ นะครับ” ... โอกาสนี้ พี่ป๋องขอขอบคุณ คุณครูสุรดา ฉิมแก้ว จากโรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ที่ยังคงสนับสนุนกิจการของสโมสรด้วยดีตลอดมา และสำหรับน้องๆ ที่สนใจ สามารถสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมคานต์ “สมัครฟรี” ไร้กรอก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับมาหาพี่ป๋องตามที่อยู่สโมสร ยินดีต้อนรับทุกคน ครับผม

น้องรัฐรญา ภาคบุตร น้องวิริศรา ปิยาวาจาสุรณ น้องพิชญ์ชญาณิชลุ กรไชยา น้องธนาภา ปาลีพงศ์พันธ์ น้องจิณณรัักษ์ ชีระศรีสมบัติ น้องปณณิกา โพธิ์รัชต์ น้องณัฐฐิวนันท์ โนวังหาร น้องธนวัฒน์ พันธุมาศ น้องพรเจริญ สุนทรเอกจิต น้องธันวา เสนาจักร น้องสันติภาพ สร้อยมาลา น้องดรุณี สร้อยมาลา น้องสุมาลี ธาราฉัตร น้องจาวรธรณ แซ่ตั้ง

รักพระคัมภีร์

สว่างาม

เธอคิดว่าพระคัมภีร์จะกล่าวถึงการมี
ทำทางที่สว่างามหรือไม่ บางทีอาจจะมีการกล่าวไว้
พระคัมภีร์กล่าวถึงสิ่งสร้าง 4 อย่างที่มีทำทางการ
เดินที่ “สง่าผ่าเผย” คือ **สิงโต** ซึ่งเป็นสัตว์มีกำลัง
มากที่สุด **พ่อไก่** ที่เดินป้ออยู่ แม้อาจจะตัวเล็ก
แต่ก็เดินอย่างวางมาด **แพะเทศผู้** ซึ่งแสดงทำให้
ทุกคนรู้ว่ามันเป็นผู้นำ และ**กษัตริย์**ที่เสด็จนำหน้า
ประชากร เธอเคยพยายามที่จะมีทำทางที่สว่างาม
หรือไม่... บุคลิกภาพจะดีถ้ายืนตัวตรงอย่างสง่า
ผ่าเผย เพื่อให้ปอดของเธอมีที่ว่างให้หายใจ และ
หัวใจของเธอสามารถสูบฉีดออกไปโดยไม่ต้อง
ถูกกดทับจากการที่กระดูกสันหลังงอ นอกนั้น

อาจจะสนุกกับการสมมุติว่าเธอเป็นสิงโต พ่อไก่
แพะเทศผู้ หรือเป็นสมาชิกคนหนึ่งของราชวงศ์

เธอทราบหรือไม่ว่าการออกกำลังกาย
สามารถช่วยให้เธอมีทำทางที่สว่างาม ทำไมเธอไม่
ลองพยายามออกกำลังกายดูบ้างละ ลองยืดดอก
ยกไหล่ของเธอให้ขึ้นสูงและพยายามให้สูงที่สุด
เท่าที่เธอสามารถ เดินเหมือนทหาร แกว่งแขนไปมา
และคิดถึงความจริงที่ว่าเธอเป็นสมาชิกคนหนึ่ง
แห่งราชวงศ์ของกษัตริย์แห่งเมืองสวรรค์

น้องๆ เด็กๆ ควรอ่าน พระคัมภีร์
ภาคพันธสัญญาเดิม ในหนังสือ สุภาชิต บทที่
30:29-31

การ์ตูน...คนดี

...รู้จักพูด
“ขอบคุณ” บ่อยๆ
(...often say
“Thank You”)

จากการ์ตูน Saints...are...ขอโมกซ์
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียน หรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

*น้องกิตติมา รานอก (น้องอุ้ม) *3296*

เกิด : 18 เมษายน 2546

การศึกษา : โรงเรียนเซนต์กาเบรียลสันติพัฒนา จ.เพชรบูรณ์

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะง่าย

อนาคตอยากเป็น : คนดี

เป็นคนมีนิสัย : ำรง

สัตว์ที่ชอบ : ชอบทุกชนิด และชอบเรื่องราวเกี่ยวกับไดโนเสาร์ด้วย

ชอบใช้เวลาว่าง : อยู่เฉยๆ และ นั่งสมาธิ

กีฬาที่ชอบ : เดินเร็ว

อาหารที่ชอบ : ขนม ข้าวผัด ก๋วยเตี๋ยว สุกี้ ราดหน้าหมีกรอบ

ความสามารถพิเศษ : ยังไม่มีตอนนี้ค่ะ

อื่นๆ : มีพี่น้อง 2 คน เป็นชาย 1 คน เป็นหญิง 1 คน

*น้องวัชรวิ ลัมสกุล (แทน) *3297*

เกิด : 23 เมษายน

การศึกษา : โรงเรียนเทศบาลบ้านศรี

วิชาที่ชอบ : ภาษาอังกฤษ เพราะต้องใช้ภาษาอังกฤษ ในการติดต่อสื่อสาร

อนาคตอยากเป็น : “คุณหญิง” เพราะชอบและดูเป็น “ผู้ดี”

เป็นคนมีนิสัย : ำรง คุยเก่ง เมตตา

สัตว์ที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ / วารสาร / เข้าโบสถ์

กีฬาที่ชอบ : แบดมินตัน

อาหารที่ชอบ : ทานอาหารได้ทุกอย่าง

ความสามารถพิเศษ : คิดเลขเร็ว / พิมพ์ดีด / พิมพ์คอมพิวเตอร์ ได้เร็ว

อื่นๆ : ร้องเพลง

ขายอะไรดี

สวัสดิ์คะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “ขายอะไรดี” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่ง มีครอบครัวหนึ่งมีพี่ชายกับน้องชาย ทั้งสองชอบทำอาหารตั้งแต่เด็กๆ เขาทั้งสองจึงใฝ่ฝันว่าเมื่อโตขึ้นจะเปิดร้านขายอาหาร พี่ชายเริ่มก่อนโดยการขายอาหารแบบรถเข็น เขามีที่ประจำที่ขายใกล้ๆ กับบ้าน และเขาทำซาลาเปาไส้ต่างๆ ให้กับพนักงานบริษัทต่างๆ ที่รีบเร่งไปทำงานได้ซื้อไปรับประทาน

ผู้ที่เป็นน้องชายทำซาลาเปาไม่เก่ง เขาชอบทำอาหารฝรั่ง จึงขายแซนด์วิช เขาก็ขายให้กับพวกพนักงานบริษัทเหมือนกันเพื่อนำไปกินเป็นอาหารมื้อเช้า เมื่อพี่ชายกับน้องชายคุยกัน ก็พบว่ายอดขายของทั้งคู่ไม่สู้จะดีนัก ทั้งๆ ที่ไม่ได้ขายที่เดียวกันและไม่ได้ขายแข่งกัน

พี่ชายจึงลองขึ้นราคาและทำไส้ซาลาเปาหลากหลายมากขึ้นเพื่อขาย แต่ผลก็คือเขากลับขายได้น้อยลง เพราะของที่เขายขายราคาแพง และต้นทุนของเขาก็แพงขึ้น เพราะเขาซื้อส่วนผสมต่างๆ อย่างละนิดอย่างละหน่อย เพื่อทำไส้ที่หลากหลายจึงมีการลงทุนสูง ส่วนน้องชายก็ลองทำแซนด์วิชแบบใหม่ให้มีหลายๆ ไส้ แล้วก็เจอกับปัญหาเดียวกัน เมื่อเขาขึ้นราคา ทำให้คนที่เคยซื้อก็กลับเดินผ่านไปผ่านมา และบ่นว่าขายแพงและไม่ซื้ออีก

ทั้งสองก็ลองหาวิธีใหม่ พี่ชายกลับมาขายซาลาเปาแบบเดิมที่มีไส้ไม่หลากหลายและขายราคาเดิม แต่เขาเพิ่มขนมจีบ และสะเก๋ไปขายด้วย แต่ปรากฏว่าก็ขายได้ไม่ดี เพราะเขาทำอาหารอร่อยแค่ซาลาเปา แต่ขนมจีบและสะเก๋นั้นเขาทำไม่อร่อยเลย คนที่ซื้อไปก็บ่นว่าถึงราคาไม่แพงก็ยังไม่ซื้ออีก เพราะรสชาติใช้ไม่ได้เลย ส่วนของน้องชายก็เช่นกัน เขาลองขายแซนด์วิชคู่กับซูป แต่ก็ไม่ดี เพราะคนไม่ชอบกินและรสชาติไม่อร่อย

สองพี่น้องเริ่มหมดกำลังใจ ไม่รู้จะขายอะไรดี แต่ก็คิดว่าลองอีกทีแล้วกัน พี่ชายกับน้องชายทำอาหารที่ตัวเองถนัดและเชื่อว่าอร่อย แล้วทั้งสองก็เอามาแบ่งกันและไปขายคนละที่ พี่ชายก็ขายทั้งซาลาเปาที่ตัวเองทำ และขายแซนด์วิชที่น้องชายทำด้วย ซึ่งปรากฏว่าขายได้ดีมาก คนที่ซื้อไปทานต่างก็บอกว่าอร่อยดีและก็กลับมาซื้ออีก ส่วนน้องชายก็ขายแซนด์วิชที่ตัวเองทำและขายซาลาเปาที่พี่ชายทำด้วย แล้วก็พบว่าสามารถขายได้ดีมากๆ เช่นกัน ทั้งสองจึงค้นพบว่าการที่ทำอะไรในสิ่งที่ตัวเองถนัดนั้นจะสามารถทำได้ดี และการทำงานร่วมกันเป็นทีมก็จะยิ่งช่วยให้สามารถขายได้ดีขึ้นไปอีก ทำให้ทั้งสองพี่น้องมีความเจริญก้าวหน้าด้วยกันทั้งคู่

นิทานจบแล้วนะคะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมคณาต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๊อจ**

สโมสรอุดมคณาต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาคสุวรรณ (นนทรี14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

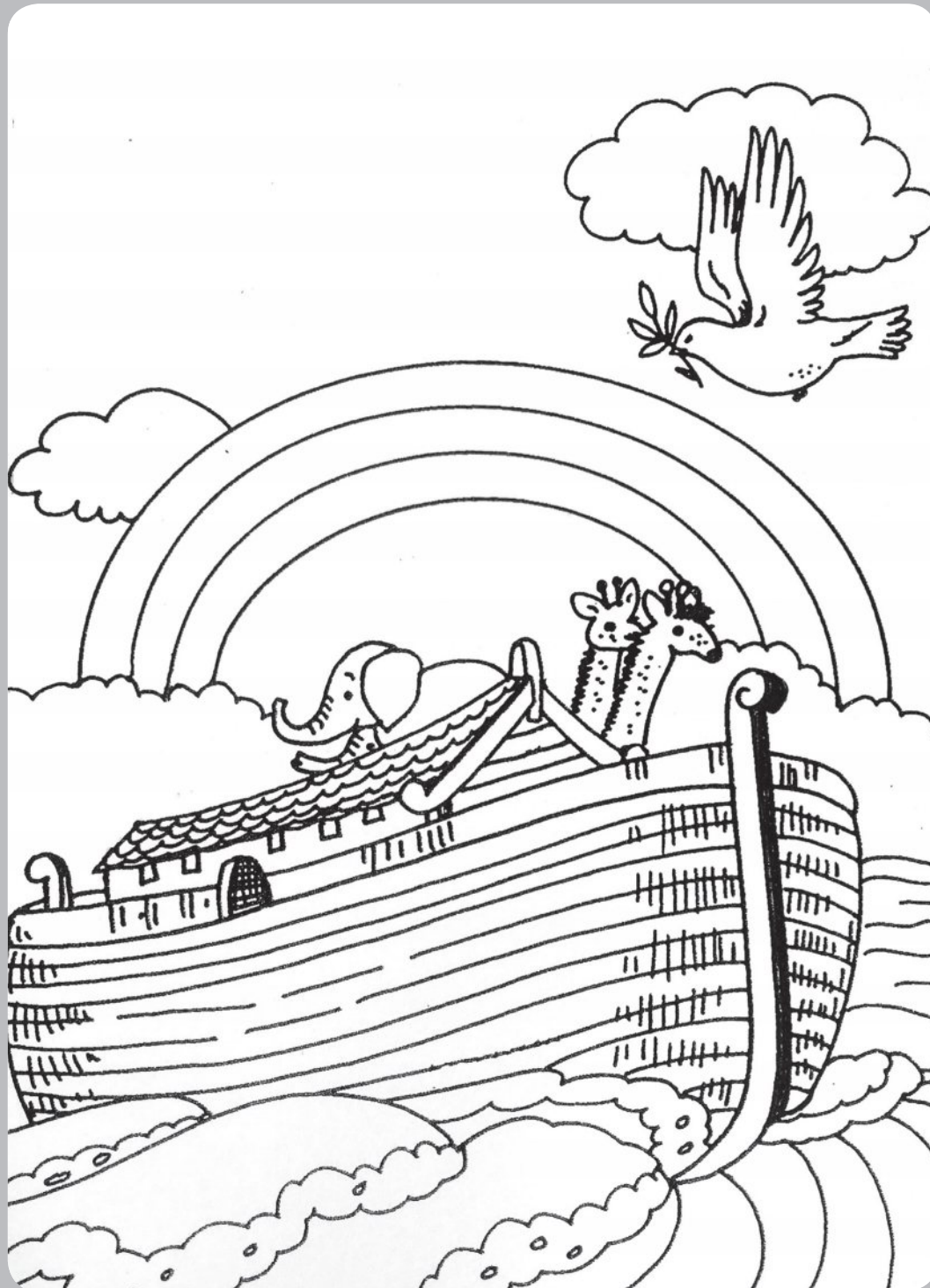
ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคณาต์ ครับ

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“นาวาแห่งความรอด”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครี๊บ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 มิถุนายน 2018)

พระคัมภีร์ไม่ซับซ้อนแต่ลึกซึ้ง

- ชีวิตเราเหมือนใบไม้แห้ง ลมแห่งบาปพัดพาไปไร้จุดหมาย แตกการอบจนจำไม่ได้ ว่าเคยเขียวสดทำลมฝนบนกิ่งก้าน
 - ทางเดียวที่จะกลับสู่สภาพเดิม ต้องมีใครสักคนทำอัศจรรย์เหนือธรรมชาติ นั่นเป็นทางออกของชีวิต ที่อิสยาห์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ประกาศแก่ชีวิตเหี่ยวแห้งของผู้สิ้นหวัง ไว้ในพระคัมภีร์
 - เขาผู้นั้นต้องมาจากสวรรค์ เป็นพระเจ้า จึงทรงทำสิ่งนี้ได้ เข้ามาในโลก สวมใส่ความเป็นมนุษย์ แยกบาปความผิดของเราทุกคนออกไป ไว้บนร่างกายของตนจนกระทั่งอีกเลือด
 - พระคัมภีร์จึงตามเพราะไม่ซับซ้อน แต่ลึกซึ้ง เราอย่าทำอะไรให้ดูเหมือนวุ่นวาย กลายเป็นเรื่องที่คนเพียงกลุ่มเดียว
- สามารถเข้าถึง และทิ้งผู้คนไว้ข้างหลัง ให้เป็นเหมือนคริสตชนชั้นสองรองจากเรา
- เขากลับมาอีกครั้งจริง แต่กลับมีชีวิตรุ่งโรจน์หลังความตาย เพราะเขาสวมใส่พระจิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า
 - เรากลับเป็นใบไม้เปล่งปลั่ง ชูกิ่งก้านเขียวสดในที่ที่เราอยู่ ปรุงอาหารด้วยแสงแดง สันตากับคลอโรฟิลล์ และคาร์บอนไดออกไซด์ คายออกซิเจนออกไปให้มวลมนุษยย์ได้หายใจ
 - อิสยาห์เล่าต่อว่า เขาไม่ตาย อุ้มลูกชายลูกสาวกลับมาหาแม่แห่งศิโยน อู่อู่นุ่มบรรทุกทองคำมาจากแดนไกล ที่ครั้งหนึ่ง ลมแห่งบาปพัดพาเขากะจ่ายไป เพราะบัดนี้ “อิมมานูเอล” พระเจ้าประทับอยู่กับพวกเราแล้ว.

พงศ์ ประมวล
28 ธันวาคม 2017

สโมสรรอดมศานต์

พี่ป๊องและชาวคณะ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ. สรัญพร ศรีระวัน
โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง
กรุงเทพมหานคร

2 ด.ญ. กาวีตา พรหมอินทร์
โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ๒
กรุงเทพมหานคร

3 ด.ญ. ณัฐพร ไล้
โรงเรียนศิริมัตย์เทวี พาน
จ.ชัยราช

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อภาพ : ยิ้มใสๆ ของสองพี่ป๊อง
ด.ญ. ศศลิณี เอื้อสุนทรวัฒนา
ด.ช. ทมน เอื้อสุนทรวัฒนา
ผู้ส่ง : คุณอารยา อรุณเกษียาชน

ระหว่างวันที่ 19-22 เมษายน 2018 เยาวชนเขตแพร่ธรรมและอภิบาลเขต 2 จัดชุมนุมเยาวชนประจำปี ภาคฤดูร้อนที่วัดนักบุญเปาโล นาเทียน อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ หัวข้อ “ครอบครัวคริสตชน เจริญชีวิต ติดตามพระคริสต์” มีเยาวชนเข้าร่วมกว่า 600 คน มาจาก 8 เขตวัด

Delivering

Satisfaction

Worldwide

บินตลอด 24 ชม.

ขณะที่คุณหลับ เครื่องบินของเรา
GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE
กำลังทะยานสู่ท้องฟ้า

WWW.GDA.CO.TH
0-2713-5500

บริการส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศ บริการประทับใจ ทั่วโลก

ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน หรือความแตกต่างของเวลาแต่ละประเทศ บนโลก ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเรา GDA เพราะเราทำงานกัน ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อนำส่งพัสดุภัณฑ์ของท่านสู่จุดหมายอย่างปลอดภัยและตรงเวลา ครอบคลุมทั่วโลกยังไม่หยุดหมุน เรา GDA จะไม่หยุดทำงานให้แก่ท่านเช่นกัน

คุณจึงมั่นใจได้ว่า "GDA...รอบรู้ทุกเส้นทางทั่วโลก"

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE : Head Office 47 Soi Sukchai (Yak Ban Kluyai Tai), Sukhumvit 42 Road, Prakanong, Bangkok 10110 Thailand.

SARASAS AFFILIATED SCHOOLS
โรงเรียนในเครือสารสาสน์ 10 แห่ง
เปิดสอนแผนก International Education Programme (IEP)

- 1.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน
- 2.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า
- 3.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา
- 4.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม
- 5.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศรีรังสิต
- 6.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์
- 7.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบัวทอง
- 8.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุวรรณภูมิ
- 9.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศเชียงใหม่
- 10.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

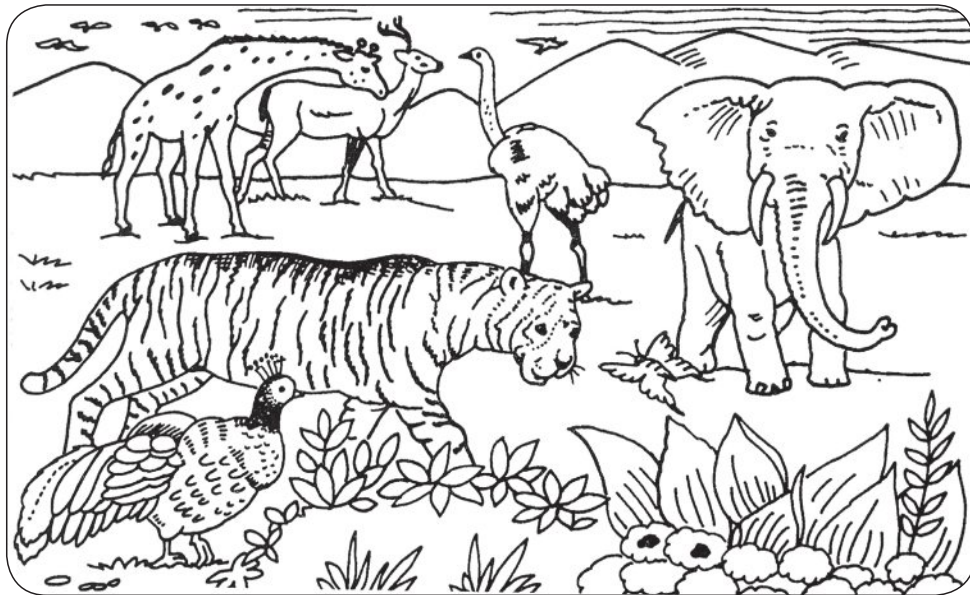
เกมสโมสรรอดมศานต์

พื้บ็อง

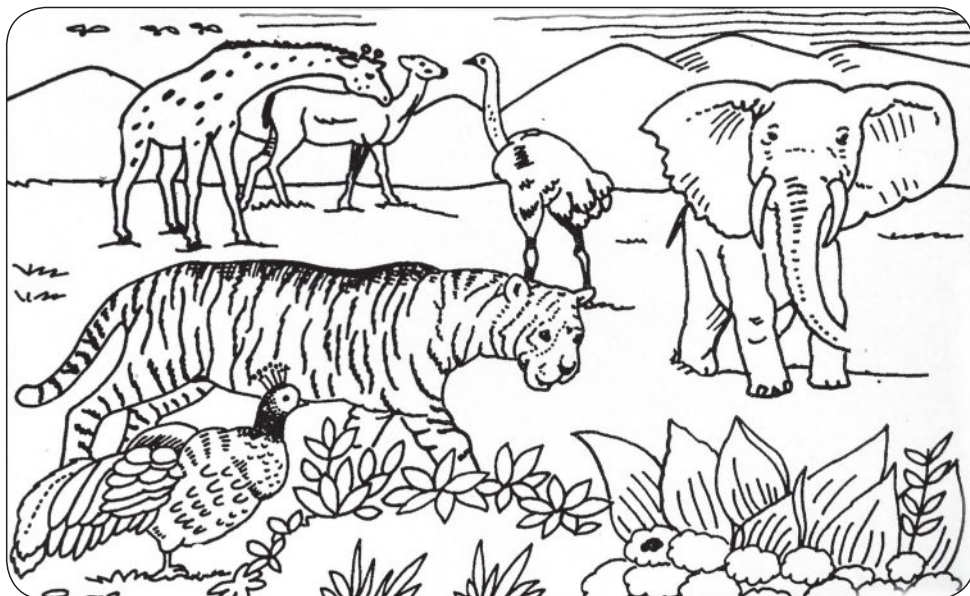
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างโลก “จงปกครองแผ่นดิน... และสัตว์ทุกชนิดที่เคลื่อนไหว อยู่บนแผ่นดิน...เราให้ข้าวทุกชนิดซึ่งอยู่บนแผ่นดิน และผลไม้ที่มีเมล็ดเป็นอาหารสำหรับท่าน” (ปฐมกาล 1:28-30)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมารวมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

(B)

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นูนุ้ย...เยาวชน

สวัสดีค่ะพี่น้องทุกท่าน เราคริสตชนกำลังอยู่ในช่วงท้าย ๆ ของเทศกาลปีสก้า นูนุ้ยขอเชิญชวนพี่น้องคริสตชน หากท่านใดยังไม่มีโอกาสร่วมมิสซา เก็บบาปคืนดีกับพระเจ้า อย่างน้อยในกำหนดปีสก้า พระเยซูเจ้าผู้มีพระทัยเมตตา กำลังรอคอยเราเข้าไปหาพระองค์เสมอ นะคะ

สำหรับงานอภิบาลเด็กและเยาวชน จะมีการสัมมนาจิตตาทิบาลและทีมประสานงานเยาวชน ในวันที่ 2-4 พฤษภาคม ที่สังฆมณฑลจันทบุรี การสัมมนาครั้งนี้ค่อนข้างสำคัญมากค่ะ เราจะร่วมกันประชุมเตรียมแผนอภิบาลเด็กและเยาวชนฯ วาลึก 350 ปีมิสซังสยาม เพื่อการฟื้นฟูชีวิตศิษย์พระคริสต์สู่การเป็นศิษย์ธรรมทูตและการประกาศข่าวดีใหม่ ด้วยวิธีการและวิธีแสดงออกในรูปแบบใหม่ๆ โดยบูรณาการเข้ากับแผนยุทธศาสตร์ตามกฤษฎีกาฯ

จากนั้นนางสาวอภิญญา ทิรัญญะเวช (ธัญ) ผู้แทนเยาวชนไทยที่ไปร่วม Pre-Synod เมื่อวันที่ 19-24 มีนาคมที่ผ่านมา Pre-Synod ครั้งนี้ เป็นเข็มทิศช่วยนำทางสำหรับการประชุมพระสังฆราชโลก ที่กำลังจะมีขึ้นในเดือนตุลาคม ค.ศ. 2018 ในหัวข้อ “เยาวชน ความเชื่อ และทางเลือกกระแสรีย์ก”

บรรดาผู้แทนเยาวชนจากทั่วโลก ได้ร่วมกันเสวนา แสดงความคิดเห็นในบริบทต่างๆ ที่บรรดาเยาวชนกำลังเผชิญอยู่ ทั้งเรื่องการทำหายและโอกาสของเยาวชนในโลกทุกวันนี้ ความสัมพันธ์กับผู้อื่น เยาวชนกับอนาคต ความสัมพันธ์กับเทคโนโลยี การแสวงหาความหมายของชีวิต รวมถึงความเชื่อกับกระแสรีย์ก การไตร่ตรองและการติดตามพระเยซูคริสต์ ความเชื่อและพระศาสนจักร การไตร่ตรองกระแสรีย์ก ด้านงานอบรมและงานอภิบาลของพระศาสนจักร รวมถึงท่าทีของพระศาสนจักรกับเยาวชน นี่คือการท้าทายและสำคัญต่องานอภิบาลเด็กและเยาวชนค่ะ

อีกหนึ่งประเด็นสำคัญสำหรับการสัมมนาฯ ครั้งนี้ คือ การร่วมกันปรึกษาหารือ “ค่ายผู้นำเยาวชนคาทอลิกระดับชาติ ครั้งที่ 35” ที่จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 15-19 ตุลาคม ค.ศ.2018 ที่สังฆมณฑลจันทบุรี เจ้าภาพใช้หัวข้อ “จงเล่นเรือออกไปที่ลึกและหย่อนอวนลงจับปลาเถิด” (ลก5:4) พระวรสารตอนนี้น่าสนใจท้าทายเยาวชนให้เรียนรู้และเข้าใจถึงปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นจากตัวของเยาวชนเองที่กำลังส่งผลกลับมายังตัวของเขาและเยาวชนรุ่นถัดไป เพื่อเยาวชนจะได้กล้าหาญที่จะออกไปช่วยเหลือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ พร้อมตระหนักถึงหน้าที่การเป็น “ศิษย์พระคริสต์ ในการประกาศข่าวดีด้วยชีวิต”

นอกจากการปรึกษาหารือถึงรูปแบบ กระบวนการจัดค่ายแล้ว เรายังจะออกไปสัมผัสสถานที่ที่เรียน คำสอน ซึ่งสังฆมณฑลจันทบุรี ให้แบบอย่างของการเป็นศิษย์พระคริสต์ ในการประกาศข่าวดีใหม่ด้วยชีวิต ด้วยการลงมือช่วยเหลือผู้ยากไร้อย่างจริงจัง ตามบ้านสงเคราะห์ต่างๆ และอีก 1 วันที่บรรดาจิตตาทิบาลและทีมประสานงานเยาวชน จะไปทดสอบฝึกปฏิบัติการกับหน่วยปฏิบัติการจิตวิทยา ณ ฐานทัพเรือสัตหีบ การฝึกปฏิบัติการนี้มุ่งเน้นเรื่อง “วินัย” เป็นพิเศษ เจ้าภาพเห็นว่า “เยาวชนควรมีวิญญาณในตัวเอง ก่อนที่จะออกไปช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเป็นรูปธรรมและมอบสิ่งที่ดีให้กับผู้อื่นได้”

ทั้งหมดนี้คือเรื่องสำคัญสำหรับการสัมมนาจิตตาทิบาลและทีมประสานงานเยาวชนในครั้งนี้ จึงขอคำภาวนาจากพี่น้องคริสตชนทุกท่านเป็นพิเศษด้วยนะคะ ๕

การกระจายหนังสือสู่ผู้อ่าน

ได้กล่าวไว้ตั้งแต่แรกแล้วว่า คนไทยส่วนใหญ่มองว่าการอ่านหนังสือไม่มีความจำเป็นต่อชีวิต และยิ่งมาเจอกับสภาพที่ไม่มีหนังสือให้อ่าน ไม่มีห้องสมุด ไม่มีร้านหนังสือที่สามารถซื้อหาหนังสือ มาอ่านได้ด้วยราคาที่ไม่น่าเป็นภาระมากนัก ก็ยิ่งทำให้อัตราการอ่านหนังสือของคนไทยยิ่งน้อยลง

มีคนพูดว่า ในบ้านเราถ้าหากจะหาซื้อเหล่าเบียร์มาดื่ม ซื้อมูหรือมาสูบนั่น สามารถทำได้ง่ายกว่า การหาหนังสือพิมพ์สักฉบับมาอ่าน นี่คือความจริงที่เราต้องยอมรับ ร้านขายหนังสือในบ้านเรา จะมีก็เพียงในระดับอำเภอ ระดับจังหวัดเท่านั้น ซึ่งหากนับรวมกันทั้งประเทศแล้วก็ไม่น่าจะเกิน 1,500 แห่ง เมื่อมาเปรียบเทียบกับคนจำนวน 65 ล้านคนแล้ว ถือว่าน้อยมาก ลองจินตนาการว่า หากมีใครสักคนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งห่างจากตัวอำเภอเพียงแค่ 20 กิโลเมตร วันดีคืนดีเขาอยากอ่านหนังสือสักเล่ม หรือหนังสือพิมพ์สักฉบับขึ้นมา สิ่งที่เขาต้องทำก็คือการเดินทาง เข้าไปในอำเภอด้วยพาหนะส่วนตัว หรือรถประจำทางก็ตามที่ เพื่อไปห้องสมุดหรือร้านขายหนังสือ เขาจำเป็นจะต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงเพื่อการนี้ และก็จะเกิดค่าใช้จ่ายในการเดินทางและ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตามมา เพียงแค่นี้ก็คิดก็คงพอจะได้คำตอบแล้วว่า เขายังอยากที่จะอ่านหนังสืออยู่หรือไม่ ความไม่สะดวกในการเข้าถึงหนังสือและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น จึงกลายเป็นอุปสรรคอีกอันหนึ่ง ที่ขวางกั้นการรักการอ่านของผู้คนในสังคมไทย

รัฐบาลพยายามที่จะสร้างโอกาสในการเข้าถึงหนังสือของคนไทยให้มากขึ้น ด้วยการสร้าง ห้องสมุดประชาชนให้กระจายไปตามชุมชนหรือท้องถิ่นต่างๆ แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ เพราะ ห้องสมุดที่มีอยู่ก็มีเพียงแคในระดับอำเภอ ซึ่งปัญหาก็ไม่ต่างจากการกระจายตัวของร้านหนังสือ คือไกลเสียจนคนไม่อยากจะเดินทางมาใช้บริการ การสร้างที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านตามนโยบาย ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนก็สามารถสนับสนุนได้เพียงหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร และสิ่งพิมพ์เผยแพร่ทางราชการเพียงไม่กี่รายการ ซึ่งไม่เพียงพอที่จะดึงดูดให้ประชากร เกิดความสนใจใคร่ที่จะอ่าน หรือค้นคว้าหาความรู้ให้กับตนเอง

ในส่วนขององค์กรท้องถิ่นที่กำลังก้าวเข้ามามีบทบาทแทนที่กระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ก็ยังไม่สามารถพัฒนาตนเองไปสู่บทบาทของการสนับสนุนให้ประชาชนเกิดความตระหนักในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดความรู้สึกรักการอ่าน หรือสนับสนุนให้เกิดแหล่งค้นคว้าหาความรู้ ในท้องถิ่นได้ ส่วนใหญ่ยังมองไม่เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ด้วยซ้ำไป เพราะยังให้ความสำคัญอยู่กับการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐานกันอยู่

(อ้างอิง : เอกสารแจก รักลูกอวอร์ด... กับการส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่าน) ❧

ลูกแกะตัวที่ต่าง

พระเยซูเจ้าตรัสว่า...“ลูกจ้างวิงวอนเพราะเขาเป็นเพียงลูกจ้าง

ไม่มีความหวังใยฝูงแกะเลย

เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี เรา รู้จักแกะของเรา

และแกะของเราก็รู้จักเรา”

(ยอห์น 10:13-14)

ข้าพเจ้ามีพี่สาวอยู่ 1 คน อายุห่างกัน 1 ปีถ้วนๆ เพราะเราเกิดเดือนเดียวกันแต่คนละปีเท่านั้นเอง

พี่สาวของข้าพเจ้าเธอเป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเอง ปราดเปรียวว่องไว คิดไว และรู้เท่าทันต่อความคิดของคนอื่น หากจะเปรียบกับข้าพเจ้าก็คนละขั้วกันเลยทีเดียว ดังนั้น พ่อและแม่ของข้าพเจ้าจึงมักจะให้พี่สาวคอยดูแลข้าพเจ้ามาตลอด พ่อและแม่รู้จักลูกๆ ของท่านว่าใครมีลักษณะนิสัยอย่างไร และควรได้รับการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องอะไรเป็นพิเศษ

ท่านหวังข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าซื่อและไม่ค่อยจะทันต่อความคิดของคนอื่น ซื่อายและไม่กล้าแสดงออก กลัวที่จะต้องเผชิญกับสถานการณ์การปะทะทุกรูปแบบ ท่านรู้จักว่าพี่สาวข้าพเจ้าเป็นคนอย่างไรและท่านจะวางแผนอย่างไรกับลูกสาวของท่านที่มีบุคลิกแตกต่างกันเช่นนี้ สำหรับข้าพเจ้า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นความสวยงามของมนุษย์ เมื่อผู้ที่เข้มแข็งกว่าต้องคอยปกป้องผู้ที่อ่อนแอกว่า และผู้ที่อ่อนแอกว่า หากแต่มีความอ่อนโยนด้วย ก็จะใช้ความอ่อนโยนนี้เพื่อบรรเทาใจผู้อื่นเช่นกัน นี่ก็คือความสวยงามของความแตกต่าง

พระเยซูเจ้าทรงรู้จักแกะของพระองค์ทุกตัว พระองค์ทรงรู้ว่า แกะแต่ละตัวแตกต่างกันอย่างไรบ้าง และควรดูแลอย่างไร พระองค์มีแผนการและวิธีการสำหรับแกะทุกตัว ข้าพเจ้าในฐานะแกะตัวหนึ่งก็เช่นกัน

หากข้าพเจ้ารู้จักที่จะเชื่อฟังผู้เลี้ยง มีหูที่คอยฟังเสียงเรียกของพระองค์ มีปากที่จะร้องเรียกหาพระองค์อยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่ถูกสุนัขป่าจ้องทำร้าย

พระเยซูเจ้าตรัสว่า...“ลูกจ้างวิ่งหนีเพราะเขาเป็นเพียงลูกจ้าง ไม่มีความห่วงใยฝูงแกะเลย เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี เรารู้จักแกะของเรา และแกะของเราก็รู้จักเรา” (ยอห์น 10:13-14)

ในสมัยเป็นนักเรียน ครูบางท่านก็ออกจะรำคาญกับบุคลิกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจำได้ว่า ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเพิ่งฟื้นจากการป่วยและมาโรงเรียนวันแรก เช้าวันนั้นข้าพเจ้าไม่ได้ลงไปเข้าแถว เพราะแม่สั่งข้าพเจ้าว่าไม่ต้องลงไปตากแดด ยังไม่ค่อยหายดี ให้อยู่รอเพื่อนบนห้องเรียน ในขณะที่ข้าพเจ้านั่งรอเพื่อนบนห้องเรียน ครูท่านหนึ่งเข้ามาในห้องและถามข้าพเจ้าว่า ทำไมไม่ลงไปเข้าแถว ข้าพเจ้าเรียนท่านไปด้วยเสียงแบบขลาดกลัวว่า ข้าพเจ้าเพิ่งหายป่วย ยังลงไปตากแดดไม่ได้ ครูท่านนั้นบอกกับข้าพเจ้าว่า “ป่วยการเมืองละสิไม่ว่า ป่วยเป็นอะไร ไม่เห็นเป็นอะไรเลย”

ข้าพเจ้าน้ำตาแทบร่วง ผนวกกับความไม่กล้าอยู่แล้วเลยกลัวไปหมด ยืนแขนให้ครูดูแบบหวาดๆ และบอกครูว่า กำลังจะหายค่ะ พร้อมยื่นแขนให้ครูสัมผัสที่ขึ้นเป็นผื่นแดงๆ เติมแขนท่านมองข้าพเจ้าแบบไม่โยยคืออะไรมากนัก แล้วเดินจากไป นี่ก็เป็นอีกเหตุการณ์หนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะมองบุคลิกของแต่ละคน ที่แตกต่างกัน และพยายามมองหาข้อดีของความแตกต่างนี้ ซึ่งเมื่อข้าพเจ้าโตขึ้น ข้าพเจ้าจึงเรียนรู้ว่า ความแตกต่างนี้แหละที่ทำให้โลกเราน่าอยู่

ข้าพเจ้าจะเข้มแข็งไม่ได้เลยถ้าข้าพเจ้ายังเจอแต่คนที่คอยประคบประหม่อมข้าพเจ้า แต่อย่างไรก็ตาม นั่นก็เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ ที่สอนให้ข้าพเจ้าเห็นพระพรของความแตกต่าง แต่ในประสบการณ์นั้นก็สอนข้าพเจ้าด้วยว่า ลูกจ้างมิได้ห่วงใยแกะของตน เหมือนผู้เลี้ยงที่ดี เขาทำตามหน้าที่แบบเสียมิได้ แต่พ่อแม่ของข้าพเจ้าเป็นตัวแทนของพระเยซูเจ้าที่ห่วงใยข้าพเจ้า และเข้าใจความเป็นตัวตนในแบบของข้าพเจ้า

ท่านไม่ได้หวังให้ข้าพเจ้าต้องเก่งกล้าสามารถกว่าใคร แต่ท่านพอใจในความเป็นข้าพเจ้า และหวังเพียงให้ข้าพเจ้าอยู่รอดปลอดภัยจากภัยอันตรายทั้งปวง “จงขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะพระองค์พระหทัยดี ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์... ลี้ภัยมาพึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ย่อมดีกว่าวางใจในมนุษย์ ลี้ภัยมาพึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ย่อมดีกว่าวางใจในบรรดาเจ้านาย” (สดุดี 118:1, 8-9)

ข้าฯ คือแกะ	ตัวน้อย	ของพระเจ้า
มาหมอบเฝ้า	พระเจ้า	เข้าใจข้าฯ
ในความต่าง	คือพระพร	พระเมตตา
ทรงดูแล	รักษา	ข้าฯ ปลอดภัย

นักบุญโฟสตีนาและชีวิตฉันทัน

ข้าแต่พระเจ้า เป็นเจ้า วันที่ 26 สิงหาคม 2017 ในปีที่ผ่านมา ลูกได้รับเชิญไปพูดแบ่งปันในงานพระเมตตาสัมพันธ์ ซึ่งจัดโดยคณะพระเมตตาประเทศไทย โดยมีหัวข้อการแบ่งปันในครั้งนี้ว่า **“นักบุญโฟสตีนา กับชีวิตฉันทัน”**

ลูกได้เริ่มต้นว่า พระเจ้าของเราที่ยิ่งใหญ่และพระองค์ทรงพระเมตตา และหากเราถวายชีวิตทั้งครบในการรับใช้พระองค์ตามน้ำพระทัยของพระองค์แล้ว พระองค์จะประทานพระพรและโอกาสแก่เราในการรับใช้พระองค์ในรูปแบบและโอกาสที่เราเองจะคาดคิดไม่ถึงเลย

ก็ใครเล่าจะคาดถึงว่า คริสตชนใหม่อย่างลูกจะได้รับเชิญไปพูดแบ่งปันเป็นพยานถึงพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ทั้งในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

“ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงทราบดีว่าข้าพเจ้าโง่เขลาเพียงใด” (สดุดี 69:5)

จากเดือนกรกฎาคม 2012 เดือนที่คุณพ่อผู้จัดงาน AACOM II ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ ได้เชิญให้ลูกเป็นผู้แทนประเทศไทยในการแบ่งปัน จนถึงขณะนี้เดือนสิงหาคม 2017 เพียง 5 ปีเศษ ชีวิตของลูกได้รับพระพรในการรับใช้พระองค์อย่างชนิดที่ว่าลูกเองยังตามตัวเองไม่ทันเลย ลูกได้รับเชิญให้ไปพูดในต่างประเทศครั้งแล้วครั้งเล่า ตอนแรกลูกตื่นเต้นมาก แต่เมื่อคำเชิญยังเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ลูกเริ่มกังวลใจว่า ผู้ฟังจะเบื่อ ลูกจึงได้ถามไปยังผู้เชิญด้วยความจริงใจและถ่อมตนทุกรายว่า ผู้ฟังจะเบื่อไหม แต่คำตอบที่รับจากทุกรายเป็นเหมือนกันหมดคือ เรื่องราวชีวิตของลูกนั้นเป็นพยานถึงพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระเยซูเจ้าได้เป็นอย่างดี สมควรที่จะแบ่งปันให้พี่น้องคริสตชนให้ได้ฟังให้มากที่สุด เพราะในยุคปัจจุบันที่มนุษย์ก้าวหน้าไปในทุกด้าน การที่ได้ยินพยานที่ยังมีชีวิตอยู่แบ่งปันถึงพระเมตตาของพระเจ้าที่บังเกิดผลในชีวิตเขา จะทำให้ผู้ฟังทั้งคริสตชนและที่ไม่เป็น กลับมามีความเชื่อความศรัทธาในพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

เมื่อได้รับคำตอบเช่นนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ทำให้ลูกกลับมาไตร่ตรองและรำพึงกับตัวเองพร้อมกับอธิษฐานต่อพระเยซูเจ้าว่า “ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระเจ้าของเรา พระเจ้าของลูก ชีวิตของลูกช่างเป็นชีวิตที่เล็กน้อยเหลือเกินในพระศาสนจักรของพระองค์ จนลูกไม่ทราบว่าจะมีค่าพอในการเป็นพยานถึงพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์หรือไม่ แต่หากเป็นน้ำพระทัยของพระองค์แล้ว ลูกขอถวายชีวิตทั้งครบในการรับใช้พระองค์ตามน้ำพระทัยของพระองค์ยิ่งๆ ขึ้นไป ลูกจะไปสุดหล้าฟ้าแผ่นดินเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระองค์ พระเจ้าข้า

ในการได้รับเชิญให้ไปพูดครั้งนี้ ลูกคิดว่าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ที่ทรงต้องการให้ลูกต้องกลับไปอ่านหนังสือเกี่ยวกับนักบุญโฟสตีนาอีก คราวนี้ลูกอ่านใหม่และไม่ใช้เล่มเดียว แต่ทั้งหมด 4 เล่ม ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และคราวนี้เมื่ออ่านจบ ลูกไม่ได้ร้องไห้ แต่ลูกก็มกราบพระเยซูเจ้าในพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์ได้ประทานให้แก่มนุษยชาติ และขอบคุณท่านนักบุญโฟสตีนา ผู้เปิดนำพระเมตตาของพระเยซูเจ้ามาประกาศให้ชาวโลกทราบในรูปแบบที่ชัดเจน

“พระเมตตาของพระองค์ไม่เคยหมดสิ้น” (เพลงคร่ำครวญ 3:22)

กับหัวข้อที่กำหนดให้ลูกแบ่งปัน ลูกมีอาภรณ์ชีวิตของตัวเองซึ่งเป็นคนบาปไปเปรียบเทียบ

กับซิสเตอร์โฟสตีนาซึ่งเป็นนักบุญ แต่ลูกได้ค้นพบว่าการดำรงชีวิตของท่านนักบุญเป็นมิติที่ลึกซึ้ง และท่วมท้นชีวิตทั้งครบในการรับใช้พระเจ้า และการเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในจิตวิญญาณนั้น ต้องผ่านการสวดภาวนาและความทุกข์ทรมานในรูปแบบต่างๆ เป็นชีวิตที่เราท่านในชีวิตยุคปัจจุบันยากที่จะเจริญรอยตามแบบอย่างได้

ลูกได้หยิบยกบางบทในไดอารี่ของท่านนักบุญที่ลูกเข้าใจเป็นอย่างดีขึ้นมาแบ่งปันด้วยความถ่อมตน

บันทึกที่ 0009 คินันดิฉันได้ยินคำพูด ดังนี้ “ไป Warsaw เดียวนี้ ลูกจะเข้าอารามที่นั่น” วันรุ่งขึ้นเธอเดินทางโดยรถไฟไป Warsaw ตามลำพัง โดยไม่ได้บอกหรืออำลาบิดามารดา และในชุดที่ใส่ไปชุดเดียวโดยไม่มีข้าวของอันติดตัวไปด้วย

ลูกแบ่งปันว่านี่คือ “ความเชื่ออย่างสิ้นสุดจิตใจ แบบคนตาบอด (Blind Faith)” ลูกถามผู้ฟังว่า เคยมีความเชื่อถึงขั้นนี้ไหม ลูกเองมี ในการสู้กับคดีที่กล่าวหาลูกโดยไม่มีเป็นกรรม จนความจริงปรากฏในที่สุด.....

บันทึกที่ 0200 ข้าแต่พระเยซูเจ้า เป็นเรื่องทราตรุนจิตใจขนาดไหนเมื่อวิญญาณพยายามจริงจังมาตลอด แต่ยังถูกกล่าวหาว่าเป็นคนหน้าซื่อใจคดและถูกระวางสงสัย

ลูกเองตอนที่รับศีลล้างบาปใหม่ๆ เข้าใจว่าการรับใช้พระเจ้าต้องผ่านองค์กรเท่านั้น ลูกจึงเข้าร่วมกับองค์กรต่างๆ จนถึงขั้นก่อตั้ง ศูนย์บรรเทาใจ ภายใต้สมาคมคาทอลิกแห่งประเทศไทย แต่ในขณะที่ลูกมองทุกสิ่งทุกอย่างเป็นการรับใช้พระเจ้า บางคนอาจจะมองกิจกรรมทั้งหลายเป็นผลงาน หนทางการรับใช้พระเจ้าของลูกจึงใกล้เคียงกับสิ่งที่นักบุญโฟสตีนาเขียนในบันทึกข้อนี้

บันทึกที่ 0056 ความทรมานและความยากลำบากทำให้ดิฉันหวาดกลัวและหมดกำลังใจ ดิฉันจึงอธิษฐานไม่ลดละ...

ภายใต้ความเจ็บปวดและความว่าเหวในการรับใช้พระเจ้า ลูกก็สวดอธิษฐานภาวนาต่อพระองค์ไม่ลดละมา 20 กว่าปีจนถึงทุกวันนี้ พระเจ้าข้า

บันทึกที่ 0054 พระสงฆ์ผู้ฟังแก้บาปท่านหนึ่งพูดกับซิสเตอร์โฟสตีนาครั้งหนึ่งว่า “ซิสเตอร์ไม่ต้องไปใส่ใจกับความคิดของคนอื่นๆ ให้พระเจ้าพอพระทัยเธอเท่านั้นเป็นพอ”

จากประสบการณ์และการอ่านพระวาจาอย่างสม่ำเสมอ ลูกค้นพบว่าการรับใช้พระเจ้าที่ดีที่สุดคือ การทำตามกระแสเรียกของพระองค์และทำจากใจ แม้สิ่งนั้นจะเป็นสิ่งเล็กน้อย ก็จะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์มากกว่าการทำงานใหญ่ๆ แต่เพื่อหน้าตาและชื่อเสียง

“ไม่ว่าทำอะไรใด จงทำจากใจ ประหนึ่งว่าทำเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เพื่อมนุษย์” (โคโลสี 3:23)

“เราพอใจความเมตตากรุณา มิใช่พอใจเครื่องบูชา” (มัทธิว 9:13)

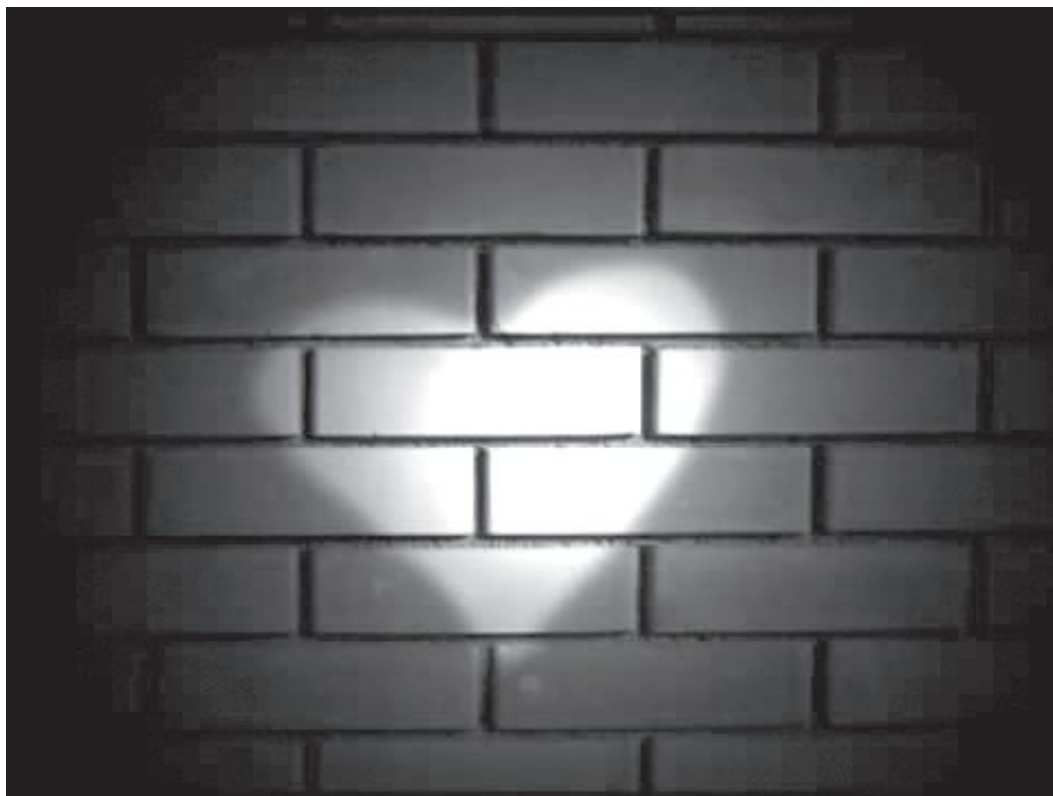
ลูกได้ยกข้อบันทึกของท่านนักบุญโฟสตีนาขึ้นมาในการแบ่งปันอีกหลายข้อและสรุปว่า ขอให้การแบ่งปันในวันนั้นเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเยซูเจ้าอย่างสูงสุด และเป็นการเกิดเกียรติแด่ท่านนักบุญโฟสตีนาจากใจ และจบลงด้วยประโยคที่ว่า

“พระเยซูเจ้าข้า ลูกวางใจในพระองค์”

**อาแมน
ลูกของพระองค์คนหนึ่ง**

เขียนบทกวี เขียนชีวิต

ภัสรม์

ความสุขอยู่ไม่ไกล

ความสุขอยู่ไม่ไกล
คิดเห็นเช่นนี้หรือเปล่า
ความสุขอยู่เคียงจิต
กับทุกสิ่ง กับทุกคน
แท้จริงก็มีใช่กำแพง
บางครั้ง มองผิดไป
ความสุขอยู่ไม่ไกล
สำคัญคือชีวิต

อยู่ใกล้ใกล้เรา
เธอลองเข้าไปในใจตน
อยู่คู่กับชีวิตทุกแห่งหน
เพียงเธอข้ามพนักกำแพงใจ
หากแต่เป็นแสงสว่างไสว
ทำให้มองข้ามความสุขที่มี
อยู่ได้ ที่นั่น ที่นี้
มีความพอดีให้ชีวิต.

ภัสรม์

๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

DAHLE®

German
Engineering
by Dahle

PAPER SHREDDERS

เครื่องทำลายเอกสาร

ส่วนหัวถอดได้
สะดวกในการ
เทกระดาษทิ้ง

ทำลายซีดี
และเครดิตการ์ดได้

มีช่องทำลายซีดี
และเครดิตการ์ด
แยกต่างหาก
ช่วยต่อการแยกขยะ

21015

22092

22084

มีล้อเลื่อน
เคลื่อนย้ายสะดวก

“มีระบบเครื่องฟอกอากาศ”

41304

CleanTEC®

กรองฝุ่น
ได้มากถึง
98%

บริษัท นานดีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL : 0-2675-8230-44 ต่อ 141-146 FAX : 0-2675-8230
E-mail : stationery@nandee.co.th www.nandestationery.com
f nandee stationery nd_stationery @nandee

The Best of Thai Hospitality In the Heart of Bangkok

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555
E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhom Aphur Muang, Kanachanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th
Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th